

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារនៃការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ : ០០៣/០៨-១០-២០២១-អវតក/អជតក(០៥)
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២១
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 14-Oct-2021, 08:00
CMS/CFO: Sann Rada

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

**បណ្តឹងសារទុករបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិអំពីការខកខានរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីនៅជំនុំជម្រះ ដូចដែលបានតម្រូវដោយក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក**

អ្នកដាក់ឯកសារ:

លោកស្រី Brenda J. HOLLIS
សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ

អ្នកទទួលឯកសារ:

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ចៅក្រម គង់ ស្រីម, ប្រធាន
ចៅក្រម Chandra N. JAYASINGHE
ចៅក្រម សោម សិរីវិឌ្ឍ
ចៅក្រម Florence Ndepele MUMBA
ចៅក្រម ម៉ុង មុនីធីរិយា
ចៅក្រម Maureen HARDING-CLARK
ចៅក្រម យ៉ា ណារិន

សហមេធាវី មាស មុត:

លោក អាង ឧត្តម
លោក Michael KARNAVAS

ចម្លងជូន:

លោកស្រី ជា លាង
សហព្រះរាជអាជ្ញាជាតិ

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់ក្នុង
សំណុំរឿង ០០៣

មាតិកា

មាតិកា..... 1

I. សេចក្តីផ្តើម 2

II. ប្រវត្តិនិតិវិធី..... 4

    ក. កិច្ចស៊ើបសួរ និងការចេញដីកាដោះស្រាយ 4

    ខ. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ និងបណ្តឹងវិវាទជាបន្តបន្ទាប់ មុនការជំនុំជម្រះ 7

III. ច្បាប់ជាធរមាន 10

    ក. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ..... 10

        យុត្តាធិការដែលមានជាប់មកជាមួយ..... 10

        ការរួចផុតពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីកាដោះស្រាយអស់លទ្ធភាព 14

    ខ. បទដ្ឋាននៃការពិនិត្យលើបណ្តឹងសាទុក្ខ..... 15

    គ. ថវិកាសេដ្ឋកិច្ចនៃយន្តការដោះស្រាយវិវាទ អ.វ.ត.ក ដែលអនុញ្ញាត 16

    ឃ. ផលប៉ះពាល់នៃកំហុសនីតិវិធីលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ 17

    ង. “គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ” ជាមូលដ្ឋាននៃក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក 22

IV. ភាពអាចទទួលយកបាន..... 24

V. អង្គសេចក្តី..... 28

    ក. ដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាមិនត្រូវបានចេញដោយខុសច្បាប់ឡើយ - រឿងក្តីបន្តទៅជំនុំជម្រះ..... 28

    ខ. ដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាមិនមែន: និងគ្មានសុពលភាពទេ ទោះបីជាការចេញក្នុងពេលដំណាលគ្នារបស់វា ខុសច្បាប់ក៏ដោយ - រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ 34

        កំហុសផ្នែកនីតិវិធីរបស់ ស.ច.ស មិនបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង ផលប៉ះពាល់សំខាន់ ឬការរំលោភដំណើរការនីតិវិធីឡើយ..... 35

        ដីកាដោះស្រាយណាដែលរារាំងរឿងក្តីនេះមិនឱ្យបន្តទៅមុខបាន គឺមិនសមាមាត្រទៅនឹង ព្យសនកម្មដែលបានចោទប្រកាន់..... 38

    គ. ដីកាដោះស្រាយបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះត្រូវបានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ៍ថាមានសុពលភាព - រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ 41

    ឃ. ដីកាដោះស្រាយបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនត្រូវបានបដិសេធដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប - រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ 44

VI. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន..... 50

VII. ដំណោះស្រាយដែលស្នើសុំ 51

I. សេចក្តីផ្តើម

1. សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ (“ស.ព.អ”) ប្តឹងសាទុក្ខចំពោះការខកខានរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ (“អ.ប.ជ”) ក្នុងការបិទបញ្ចប់ដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះនៃសំណុំរឿង ០០៣ និងបញ្ជូនរឿងក្តីទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (“អ.ជ.ស.ដ”) ដើម្បីជំនុំជម្រះតាមអាណត្តិនៃក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក។ ឥឡូវវាស្ថិតក្នុងអំណាចរបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ ដែលជាតុលាការកំពូល ដើម្បីកែតម្រូវកំហុសអង្គច្បាប់នេះ និងដើម្បីធានាឱ្យបាននូវរដ្ឋបាលតុលាការត្រឹមត្រូវនៅក្នុងកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តីនេះ។
2. ស.ព.អ សូមសន្និដ្ឋានថា ច្បាប់ តក្កវិជ្ជា និងយុត្តិធម៌ តម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល (“អ.ជ.ត.ក”) ទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ និងអនុវត្តសិទ្ធិអំណាចជាប់មកជាមួយរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្គាប់ឱ្យបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ស.ដ ដើម្បីជំនុំជម្រះ។
3. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះមានភាពចាំបាច់ក្នុងផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌សម្រាប់ភាគី ទាំងអស់ និងដើម្បីធានាភាពប្រាកដប្រជា និងសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ ដែលតម្រូវដោយគ្រប់ប្រព័ន្ធតុលាការ។ ការបដិសេធមិនទទួលយកបណ្តឹងនេះអាចនឹងដាក់រឿងក្តីនេះក្នុងភាពមិនច្បាស់លាស់ផ្នែកតុលាការជារៀងរហូត។ វាអាចដកសិទ្ធិជនរងគ្រោះ ទាំងជនរងគ្រោះរស់រានមានជីវិត និងជនរងគ្រោះដែលទទួលមរណកាលពីការទទួលបានការសម្រេចផ្នែកតុលាការដ៏ត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ និងមិនលម្អៀង ចំពោះការទទួលខុសត្រូវរបស់ មាស មុត លើឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានចោទប្រកាន់លើគាត់ ផ្អែកលើច្បាប់និងអង្គហេតុ។
4. ស.ព.អ សូមសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំជម្រះនេះគួរបង្គាប់ឱ្យរឿងក្តីនេះបន្តទៅជំនុំជម្រះដោយមូលហេតុមួយចំនួន។ មូលហេតុសំខាន់បំផុតគឺ សេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រម អ.ប.ជ ទាំងប្រាំរូបដែលថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ឬម្យ៉ាងវិញទៀត គឺអានុភាពនៃគោលដំបូងស្វ័យប្រវត្តិដែលផ្តល់អាណត្តិថារឿងក្តីត្រូវបញ្ជូនបន្តទៅជំនុំជម្រះ។ ដោយហេតុថា ការចេញដីកាដំណោះស្រាយចំនួនពីរគឺមិនខុសច្បាប់នោះ ការចេញបែបនេះមិនជាឧបសគ្គផ្នែកច្បាប់ចំពោះការជំនុំជម្រះឡើយ។ ក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក មិនត្រឹមតែអនុញ្ញាតនោះទេ ប៉ុន្តែប្រមើលឃើញថា ដីកាដំណោះស្រាយផ្ទុយគ្នាចំនួនពីរអាចនឹងត្រូវចេញផ្អែកលើការតែងតាំងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត (“ស.ច.ស”) ចំនួនពីររូបដែលមានសិទ្ធិស្នើគ្នា និងមានឯករាជ្យភាព និងការបង្កើតយន្តការដំណោះស្រាយវិវាទដែលមានការអនុញ្ញាត។ ផ្អែកលើលក្ខណៈទាំងនេះ និងដោយពុំមានការហាមឃាត់ជាក់លាក់មិនឱ្យចេញដីកាដំណោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នានោះ ការសន្មតថាត្រូវតែមានដីកាដំណោះ

ស្រាយតែមួយ គឺជាការខកខានមិនបានផ្តល់តម្លៃពេញលេញទៅលើលក្ខណៈពិសេសមានតែមួយគត់របស់ក្រុមបណ្តា អ.វ.ត.ក។

5. ជាងនេះទៀត ប្រសិនបើ សម្រាប់គោលបំណងវែកញែក ការចេញដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាចំនួនពីរ ពិតជា បង្កើតបានជាការរំលោភក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក មែននោះ វាក៏ជាកំហុសផ្នែកនីតិវិធី ដែលមិនធ្វើឱ្យអសុពលភាពដីកាដោះស្រាយ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ដំណើរការនីតិវិធីច្បាប់ទាំងមូលនោះឡើយ។ ប្រសិនបើចាំបាច់ត្រូវមានដំណោះស្រាយណាមួយនោះ ដំណោះស្រាយនោះត្រូវបានផ្តល់ជូនដោយសេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ លើអង្គសេចក្តីនៃដីកាដោះស្រាយនីមួយៗ។ ដំណោះស្រាយសមស្របសម្រាប់កំហុសផ្នែកនីតិវិធីបែបនេះ ត្រូវតែពិចារណាផ្អែកលើកត្តាមួយចំនួន ក្នុងនោះរួមមាន ថាតើការចេញនេះបានបណ្តាលឱ្យមានលទ្ធផលអយុត្តិធម៌ជាក់ស្តែង ផលប៉ះពាល់សំខាន់ចំពោះ មាស មុត ឬការរំលោភលើដំណើរការ ក៏ដូចជាភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទចោទតម្លៃសង្គមក្នុងការរារាំងរឿងក្តីមិនឱ្យបន្តទៅជំនុំជម្រះ ផលប្រយោជន៍ និងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ និងភាពសមាមាត្រនៃដំណោះស្រាយនេះទៅនឹងព្យសនកម្មដែលបានចោទប្រកាន់ ឬយ៉ាងណា។

6. ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះបានអនុវត្តពីមុននូវសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ក្នុងការលើកលែងការចោទប្រកាន់ដែរ អង្គជំនុំជម្រះមានសិទ្ធិអំណាចដូចគ្នាដើម្បីបញ្ជាក់ថា សំណុំរឿង០០៣ត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ។ ការអះអាងផ្ទុយពីនេះ គឺជាការលើកឡើងថា អង្គការសហប្រជាជាតិ (“អសប”) និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធតុលាការមួយដែលអសមត្ថភាព ដែលក្នុងនោះអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលគ្មានសិទ្ធិអំណាច កែតម្រូវកំហុសអង្គច្បាប់ដែលប្រព្រឹត្តដោយអង្គជំនុំជម្រះជាន់ទាប ឬក្នុងការអនុវត្តវិធានការកែតម្រូវត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។ ស.ព.អ សន្និដ្ឋានថា អសប និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនបានបង្កើតប្រព័ន្ធបែបនេះទេ ហើយវាក៏មិនគួរត្រូវបានបកស្រាយតាមវិធីបែបនេះដោយចៅក្រមនៃតុលាការនេះដែរ។

II. ប្រវត្តិវិវិធី¹

ក. កិច្ចស៊ើបសួរ និងការចេញដីកាដោះស្រាយ²

7. នៅថ្ងៃទី៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ស.ព.អ ស្តីទី បានដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរលើកទី២ ទៅ ស.ច.ស³ ដោយស្នើឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មនានាដែលស្ថិតក្នុងយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក ដែលមានឈ្មោះ មាស មុត និង ស៊ី ម៉េត ជាជនសង្ស័យ⁴។

¹ ដើម្បីជួយដល់ អ.ជ.ត.ក ឯកសារសំអាងផ្លូវច្បាប់ទាំងអស់ សារណា និងឯកសារផ្សេងទៀត ដែលបានយោងនៅក្នុងបណ្តឹង សាទុក្ខនេះ រួមមានឯកសារដែលមានរួចហើយនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ត្រូវបានដាក់ជាឯកសារភ្ជាប់ (ក្នុង សំណុំរឿង ០០៤/២- E004/2/6 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលចាត់ វិធានការចាំបាច់ដើម្បីការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្នុងការទទួលបានតំណាងផ្លូវច្បាប់នៅចំពោះមុខអង្គ ជំនុំជម្រះក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២០ កថាខណ្ឌ ២១ បានកត់សម្គាល់ថា “សំណុំរឿង [...] ពុំមាន អត្ថិភាពនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលដែរ” ដោយសហេតុថាសំណុំរឿងនេះមិនត្រូវបានបញ្ជូនចេញពី អ.ប.ជ)។ បន្ថែមលើនេះទៀត ស.ព.អ សន្និដ្ឋានថា ការចូលមើលរបស់ អ.ជ.ត.ក ទៅក្នុងសម្ភារសំណុំរឿងផ្សេងទៀតទាំងអស់ គឺជាសមាសភាគសំខាន់នៃលទ្ធភាព និងការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គជំនុំជម្រះនេះ ដើម្បីអនុវត្តយុត្តាធិការជាប់មកជាមួយ របស់ខ្លួន និងត្រូវបានតម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុវត្តតាមអាណត្តិរបស់ខ្លួន ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចមួយដែលមានសំអាងហេតុ មានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ លើបញ្ហានានានៅចំពោះមុខខ្លួន។ ច្បាប់មិនបានចែងហាមឃាត់ការចូលមើលបែបនេះទេ ហើយដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះគួររងការបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ មកកាន់អង្គជំនុំជម្រះ សម្រាប់គោលបំណងនៃបណ្តឹង សាទុក្ខនេះ។ ការចូលមើលនេះមិនរំលោភចំណាត់ថ្នាក់សម្ងាត់របស់ឯកសារទេ ដោយហេតុថា ឯកសារទាំងនោះនៅតែសម្ងាត់ និងគ្រាន់តែត្រូវបានពិចារណាដោយអង្គជំនុំជម្រះមួយនៃតុលាការដូចគ្នានឹងអាជ្ញាធរ ដែលបានផ្តល់ចំណាត់ថ្នាក់ពីដើមដែរ។ ការសម្រេចថា អ.ជ.ត.ក មិនអាចចូលមើលឯកសារទាំងអស់នេះបាន ដរាបណាអង្គជំនុំជម្រះផ្សេងមួយទៀតមិនអនុញ្ញាតនោះ នឹងដកហូតសិទ្ធិណែនាំដែលជាប់មកជាមួយ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ក្នុងនាមជាតុលាការកំពូល។ និយាយម្យ៉ាងទៀត វានឹងធ្វើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះនេះអសមត្ថភាពក្នុងការបំពេញកិច្ចក្នុងផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ដើម្បីធានាបាននូវសុច្ឆន្ទភាព និង ភាពប្រាកដប្រជាផ្នែកច្បាប់។ (កត់សម្គាល់ថា ស.ព.អ មិនបានដឹងអំពីការសន្និដ្ឋានណាមួយរបស់ មាស មុត ទាក់ទងនឹង ការចូលមើលរបស់ អ.ជ.ត.ក ក្នុងសំណុំរឿងនេះទេ។ ប៉ុន្តែ សំណើសុំឱ្យរបស់គាត់ទៅកាន់ អ.ជ.ត.ក សុំឱ្យបញ្ចប់រឿងក្តី និងតារាងឯកសារសំអាងផ្លូវច្បាប់ដែលភ្ជាប់ជាមួយបង្ហាញថា គាត់យល់ថា អ.ជ.ត.ក អាចចូលមើលឯកសារសម្ងាត់បំផុត និងឯកសារសម្ងាត់ក្នុងសំណុំរឿង ០០៣។ ឬថា ប្រសិនបើអត់ទេ អ.ជ.ត.ក គួរអាចចូលមើលដើម្បីអនុវត្តយុត្តាធិការដែលជាប់ មកជាមួយរបស់ខ្លួន។)

² នេះជាសេចក្តីសង្ខេបយ៉ាងខ្លីនៃប្រវត្តិវិវិធីដែលពាក់ព័ន្ធបំផុត។ សម្រាប់សេចក្តីលម្អិតជាច្រើនទៀតទាក់ទងនឹងដំណាក់កាលនៃ កិច្ចស៊ើបសួរ សូមយោងទៅរកឯកសារ D266/2.2 ឧបសម្ព័ន្ធ I: ប្រវត្តិវិវិធី (នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ស.ព.អ ប្រឆាំងនឹង ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ មាស មុត) ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩។

³ ឯកសារ D1/1 សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិស្តីទី អំពីការដាក់ឯកសារស្តីពីដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យ ស៊ើបសួរទីពីរ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ គ្របដណ្តប់។

8. នៅថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជាតិ (“ស.ច.ស.ជ”) យូ ប៊ុនឡេង និង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ (“ស.ច.ស.អ”) Siegfried Blunk បានជូនដំណឹងមកសហព្រះ រាជអាជ្ញាថា ពួកគាត់បានពិចារណាថា កិច្ចស៊ើបសួរក្នុងសំណុំរឿង០០៣ បានបិទបញ្ចប់ហើយ (“សេចក្តីជូនដំណឹងខែមេសា ឆ្នាំ២០១១”)។^៥ បន្ទាប់ពីពេលនោះមក ស.ច.ស.ជ នៅតែប្រកាន់ជំហរ ថាកិច្ចស៊ើបសួរត្រូវបានបិទបញ្ចប់ ដោយបដិសេធមិនពិនិត្យរាល់ឯកសារដែលបានដាក់ទៅក្នុងសំណុំ រឿងនេះក្រោយថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១^៦ បើទោះបីជាកិច្ចស៊ើបសួរបានបន្តឡើងវិញដោយ ស.ច.ស.អ បម្រុង Laurent Kasper-Ansermet នៅថ្ងៃទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១^៧ និងការធ្វើបន្តមក ទៀតដោយ ស.ច.ស.អ Mark Harmon^៨ និង Michael Bohlander^៩ ជាបន្តបន្ទាប់ក៏ដោយ។

⁴ ឯកសារ D1 ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរទី២ របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទាក់ទងទៅនឹងកងទ័ពបដិវត្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ ១០២។ ក្រោយមក ស្វី ម៉េត បានស្លាប់ ហើយការចោទប្រកាន់ទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងគាត់ត្រូវ បានលើកលែង (*សូមមើល* ឯកសារ D86/3 ការលើកលែងការចោទប្រកាន់ប្រឆាំង ស្វី ម៉េត ចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥)។

⁵ ឯកសារ D13 សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការបិទការស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១។

⁶ *សូមមើល* ឯកសារ D266 ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ មាស មុត ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ (“ដីកាសម្រេច លើកលែងចោទប្រកាន់”) កថាខណ្ឌ ២ (“ឯកសារដែលបានប្រើនៅក្នុងដីកាដោះស្រាយនេះ មានសម្ភារដែលបានដាក់ទៅក្នុង សំណុំរឿងមុនថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ នៅពេលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីររូបបានឯកភាពគ្នាបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ។ ដើម្បីធានាចំពោះតម្លាភាព និងសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ យើងនឹងមិនប្រើឯកសារណាដែលបានដាក់ទៅក្នុងសំណុំរឿងក្រោយកាល បរិច្ឆេទនៃការបិទបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរទេ”)។ *សូមមើលផងដែរ* ជើងទំព័រ១៧ *យោងខាងលើ* ពិភាក្សាអំពីផលប៉ះពាល់ដែលការ ធ្វើបែបនេះមានលើការវាយតម្លៃរបស់ ស.ច.ស.អ លើយុត្តាធិការបុគ្គល។

⁷ ឯកសារ D28 ដីកាសម្រេចស្តីអំពីការបើកការស៊ើបអង្កេតបឋមឡើងវិញ ចុះថ្ងៃទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ៨ ផ្នែកសម្រេច សេចក្តី។ ថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ស.ច.ស.អ បម្រុងបានចាប់ផ្តើមការងាររបស់ខ្លួនបន្ទាប់ពីការលាលែងរបស់ ស.ច.ស.អ Blunk ក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ២០១១ (*សូមមើល* ឯកសារ D266/2.1.150 *សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរ ជាតិ* ចុះថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១។ ឯកសារ D266/2.1.151 *សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុង អន្តរជាតិ* ចុះថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១)។

⁸ *សូមមើល* ឯកសារ D54 ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួស ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣។ ឯកសារ D55 ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរ ជំនួស ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ (ដីកាទាំងពីរអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣)។ *សូមមើលផងដែរ* ឯកសារ D266/2.1.153 *សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុងអន្តរជាតិ* ថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២។ ឯកសារ D266/2.1.148 *Mark Harmon ស្នើចូលកាន់តំណែងជាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ* ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២។

⁹ ជាឧទាហរណ៍ នៅថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥ ចៅក្រម Bohlander បានចេញអនុស្សរណៈអន្តរការិយាល័យចំនួនបីពង្រីក ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសក្នុងសំណុំរឿង០០៣ អនុញ្ញាតឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ (ឯកសារ D59.13, D89.11, D114.4) ភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីការតែងតាំងរូបគាត់ (*សូមមើល* ឯកសារ D266/2.1.145 *ការតែងតាំងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ និងសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេតបម្រុងអន្តរជាតិថ្មី* ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥)។

- 9. នៅថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ ស.ច.ស.អ បម្រុង Kasper-Ansermet បានជូនដំណឹងដល់ មាស មុត ថា គាត់ជាជនសង្ស័យនៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរដែលកំពុងធ្វើ¹⁰។
- 10. ក្រោយការចុះបញ្ជីការខ្វែងយោបល់គ្នារវាង ស.ច.ស នៅថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ ស.ច.ស.ជ បានបញ្ជូនសំណុំរឿងមកសហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន៦៦(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង¹¹។ ស.ព.អ បានបង្វិលឯកសារនេះត្រឡប់ទៅវិញដោយផ្ទៃថា សេចក្តីជូនដំណឹងខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ បានអស់ សុពលភាពនៅពេល ស.ច.ស.អ បានចាប់ផ្តើមបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរសាជាថ្មី ហើយកិច្ចស៊ើបសួរ នោះនៅតែបើកចំហរ និង “ជាក់ស្តែងមិនទាន់ចប់សព្វគ្រប់នៅឡើយ”¹²។
- 11. នៅថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស.ព.អ បានដាក់ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមមួយ ដោយបានបំភ្លឺអំពីវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរ និងបានប្តឹងបន្ថែមទៅ ស.ច.ស អំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដោយបង្ខំ (រួមទាំងអំពើរំលោភសេពសន្ថវៈ)¹³។
- 12. នៅថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥ មាស មុត ត្រូវបានចោទប្រកាន់នៅចំពោះមុខ ដោយ ស.ច.ស.អ Michael Bohlander¹⁴។
- 13. នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ ស.ច.ស.អ បានបញ្ជូនសំណុំរឿងមកសហព្រះរាជអាជ្ញា បន្ទាប់ពី បានប្រកាសថា កិច្ចស៊ើបសួរបានបិទបញ្ចប់¹⁵។ បន្ទាប់មក សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បានដាក់ដីកា សន្និដ្ឋានស្ថាពរ¹⁶។

---

¹⁰ ឯកសារ D30 ការជូនដំណឹងអំពីសិទ្ធិរបស់ជនសង្ស័យ [វិធាន ២១.១យ] ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២។

¹¹ ឯកសារ D52 ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅពិនិត្យ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣។ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា វិធានផ្ទៃក្នុង (វិសោធនកម្មលើកទី៩) ដែលបានកែប្រែនៅថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) ឬ (“វិធាន”)។

¹² ឯកសារ D52/1 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិទៅនឹងដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅពិនិត្យ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣, ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ កថាខណ្ឌ ៣-៧។

¹³ ឯកសារ D120 ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មនានាទាក់ ទងនឹងសំណុំរឿង ០០៣ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤។

¹⁴ ឯកសារ D174 កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយនៃការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥។

¹⁵ ឯកសារ D256 ដីកាបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅពិនិត្យ យោងតាមវិធានផ្ទៃក្នុង ៦៦(៤) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧។ ឯកសារ D225 សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការបិទការស៊ើបសួរប្រឆាំង មាស មុត ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ កថាខណ្ឌ ៦។ ឯកសារ D252 សេចក្តីជូនដំណឹងលើកទី២ស្តីពីការបិទកិច្ចស៊ើបសួរលើ មាស មុត ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ កថាខណ្ឌ១៨-១៩។

¹⁶ ឯកសារ D256/6 ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាជាតិ ទាក់ទងករណី មាស មុត អនុលោមតាមវិធាន ៦៦ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ គ្របដណ្តប់។ ឯកសារ D256/7 ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

14. នៅថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ ស.ច.ស បានចេញដីកាដោះស្រាយដាច់ដោយឡែកនិងផ្ទុយគ្នា។ ខណៈដែល ស.ច.ស.ជ បានច្រានចោលបទចោទទាំងអស់ប្រឆាំង មាស មុត¹⁷ ស.ច.ស.អ បានចោទប្រកាន់គាត់ចំពោះអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ អំពើបំពានបំពាន យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ និងការរំលោភលើក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៥៦¹⁸។

ខ. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ និងបណ្តឹងវិវាទជាបន្តបន្ទាប់ មុនការជំនុំជម្រះ

15. បន្ទាប់ពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ភាគីនានាប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ¹⁹ អ.ប.ជ បានចេញសេចក្តី ពិចារណារបស់ខ្លួនលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងអស់នោះនៅថ្ងៃទី៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១²⁰។ ខណៈដែល

អន្តរជាតិអនុលោមតាមវិធាន ៦៦ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ គ្របដណ្តប់។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ D256/11 ចម្លើយរបស់ មាស មុត តបទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៨ (“ចម្លើយតបរបស់ មាស មុត ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ”) គ្របដណ្តប់។

¹⁷ ការដកខ្លួនរបស់ ស.ច.ស.ជ ចេញពីការស៊ើបអង្កេតក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ បាននាំឱ្យគាត់បដិសេធឯកសារណាដែលបានដាក់ ក្នុងសំណុំរឿង ក្រោយថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ដែលមិនអើពើនឹងភស្តុតាងស៊ើបអង្កេតរយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ដែលបានប្រមូល ជាពិសេសសម្រាប់រឿងក្តីនេះ។ ដូចបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ ស.ច.ស.ជ ខកខានមិនបានពិចារណាព្រឹត្តិការណ៍ ឧក្រិដ្ឋ និងទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មនានាដែលបានប្តឹងទៅគាត់ រួមទាំងការចោទប្រកាន់នានាទាក់ទងនឹងមន្ទីរសន្តិសុខទឹកសាប ការដ្ឋាន និងសហករណ៍តំបន់រាម ការបោសសម្អាតក្នុងកងពល ១១៧ និងកម្មាភិបាលតំបន់ ៥០៥ ក្នុងខេត្តក្រចេះ ការបោសសម្អាត នៅសេនាធិការ និងកងពលយោធាជាច្រើនទៀត ដែលបានបញ្ជូនមក ស-២១ និងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ និង ការរំលោភសេពសន្ថវៈក្នុងបរិបទអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ។ ជាលទ្ធផល ការវាយតម្លៃលើយុត្តាធិការបុគ្គលរបស់ ស.ច.ស.ជ អំពីទំហំ ភាពធ្ងន់ធ្ងរ វិសាលភាព និងផលប៉ះពាល់នៃឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែល មាស មុត អាចត្រូវដាក់ឱ្យទទួលខុសត្រូវ ត្រូវបានប៉ះពាល់ យ៉ាងខ្លាំង ហើយគាត់បានទម្លាក់ចោលការចោទប្រកាន់ទាំងអស់។ សូមមើល ឯកសារ D266 ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទ ប្រកាន់ កថាខណ្ឌ ២, ៤២៧-៤៣០។ ឯកសារ D266/2 បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិប្រឆាំងទៅនឹងដីកា សម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ មាស មុត (D266) ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ស.ច.អ ប្រឆាំង នឹងដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់”) កថាខណ្ឌ ៦៣-៨២។ ឯកសារ D266/16.1 & D267/21.1 ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ម៉ោង 13.38.34-13.43.43 (សេចក្តីសន្និដ្ឋានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់អយ្យការនៅចំពោះមុខ អ.ប.ជ)។ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ (“សេចក្តីពិចារណា”) យោបល់ចៅក្រម Olivier Beauvallet និង Kang Jin Baik (“យោបល់របស់ចៅក្រម អន្តរជាតិ”) កថាខណ្ឌ ២៤៧-២៤៨។

¹⁸ ឯកសារ D267 ដីកាដោះស្រាយ ថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨ (“ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ”) កថាខណ្ឌ ២៥៦-២៦៤។

¹⁹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ D266/2 បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ស.ច.អ ប្រឆាំងទៅនឹងដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ គ្របដណ្តប់។ ឯកសារ D267/3 បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាជាតិទាក់ទងនឹងដីកាដោះស្រាយរបស់សហចៅក្រម

សំណុំរឿងលេខ: ០០៣/០៤-១០-២០២១-អវតក/អ.ជ.ត.ក(០៥)

អ.ប.ជ “មិនអាចរកសំឡេងគាំទ្រពីចៅក្រម (បួន) រូប យ៉ាងតិច ដើម្បីចេញសេចក្តីសម្រេចមួយទៅលើអង្គសេចក្តី ដោយផ្អែកលើសំអាងហេតុរួមមួយបាន”²¹ ចៅក្រម អ.ប.ជ ទាំងប្រាំរូបបានតម្កល់សុពលភាពនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ²² ដែលពួកគាត់បានបញ្ជាក់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១²³។ លើសពីនេះទៀត ចៅក្រមពីររូបបានសន្និដ្ឋានថាដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់មិនពេញលេញ និង “ដិតតាមដោយអនីត្យានុកូលភាព” ហើយហេតុដូច្នោះ គ្មានសុពលភាព និងទុកជាមោឃៈ²⁴ ខណៈដែលចៅក្រមដែលនៅសល់បីរូបទៀតបានសម្រេចថា វាមានសុពលភាព²⁵។

16. ផ្អែកជាចំបងលើទស្សនៈជាឯកច្ឆន្ទរបស់ អ.ប.ជ ដែលថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ស.ព.អ បានរៀបចំដាក់សម្ភារមុនពេលជំនុំជម្រះរបស់ខ្លួន ដូចដែលបានតម្រូវដោយវិធានផ្ទៃក្នុង។ ប៉ុន្តែ អ.ជ.ស.ដ បានផ្តល់ថាខ្លួននឹង “មិនទទួលយកសំណើសុំនានាពីភាគីឡើយ”

ស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ គ្របដណ្តប់ ឯកសារ D267/4 បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មាស មុត ជំទាស់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៩ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ប្រឆាំងនឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ”) គ្របដណ្តប់ ឯកសារ D266/16.1 & D267/21.1 ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ គ្របដណ្តប់ ឯកសារ D266/17.1 & D267/22.1 ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ គ្របដណ្តប់ ឯកសារ D266/18.1 & D267/23.1 ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ គ្របដណ្តប់។

²⁰ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា។
²¹ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ១១០។
²² D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រម ប្រាក់ គឹមសាន, នៃ ថុល, និង ហួត រុទ្ធី (“យោបល់របស់ចៅក្រមជាតិ”) កថាខណ្ឌ ១១៥ (“ន័យដូចមានចែងក្នុងវិធាន ៧៧(១៣) ខាងលើ ដីកាដោះស្រាយទាំងពីរមានតម្លៃស្មើគ្នា ត្រូវតម្កល់ទុកជាបានការដូចគ្នា មានសុពលភាពដូចគ្នា” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម))។ យោបល់របស់ចៅក្រមអន្តរជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៩, ២៦២, ២៨៤ (“ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានអានុភាព ដោយសារតែដីកានេះមានសុពលភាពជាសារធាតុ ហើយមានអនុលោមភាពជាមួយក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក”) ៣៤២-៣៤៣ (សន្និដ្ឋានថាមានការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ តាមព្រឹត្តិស័យ ទោះបីជាមានសំអាងហេតុខុសគ្នា ចៅក្រមជាតិ និងចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចស្របគ្នាថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព និងបានតម្កល់វាជាឯកច្ឆន្ទ) ផ្អែកសម្រេចសេចក្តី ត្រង់ទំព័រ ២០៧ (ភាសាខ្មែរ)។
²³ ឯកសារ D269/4 សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងដីកាសម្រេចលើភាពអាចទទួលយកបាននៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២១ កថាខណ្ឌ ៣០។
²⁴ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមអន្តរជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៩ (បានសន្និដ្ឋានថាដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់មិនពេញលេញ និងគ្មានសុពលភាព ដោយហេតុថា មិនបានអើពើចំពោះភស្តុតាងរយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ និងការចោទប្រកាន់ព្រហ្មទណ្ឌដែលប្តឹងមក ស.ច.ស.ជ យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។) ២៥០ (“ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ ជាដីកាសម្រេចមិនពេញលក្ខណៈ ដិតដោយដោយអនីត្យានុកូលភាព ដែលត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ”) កថាខណ្ឌ ២៥១, ២៦២, ២៨៤, ៣៤២, ផ្អែកសម្រេចសេចក្តី ទំព័រ ២០៧ (ភាសាខ្មែរ)។
²⁵ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៥។

ដោយហេតុថា ខ្លួនមិនត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ និងមិនបានទទួលសំណុំរឿង²⁶។

17. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ ស.ព.អ បានស្នើសុំជាផ្លូវការទៅ ស.ច.ស ឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅកាន់ អ.ជ.ស.ដ ស្របតាមវិធាន ៧៧(១៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង²⁷ ដែល ស.ច.ស បានបដិសេធនៅថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ ដោយបានលើកឡើងថាខ្លួនមិនមានយុត្តាធិការក្នុងការពិចារណាលើសំណើនេះទេ និងថា សេចក្តីពិចារណា “មិនមានគោលដៅច្បាស់លាស់” សម្រាប់ដំណោះស្រាយត្រឹមត្រូវអំពីរឿងក្តីនេះឡើយ²⁸។ ស.ច.ស បានលើកឡើងបន្ថែមទៀតថា ប្រសិនបើមិនមានមធ្យោបាយណាមួយ ដើម្បីជម្រុញដល់សំណុំរឿងនេះឱ្យទៅជំនុំជម្រះ ឬទៅដល់ការបញ្ចប់ប្រសិនបើត្រូវបានស្នើសុំឱ្យពិចារណាលើបញ្ហានេះនៅពេលអនាគត ពួកគាត់នឹងមិនបញ្ជូនរួមគ្នាឬដាច់ដោយឡែកពីគ្នានូវរឿងក្តីនេះទៅកាន់ អ.ជ.ស.ដ ឡើយ²⁹។

18. នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ ទាំង ស.ព.អ និង មាស មុត បានដាក់សំណើសុំឱ្យ អ.ប.ជ ប្រកាសការកំណត់ចុងក្រោយ ដែលនឹងបិទបញ្ចប់ជាស្ថាពរនូវដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះនៃសំណុំរឿង ០០៣ ដោយមានភាពប្រាកដប្រជា និងសច្ចភាពផ្នែកច្បាប់³⁰។ នៅថ្ងៃទី៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១

²⁶ ឯកសារ D271/1.1.41 សារអេឡិចត្រូនិកពីក្រឡាបញ្ជីរបស់ អ.ជ.ស.ដ លីម ស៊ុយហុង មានចំណងជើងថា “កម្មវត្ថុសំណើសុំពន្យារពេលដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីនិងអ្នកជំនាញអនុលោមតាមវិធាន ៨០” ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១ នៅម៉ោង ៧:២៧ ល្ងាច ដែលត្រូវបានចេញដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់ ស.ព.អ សុំពន្យារពេលវេលាដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីនិងអ្នកជំនាញអនុលោមតាមវិធាន ៨០។

²⁷ ឯកសារ D270 សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិទៅកាន់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសុំឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿង០០៣ ទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២១។

²⁸ ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិសុំឱ្យបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ (“សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ ស.ច.ស”) កថាខណ្ឌ ២៥, ៤០។

²⁹ ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ ស.ច.ស កថាខណ្ឌ ៣៥-៣៧, ៤២ ថ្លែងថា “ជាចម្រើនចុងក្រោយបំផុត (ultima ratio) និងបន្ទាប់ពីដំណើរការអស់នូវយុត្តាធិការទាំងឡាយ” ពួកគាត់នឹងពិចារណា “ថាតើពួកយើងមានយុត្តាធិការដែលនៅសេសសល់ពិសេសណាមួយដែលជាមធ្យោបាយចុងក្រោយបំផុត ក្នុងការបិទបញ្ចប់សំណុំរឿងដោយខ្លួនឯង” ប៉ុន្តែ “ពិតជាមិនចង់ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពបែបនោះឡើយ”។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ ១៩។

³⁰ D271/1 សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិសុំឱ្យបិទបញ្ចប់ដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ (“សំណើរបស់ ស.ព.អ សុំឱ្យ អ.ប.ជ បិទបញ្ចប់”)។ ឯកសារ D272 សំណើរបស់ មាស មុត សុំបញ្ចប់ បោះត្រា និង ដាក់បញ្ចូលសំណុំរឿង ០០៣ ទៅក្នុងបណ្ណសារ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ (“សំណើរបស់ មាស មុត សុំឱ្យបញ្ចប់”)។

អ.ប.ជ បានសម្រេចថា សំណើទាំងពីរនេះមិនអាចទទួលយកបាន³¹។ អ.ប.ជ បានបញ្ជាក់សេចក្តី ពិចារណារបស់ខ្លួនឡើងវិញ និងបានប្រកាសថា អ.ប.ជ បានបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនទាំងអស់ស្រប តាមក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក ហើយ³²។

19. នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ ស.ច.ស បានជូនដំណឹងដល់ភាគីនានាថា ប្រសិនបើ ស.ព.អ មិនមានបំណងប្តឹងរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ត.ក ទេ “បញ្ហាតែមួយគត់” ដែលត្រូវកំណត់ថាតើ ស.ច.ស មានយុត្តាធិការដែលនៅសេសសល់ដើម្បីបញ្ចប់រឿងក្តីនេះដែរឬអត់³³។ ស.ព.អ បានជូន ដំណឹងទៅ ស.ច.ស អំពីបំណងរបស់គាត់ក្នុងការប្តឹងសាទុក្ខ³⁴។

III. ច្បាប់ជាធរមាន

ក. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

យុត្តាធិការដែលមានជាប់មកជាមួយ

20. កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ចែងថា៖

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន សមស្របតាមបទដ្ឋាន យុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ ដូចដែលបាន ចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ដែលកម្ពុជា គឺជាភាគីហត្ថលេខី³⁵។

³¹ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ និងមេធាវីការពារក្តី មាស មុត ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ (“សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ”) កថាខណ្ឌ ៧៨ ផ្នែកសម្រេចសេចក្តី។

³² D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៧៦។ ទាក់ទងនឹងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន សូមមើល កថាខណ្ឌ ៦៤, ៦៨។

³³ D273 ដីកាបង្គាប់ឱ្យដាក់សេចក្តីសន្និដ្ឋានស្តីពីយុត្តាធិការដែលនៅសេសសល់ដើម្បីបញ្ចប់សំណុំរឿង ០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ (“ដីកាបង្គាប់របស់ ស.ច.ស ឱ្យដាក់សេចក្តីសន្និដ្ឋានដើម្បីបញ្ចប់សំណុំរឿង”) កថាខណ្ឌ ៥-៧ KH 01676520។

³⁴ D273/1 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិទៅនឹងសំណើរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំឱ្យប្រកាសថាតើ សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិមានបំណងប្តឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលដែរឬទេ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១។

³⁵ កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវ ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ (“កិច្ចព្រមព្រៀង បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

21. វិធាន ២១(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់ភាគី ទាំងអស់ ដូចមានចែងក្នុង ផ្នែកពាក់ព័ន្ធ ដូចខាងក្រោម៖

ច្បាប់ អ.វ.ត.ក វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជារដ្ឋបាលជាធរមាន ទាំងអស់ ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជានិច្ចដល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និង ដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព ដោយគិតដល់លក្ខណៈពិសេសរបស់ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ និងកិច្ច ព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក។ ក្នុងបរិបទនេះ ៖

ក- ដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវតែត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ និងត្រូវគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាននូវតុល្យភាពរវាង សិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយ។ [...]

22. នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ អង្គជំនុំជម្រះនេះ បានប្រើយុត្តាធិការដែលមានជាប់មកជាមួយរបស់ខ្លួន ជាប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ និងភាពត្រឹមត្រូវ ដោយសម្រេចថា៖

ផ្អែកតាមនីតិវិធីទូទៅថា ជាការមិនសមស្របដែលបញ្ហាផ្លូវច្បាប់ត្រូវបានបន្ទុក មិនដោះស្រាយ។ តុលាការចុងក្រោយ គឺអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលមាន កាតព្វកិច្ចស្រាយបំភ្លឺ និងបញ្ជាក់អំពីភាពស្ថាពរនៃស្ថានការណ៍បែបនេះ។ ការជាប់ គាំងផ្នែកច្បាប់ សឡើយពីភាពបរាជ័យនៃប្រព័ន្ធតុលាការក្នុងការផ្តល់ ឧបាស្រ័យ។ [...] អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិចារណាថា នេះគឺជាកាតព្វកិច្ច ក្នុងនាមជាអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ និងតុលាការជាន់ខ្ពស់ចុងក្រោយក្នុងការផ្តល់ ឧបាស្រ័យផ្លូវច្បាប់ និងធ្វើការកំណត់ចុងក្រោយក្នុងរឿងក្តី ដែលលក្ខន្តិកៈ ឬច្បាប់ ពុំមានចែង ឬមិនច្បាស់លាស់។ នេះគឺជាមុខងាររបស់តុលាការចុងក្រោយ ក្នុងការផ្តល់ភាពប្រាកដប្រជាផ្លូវច្បាប់ដល់ភាគី។

អ.វ.ត.ក”) មាត្រា ១២(២)។ សូមមើលផងដែរ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឲ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បី កាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្មដែលប្រព្រឹត្តទ្តើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលបានកែប្រែនៅថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤ (“ច្បាប់ អ.វ.ត.ក”) មាត្រា ៣៣ថ្មី ដែលមានបទប្បញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នាមួយ និងអនុវត្តតាមការកែប្រែចាំបាច់ ចំពោះ អ.ជ.ត.ក ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៧ថ្មី។

ហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលចាត់ទុកជាការចាំបាច់ក្នុងការផ្តល់ភាព
ប្រាកដប្រជា និងភាពច្បាស់លាស់លើបញ្ហាច្បាប់ដែលសំខាន់បំផុត ដែលបាន
បង្ហាញក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗនេះថាកម្រងឯកសារច្បាប់ អ.វ.ត.ក ពុំបានដោះ
ស្រាយជាក់លាក់ឡើយ។ [...] អង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើព្រឹត្តិការណ៍ស្រាយគឺ
ជាភាពចាំបាច់លើសលុប ដូច្នេះអង្គជំនុំជម្រះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ឧទ្ធរណ៍សិទ្ធិរបស់ខ្លួន
ដើម្បីអត្ថប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ និងភាពត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខ
ភ្លាមៗនេះក្នុងគោលបំណងតែមួយគត់គឺដើម្បីធានាថា សេចក្តីសម្រេចច្បាប់និង
ភាពស្ថាពរត្រូវទទួលបាន នៅក្នុងការកំណត់សម្រេចលើរឿងក្តីនេះ និងដើម្បី
លើកកម្ពស់សុចរិតភាពនៃស្ថាប័ន អ.វ.ត.ក³⁶។

23. អ.ប.ជ ធ្លាប់បានសម្រេចថា នៅពេលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់តាមវិធាន ២១៖

ភាគីប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបង្ហាញថា កាលៈទេសៈជាក់លាក់នៃសំណុំរឿងរបស់ខ្លួន
តម្រូវឱ្យមានការជួយអន្តរាគមន៍ពីអង្គជំនុំជម្រះ នៅដំណាក់កាលដែលដាក់បណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីចៀសវាងពីព្យសនកម្មដែលមិនអាចជួសជុលបាន ចំពោះភាពត្រឹម
ត្រូវយុត្តិធម៌នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬសិទ្ធិជាសារវន្តក្នុងការទទួលបានការជំនុំ
ជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌³⁷។

24. តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ក៏បានទទួលស្គាល់អំណាចរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការប្រើ
ប្រាស់យុត្តាធិការដែលមានជាប់មកជាមួយរបស់ខ្លួន ក្នុងការសម្រេចលើបញ្ហាណាមួយដែលពុំមាន
បទប្បញ្ញត្តិលក្ខន្តិកៈចែងជាក់លាក់។ ចំណុចនេះ រួមទាំងកាលៈទេសៈនានាដែលពុំមានតុលាការ

³⁶ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ E004/2/1/1/2

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិប្រឆាំងនឹងការបញ្ចប់អាណត្តិ សំណុំរឿង ០០៤/២
របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ អ.ជ.ត.ក”) កថាខណ្ឌ ៦៤-៦៥។

³⁷ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ៧១ (ឯកច្ឆន្ទ)។ ឯកសារ D128/1/9
សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ប្រឆាំងនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត Harmon ដែលសម្រេច
ដាក់ មាស មុត ឱ្យស្ថិតក្រោមការពិនិត្យដោយកំបាំងមុខ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ កថាខណ្ឌ ២០ (ឯកច្ឆន្ទ)។ សំណុំរឿង
០០៤-ឯកសារ D205/1/1/2 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ យឹម ទិត្យ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើរបស់គាត់សុំ
ការបំភ្លឺ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ កថាខណ្ឌ ៧។ សូមមើលផងដែរ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ D345/5/11
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង
សារី ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តទ្រឹស្តីនៃការទទួលខុសត្រូវរបស់ថ្នាក់លើ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ ១១។

ណាមួយមានអំណាចប្រកាសលើបញ្ហានោះដោយសារ “ការរារាំងផ្លូវច្បាប់ ឬឧបសគ្គផ្នែកអនុវត្ត” និងក្នុងពេលចាំបាច់ដែលត្រូវដោះស្រាយនូវចន្លោះប្រហោងដែលអាចមាន ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ច្បាប់ ឬដើម្បីធានាថា យុត្តិធម៌មិនត្រឹមតែធ្វើបានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងត្រូវបានគេមើល ឃើញថា សម្រេចបានផងដែរ³⁸។

³⁸ **STL:** ចំពោះបញ្ហារបស់ *El Sayed*, CH/AC/2010/02 សាលដីកាសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ចៅក្រមអង្គបុរេជំនុំជម្រះទាក់ទងនឹងយុត្តាធិការ និងសិទ្ធិប្តឹង អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ ៤៥ (“[យុត្តាធិការជាប់មកជាមួយ] និយាយឱ្យចំ អាចអនុវត្តបាននៅពេលដែលគ្មានតុលាការណាមួយមានអំណាច ប្រកាសលើបញ្ហាច្បាប់ដែលកើតឡើងដោយចៃដន្យ ដែលបណ្តាលមកពីការរារាំងផ្នែកច្បាប់ ឬឧបសគ្គផ្នែកអនុវត្ត។ ហេតុនេះ យុត្តាធិការជាប់មកជាមួយ គឺជាយុត្តាធិការបំពេញបង្គាប់ ឬយុត្តាធិការដែលកើតមានដោយចៃដន្យដែលបំពេញឱ្យយុត្តាធិការ ចំបង និងចាំបាច់ទៅតាមតម្រូវការបែបអាជ្ញាបញ្ជាក្នុងការធានាដល់ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលតុលាការឱ្យបានល្អ និងត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ រួមទាំងការគោរពយ៉ាងពេញលេញចំពោះសិទ្ធិមនុស្សផង តាមដែលអាចអនុវត្តបាន ចំពោះអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីអន្តរជាតិដែលតុលាការនេះមានយុត្តាធិការយ៉ាងច្បាស់លាស់”) ៤៦, ៤៨។ **ICTY:** *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Blagojević & Jokić*, IT-02-60-T សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិមេធាវីការពារក្តីឯករាជ្យរបស់ Vidoje Blagojević ស្នើឱ្យបង្គាប់ទៅក្រឡាបញ្ជី ឱ្យតែងតាំងសហមេធាវីការពារក្តី និងសហមេធាវីការពារក្តីនាំមុខថ្មី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ កថាខណ្ឌ ១១២, ១១៤ (បញ្ជាក់អះអាងថា ខណៈដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនតម្រូវឱ្យចាត់វិធានការបន្ថែម អង្គជំនុំជម្រះ នេះមានផលប្រយោជន៍ជាច្រើន និងការប្តេជ្ញាក្នុងការធានាថា “យុត្តិធម៌មិនត្រឹមតែធ្វើបានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងត្រូវបានគេ មើលឃើញថា សម្រេចបានផងដែរ” អាស្រ័យហេតុនេះ ក៏បានបង្គាប់ឱ្យមានវិធានការពិសេសនានាដែលត្រូវធ្វើដើម្បីតំណាងឱ្យ ផលប្រយោជន៍ពេញលេញរបស់ជនជាប់ចោទ)។ **រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Beqaj, IT-03-66-T-R77 សាលក្រមលើការចោទប្រកាន់ អំពីការប្រមាថ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥ កថាខណ្ឌ ៩ (“អង្គជំនុំជម្រះនានារបស់តុលាការ នេះបានបញ្ជាក់អះអាងស្របគ្នាចំពោះអំណាចជាប់មកជាមួយរបស់តុលាការនេះ ដែលកើតមានឡើងដោយឯករាជ្យពីសេចក្តី យោងលក្ខន្តិកៈណាមួយ [...] គឺជាការចាំបាច់ដើម្បីធានាថា ការប្រើប្រាស់យុត្តាធិការរបស់តុលាការមិនត្រូវបានរារាំង ហើយ មុខងារជាមូលដ្ឋានរបស់តុលាការត្រូវបានការពារ”) ១០-១២ (និងយុត្តិសាស្ត្រដែលបានយោង) ១៣ (“ចៅក្រមរបស់ តុលាការនេះប្រើអំណាចជាប់មកជាមួយដើម្បីចាត់វិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីធានាចំពោះសុចរិតភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលជាចុងក្រោយរក្សាបាននូវការគោរពចំពោះយុត្តិធម៌”)។ **ICTR:** *Barayagwiza ទល់នឹងរដ្ឋអាជ្ញា* ICTR-97-19-AR72 សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ (“សាលដីកាខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ ក្នុងរឿងក្តី *Barayagwiza*”) កថាខណ្ឌ ៧៦ (“វាត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាទូទៅថា តុលាការនានាមានអំណាចគ្រប់គ្រងដែលអាចប្រើប្រាស់ ក្នុងផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ [...]។ ការប្រើប្រាស់អំណាចគ្រប់គ្រងដូច្នេះ បំរើឱ្យមុខងារបី៖ គឺផ្តល់ដំណោះស្រាយមួយចំពោះ ការរំលោភសិទ្ធិជនជាប់ចោទ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យរាងចាលកុំឱ្យមានការប្រព្រឹត្តខុសនៅពេលអនាគត និងដើម្បីលើកកម្ពស់សុចរិតភាព នៃដំណើរការតុលាការ”)។ **រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karemera និងគូកន** ICTR-98-44-PT សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីរបស់ André Rwamakuba និងវិសោធនកម្មដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ (“សេចក្តីសម្រេចបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងរឿងក្តី *Karemera*”) កថាខណ្ឌ ២២។**

ការរួចផុតពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីការប្រើប្រាស់ដំណោះស្រាយអស់លទ្ធភាព

- 25. តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបបានរកឃើញថា ទោះបីជាអនុសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបចែងថា បញ្ហាមួយអាចត្រូវបានបញ្ជូនទៅតុលាការតែនៅពេលណាក្រោយពីដំណោះស្រាយក្នុងស្រុកត្រូវបានប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពក៏ដោយ នៅពេលដែលវាអនុវត្តចំពោះការការពារសិទ្ធិមនុស្ស វិធានស្តីពីការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាព “ត្រូវអនុវត្តក្នុងកម្រិតនៃភាពបត់បែនណាមួយ និងដោយមិនមានទម្រង់និយមហួសហេតុ” ដោយហេតុថាកាលៈទេសៈពិសេសនានាអាចឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងរួចផុតពីកាតព្វកិច្ចនេះ³⁹។
- 26. តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអន្តរ-អាមេរិកាំងបានសម្រេចថា ក្នុងរឿងក្តីទាក់ទងនឹងការរំលោភណាមួយដែលអាចមានលើសិទ្ធិដែលត្រូវការពារជាក់លាក់ វិធានស្តីពីការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពជាមុន មិនត្រូវបានតម្រូវឡើយ នៅពេលដែលការពឹងផ្អែកលើដំណោះស្រាយដែលអាចមានទាំងនោះ អាចមិនមានប្រសិទ្ធភាព ឬមិនប្រាកដប្រជា⁴⁰។

³⁹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ *Sejovic ទល់នឹង ប្រទេសអ៊ីតាលី* No. 56581/00 សាលក្រម (អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល) ចុះថ្ងៃទី១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌ ៤៤-៤៥, ៥៥ (តុលាការមានកាតព្វកិច្ចស្វែងរកដំណោះស្រាយ កាសន្តិដ្ឋានដែលថាដំណោះស្រាយ “ត្រូវបរាជ័យ និងថាមានឧបសគ្គជាសត្យានុម័ត ក្នុងការប្រើប្រាស់ដំណោះស្រាយនោះដោយអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹង”) បង្កើតបានជា “កាលៈទេសៈពិសេស”)។ *Akdivar និង អ្នកផ្សេងទៀត ទល់នឹង ប្រទេសតួរគី* លេខ. 21893/93 សាលក្រម (អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ កថាខណ្ឌ ៦៦-៦៧ (“មិនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលមិនពេញលេញ ឬមិនមានប្រសិទ្ធភាពនោះទេ”) រួមទាំងការអនុវត្តផ្នែករដ្ឋបាល ដែល “មានលក្ខណៈធ្វើឱ្យកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្លាយទៅជាឥតប្រយោជន៍ ឬមិនមានប្រសិទ្ធភាព”)។ *Vaney ទល់នឹង ប្រទេសបារាំង* លេខ. 53946/00 សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ កថាខណ្ឌ ៥៣ (លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពត្រូវបានដកចេញដោយហេតុថាវាបានធ្វើឱ្យអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងជាប់ក្នុង “រង្វង់ដីអាក្រក់”) ដែលការបរាជ័យនៃដំណោះស្រាយមួយ បានបង្ខំគាត់ឱ្យស្វែងរកដំណោះស្រាយមួយទៀត) អនុវត្តតាមដោយ *Kaić និងអ្នកផ្សេងទៀត ទល់នឹង ប្រទេសក្រូអាស៊ី* លេខ. 22014/04 សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី១៧ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ ៣២ និង *Simaldone ទល់នឹង ប្រទេសអ៊ីតាលី* លេខ. 22644/03 សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៤៤។

⁴⁰ *Las Palmeras ទល់នឹងប្រទេសកូឡុំប៊ូ* សាលក្រម (អង្គសេចក្តី) ចុះថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០១ កថាខណ្ឌ ៥៧-៥៨ (មន្ត្រីប៉ូលីសជាតិដែលត្រូវឆ្លើយដាក់នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍បានរារាំង ឬបដិសេធមិនព្រមសហការឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងការស៊ើបអង្កេត។ តុលាការលើកឡើងថា “វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេដែលថា ដំណោះស្រាយបែបទាំងនោះមានអត្ថិភាពជាផ្លូវការ វាត្រូវតែជាដំណោះស្រាយមានប្រសិទ្ធភាព [...] ដែល ផ្អែកលើ [...] កាលៈទេសៈពិសេសនៃរឿងក្តីណាមួយនោះ បញ្ជាក់ថាមិនមានភាពច្បាស់លាស់ មិនអាចត្រូវបានចាត់ទុកថាមានប្រសិទ្ធភាពឡើយ”)។ *Velásquez-Rodríguez ទល់នឹង Honduras*, សាលក្រម (អង្គសេចក្តី) ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៨៨ កថាខណ្ឌ ៦៨ (“នៅពេលគេបង្ហាញថា ដំណោះស្រាយត្រូវបានបដិសេធដោយមូលហេតុតិចតួច ឬដោយមិនមានការពិនិត្យលើអង្គសេចក្តី [...] ការស្វែងរកដំណោះស្រាយទាំងអស់នោះ ក្លាយជាទម្រង់ការគ្មានអត្ថន័យ”) ៨០ (សន្និដ្ឋានថា “ទោះបីជាអាចជាដំណោះស្រាយផ្នែកច្បាប់នៅក្នុងរឿងក្តី Honduras ដែលជាទ្រឹស្តី

27. តុលាការកំពូលសហរដ្ឋអាមេរិក និងតុលាការសហព័ន្ធផ្សេងទៀតបានទទួលស្គាល់ករណីលើកលែងនានាចំពោះ “ទ្រឹស្តីនៃការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាព”⁴¹ រួមបញ្ចូលស្ថានភាពដែលក្នុងនោះដំណោះស្រាយអាចមិនគ្រប់គ្រាន់ ដោយសារតែ (i) ទីភ្នាក់ងារដែលជាកន្លែងស្វែងរកដំណោះស្រាយបានបង្ហាញឱ្យឃើញថាមានលក្ខណៈលម្អៀង ឬថាម្យ៉ាងវិញទៀតនោះ បានកំណត់រួចហើយលើបញ្ហានៅចំពោះមុខខ្លួន⁴² (ii) ការស្វែងរកដំណោះស្រាយគឺជាការឥតប្រយោជន៍⁴³ ឬ (iii) ការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពអាចបណ្តាលឱ្យមានព្យសនកម្មមិនអាចជួសជុលបាន⁴⁴។

ខ. បទដ្ឋាននៃការពិនិត្យលើបណ្តឹងសាទុក្ខ

28. អ.ប.ជ បានសន្និដ្ឋានថា “គេបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងច្បាប់យុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិថា ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ការភ័ន្តច្រឡំអង្គច្បាប់ដែលបានលើកឡើងត្រូវបានពិនិត្យមើលជាថ្មី ដើម្បីសម្រេចថាតើសេចក្តីសម្រេចផ្លូវច្បាប់មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវដែរឬទេ”⁴⁵។ អ.ជ.ត.ក បានសម្រេច

បានអនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលម្នាក់ត្រូវបានឃុំឃាំងដោយអាជ្ញាធរត្រូវបានរកឃើញក្តី ក៏ដំណោះស្រាយទាំងនោះមិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងករណីនៃការបាត់ខ្លួន ដោយហេតុថា [...] អាជ្ញាធរដែលពួកគេត្រូវបាននាំមកតទល់នោះ មិនអើពើនឹងពួកគេ”។ *Velásquez-Rodríguez ទល់នឹង Honduras*, សាលក្រម (អញ្ញត្តិកម្ម) ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៧ កថាខណ្ឌ ៩៣ (“វិធាននៃការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពជាមុន មិនត្រូវនាំទៅរកភាពជាប់គាំង ឬការពន្យារពេល ដែលនឹងធ្វើឱ្យសកម្មភាពអន្តរជាតិគាំទ្រដល់ជនរងគ្រោះដែលគ្មានការការពារខ្លួនទៅជាគ្មានប្រសិទ្ធភាពនោះទេ។”)

⁴¹ លទ្ធិច្បាប់ដែលរារាំងដើមបណ្តឹងមិនឱ្យដាក់សំណើសុំការពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ មុនពេលឆ្លងកាត់ដំណើរការរដ្ឋបាលត្រឹមត្រូវ។ *សូមមើល McKart ទល់នឹង U.S.*, 395 U.S. ១៨៥, ១៩៣ (១៩៦៩)។

⁴² *McCarthy ទល់នឹង Madigan និងគូកន*, 503 U.S. ១៤០, ១៤៨ (១៩៩២)។ *Gibson និងគូកន ទល់នឹង Berryhill និងគូកន*, 411 U.S. ៥៦៤, ៥៧៥ n. ១៤, ៥៧៨-៥៧៩ (១៩៧៣)។

⁴³ *Mullins Coal Co. ទល់នឹង Clark*, 759 F.2d ១១៤២, ១១៤៦ (4th Cir. ១៩៨៥) (“បណ្តឹងវិវាទមិនចាំបាច់ត្រូវការដំណោះស្រាយរដ្ឋបាលឱ្យអស់លទ្ធភាពនោះទេ នៅក្នុងករណីដែលការស្វែងរករបស់ខ្លួននឹងទៅជាកាយវិការឥតប្រយោជន៍។”)

⁴⁴ Robert Power, “ជំនួយពេលខ្លះនៅប្រកៀកនឹងដៃ (Help is Sometimes Close at Hand): បញ្ហានៃការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាព និងដំណោះស្រាយទំនេរ (The Exhaustion Problem and the Ripeness Solution)” ឆ្នាំ១៩៨៧ ព្រឹត្តិប័ត្រច្បាប់សាកលវិទ្យាល័យ Illinois ៥៤៧, ៥៩០-៥៩២ (“ប្រហែលជាមានតែព្យសនកម្មទាំងឡាយណាដែលពិសេសប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើមិនមែនជាឯកលក្ខណៈ និងមិនអាចជួសជុលនៅពេលក្រោយ ស្ថិតនៅក្នុងករណីលើកលែងនេះ។ [...] ព្យសនកម្មនោះត្រូវតែទាំងមានលក្ខណៈមិនធម្មតា និងមិនអាចជួសជុលបាន ក្នុងអត្ថន័យទូទៅជាងនេះ ដែលវាមិនអាចកែតម្រូវតាមរយៈការបដិសេធសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្នមួយនាពេលក្រោយ។ បន្ទាប់មក ព្យសនកម្មមិនអាចជួសជុលបានបើកឱ្យមានភាពជាក់លាក់ និងភាពស្ថាពរនៃព្យសនកម្ម។ ខណៈដែលទំហំនៃព្យសនកម្មអាចពាក់ព័ន្ធ អចិន្ត្រៃយ៍ភាពរបស់វាមានសារសំខាន់ខ្លាំងជាង”)។

⁴⁵ *សូមមើល ឧទាហរណ៍* សំណុំរឿង ០០២-D427/1/30 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីកាដំណោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ (“សាលដីកាលើដីកាដំណោះស្រាយក្នុងរឿងក្តី អៀង សារី”) កថាខណ្ឌ ១១៣។

ថា “និយាមក្នុងការសម្រេចពីភាពត្រឹមត្រូវ” នេះ មានន័យថា ខ្លួនត្រូវសម្រេចថា តើអង្គជំនុំជម្រះ “បានអនុវត្តតាមខ្លឹមសារនៃនិយាមគតិយុត្តជាធរមាន ដោយផ្អែកតាមប្រភពដ៏សមស្របនៃច្បាប់ និង តាមរយៈការអនុវត្តនូវវិធាននៃការបកស្រាយទាក់ទងទៅនឹងប្រភពនៃច្បាប់នោះដែរ ឬយ៉ាងណា”⁴⁶។ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវសម្រេចវាយតម្លៃផងដែរថា តើ លទ្ធផលដែលបានឈានទៅដល់នោះ “មានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ និងជាក់លាក់” ឬយ៉ាងណា⁴⁷។ មានតែកំហុសអង្គច្បាប់ដែលធ្វើឱ្យអស់ សុពលភាពសេចក្តីសម្រេចតែប៉ុណ្ណោះ នឹងផ្តល់យុត្តិកម្មដល់ការបដិសេធ ឬការកែប្រែសេចក្តី សម្រេច⁴⁸។

គ. ថវិកាលក្ខណៈនៃយន្តការដោះស្រាយវិវាទ អ.វ.ត.ក ដែលអនុញ្ញាត

29. មាត្រា ៥(៤) និង ៧(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ចែងត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖

នៅក្នុងករណីដែលចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនអាចឯកភាពគ្នាថា ត្រូវបន្តការស៊ើប អង្កេតណាមួយ ការស៊ើបអង្កេតនោះត្រូវដំណើរការទៅមុខទៀត *លើកលែង វ៉ែត* ចៅក្រមទាំងនេះ ឬចៅក្រមណាម្នាក់ក្នុងចំណោមចៅក្រមទាំងនេះធ្វើការស្នើសុំ នៅក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃឱ្យដោះស្រាយការខ្វែងគំនិតគ្នានេះតាមមាត្រា ៧⁴⁹។

ក្នុងករណី ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត [...] បានធ្វើសំណើស្របតាមមាត្រា ៥ វាក្យខណ្ឌ ៤ [...] សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវធ្វើឯកសាររាយការណ៍ជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរពីអង្គហេតុ និង ហេតុផលបញ្ជាក់ពីគោលជំហរខ្វែងគំនិតគ្នារបស់ ខ្លួន ដាក់ជូនប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល⁵⁰។

30. ច្បាប់ អ.វ.ត.ក ចែងត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖

ចៅក្រមទាំងអស់ត្រូវ *ព្យាយាម* សម្រេចឱ្យបានភាពឯកច្ឆន្ទក្នុងសេចក្តីសម្រេច របស់ខ្លួន⁵¹។

⁴⁶ សំណុំរឿង ០០១-F28 សាលដីកា ចុះថ្ងៃទី៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ (“សាលដីកា ខុច”) កថាខណ្ឌ ១៤។
⁴⁷ សំណុំរឿង ០០១-F28 សាលដីកា ខុច កថាខណ្ឌ ១៤។
⁴⁸ សំណុំរឿង ០០១-F28 សាលដីកា ខុច កថាខណ្ឌ ១៦។
⁴⁹ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៥(៤) គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។
⁵⁰ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៧(១) គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។
⁵¹ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤ថ្មី(១) គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។

ក្នុងករណីដែលមានភាពមិនយល់ស្របគ្នារវាងសហចៅក្រម [...] ការស៊ើបអង្កេត ត្រូវធ្វើបន្ត ដរាបណាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរ ឬមួយរូបក្នុងចំណោម ពួកគេពុំបានប្តឹងមិនសុខចិត្តក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ ថាភាពខ្វែងយោបល់គ្នា ត្រូវដោះស្រាយដោយអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម⁵²។

31. វិធាន ៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធថា៖

១. ក្នុងករណីមានការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេតណាម្នាក់ ឬទាំងពីរ អាច ធ្វើកំណត់ហេតុអំពីមូលហេតុពិតប្រាកដ នៃការខ្វែងយោបល់គ្នានេះ ដោយមានហត្ថលេខា និងចុះកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវយក ទៅដាក់ចូលក្នុងសំណុំឯកសារនៃការខ្វែងយោបល់គ្នាដោយឡែក ដែលរក្សាទុក ដោយក្រឡាបញ្ជីរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

២. ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតណាម្នាក់ អាច នាំយកករណីខ្វែងយោបល់គ្នានេះទៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយបញ្ជូន ឯកសារអំណះអំណាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីហេតុការណ៍ និងមូលហេតុនៃ ការខ្វែងយោបល់គ្នានេះទៅការិយាល័យរដ្ឋបាល [...] ⁵³។

ឃ. ផលប៉ះពាល់នៃកំហុសនីតិវិធីលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ

32. មានការកំណត់ច្បាស់លាស់ នៅក្នុងច្បាប់ អ.វ.ត.ក និងច្បាប់អន្តរជាតិដែលថា កំហុសផ្នែកនីតិវិធី មិនបណ្តាលឱ្យសកម្មភាពជាលទ្ធផលទៅជាមោឃៈដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះទេ⁵⁴។ ហើយវាក៏មិនបាន

⁵² ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ២៣ថ្មី គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។

⁵³ វិធាន ៧២(១)-(២) គូសបញ្ជាក់បន្ថែម។

⁵⁴ សូមមើល ឧទាហរណ៍ វិធាន ៤៨ (“កិច្ចស៊ើបសួរ ឬ កិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ តែចំពោះករណីមិនគោរពវិធានបញ្ញត្តិ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំប៉ុណ្ណោះ។”)។ សំណុំរឿង០០២-D55/U/8 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបដិសេធពាក្យសុំមោឃភាព ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ ៣៣-៤២ (ក្រៅពីករណីលើកលែងដ៏តឹងរឹងដែលបញ្ជាក់ក្នុងវិធាន ៥៣(៣) និង ៦៧(២) ការស៊ើបអង្កេត ឬកិច្ចរបស់តុលាការ នឹងត្រូវទុកជាមោឃៈដោយវិការៈនីតិវិធី តែក្នុងករណីដែលវិការៈនោះបាននាំឱ្យមាន ព្យសនកម្ម ហើយវាត្រូវបានកំណត់ថា មោឃភាពគឺជាដំណោះស្រាយសមស្របនៅក្នុងកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តី)។ សំណុំរឿង ០០២-D263/2/6 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ (D263/1) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឡើយ លើកលែងតែត្រូវបានបង្ហាញថា បានបង្កឱ្យមាន លទ្ធផលមិនយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង ដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌⁵⁵។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូល បានកត់សម្គាល់ពីការអនុវត្តនេះ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/១ ដោយបញ្ជាក់ថា៖

កថាខណ្ឌ ២៤-២៦ (វាអាស្រ័យលើអង្គជំនុំជម្រះក្នុងការកំណត់ពីផលវិបាកនានា ប្រសិនបើមាន នៃកំហុសនីតិវិធីតាមមូលដ្ឋាន មួយករណីមួយ)។ ឯកសារ D20/4/4 សេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ទាក់ទិននឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់សហព្រះរាជ អាជ្ញាអន្តរជាតិ ជំទាស់នឹង សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសំណើសុំពន្យារពេលកំណត់ នឹងសំណើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ពាក់ព័ន្ធ នឹងសំណុំរឿង ០០៣ ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ (“សេចក្តីពិចារណាលើសំណើទាក់ទងនឹងកិច្ចស៊ើបសួរ”) យោបល់ របស់ចៅក្រម Lahuis និង Downing កថាខណ្ឌ ៩-១១។ វិធាននីតិវិធី និងភ័ស្តុតាងរបស់តុលាការ IRMCT ចុះថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០ វិធាន ៥(ក)៖ (“នៅពេលដែលការជំទាស់លើមូលដ្ឋាន នៃការមិនគោរពតាមវិធាន ឬបទបញ្ជា ត្រូវបានភាគីលើក ឡើង នៅពេលវេលាគាប់បំផុតនោះ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវផ្តល់តាមសំណូមពរ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះរកឃើញថា ការចោទពីការ មិនគោរពតាម ត្រូវបានបង្ហាញភ័ស្តុតាង ហើយការណ៍នេះ បណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់សំខាន់ ទៅលើភាគីនោះ”)។ (ត្រូវបញ្ជាក់ បន្ថែម)។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Brdjanin, IT-99-36 សេចក្តីសម្រេចលើ “ការជំទាស់របស់មេធាវីការពារក្តីចំពោះភ័ស្តុតាង ដែលទទួលបានដោយការលួចចាត់សំឡេង” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្ងៃទី៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ កថាខណ្ឌ ៦៣ (បានពិភាក្សាលើកត្តាចំនួន១០ ដែលប្រយុទ្ធប្រឆាំងទៅនឹងការទទួលយកភ័ស្តុតាង ទោះបីជា សម្រាប់គោលបំណងវែកញែក វាត្រូវបានទទួលដោយខុសច្បាប់។ សូមមើលជាពិសេស កត្តាទី ៧)។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Brima និងតូកន SCSL-04-16-PT, Brima - សេចក្តីសម្រេចលើកិច្ចស៊ើបសួរសុំឱ្យដកចេញនូវចម្លើយសាក្សីរបស់អយ្យការ និងសុំឱ្យផ្អាកការដាក់ចម្លើយរបស់ អយ្យការ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (ចៅក្រម Boutet) ចុះថ្ងៃទី២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ កថាខណ្ឌ ១៩-២៤ (បានបដិសេធពាក្យ ស្នើសុំឱ្យដកចេញសាក្សី ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការខកខានរបស់អយ្យការ ក្នុងការដាក់បង្ហាញចម្លើយទាំងនោះស្របតាម វិធានជាធរមាន)។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Furundžija, IT-95-17/1, សេចក្តីសម្រេចលើកិច្ចស៊ើបសួររបស់ចុងចោទ Anto Furundžija សុំឱ្យដកចេញនូវសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីជាក់លាក់របស់អយ្យការ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (ចៅក្រម Mumba) ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨ (ដោយបានបដិសេធពាក្យសុំឱ្យដកចេញសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីជាក់លាក់ ទោះបីជាការខកខានរបស់អយ្យការ ក្នុងការអនុវត្តតាមកាតព្វកិច្ចដាក់បង្ហាញរបស់ខ្លួនក្តី)។ រឿងក្តីទាក់ទងនឹងការអនុវត្តអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ការ និងផ្តន្ទាទោសបទ ឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ (Bosnia-Herzegovina ទល់នឹង Yugoslavia) សេចក្តីសម្រេចលើអញ្ញត្តិកម្ម ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៦ កថាខណ្ឌ ២៦។

⁵⁵ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Fofana & Kondewa SCSL-04-14-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ ៣៥ (មានតែកំហុសនីតិវិធីប៉ុណ្ណោះដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ ដែលធ្វើឱ្យ ខូចខាតដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ កំហុសណាដែលអាចកែប្រែបាន ឬលះបង់បាន ឬមើលរំលងបាន (ដែលមិនសំខាន់ ឬមិនមានផលវិបាក) ដោយមិនបង្កភាពអយុត្តិធម៌ដល់ភាគី កំហុសទាំងនោះមិនត្រូវចាត់ទុកថាជាកំហុសនីតិវិធី ដែលបង្កឱ្យមាន ភាពអយុត្តិធម៌ទេ) ៤៤៣ (ច្បាប់យុត្តិសាស្ត្រនៅតុលាការចំពោះកិច្ច ទទួលស្គាល់កំហុសដូចជាការរក្សានៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះអំចត្រូវបាន “កែតម្រូវ” ប្រសិនបើអយ្យការអាចបង្ហាញថា លទ្ធភាពរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការរៀបចំការការពារ ក្តីរបស់ខ្លួនមិនត្រូវបានប៉ះពាល់ជាសារវន្ត)។ រឿងក្តី Bagosora & Nsengiyumva ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ញា ICTR-98-41-A សាលក្រម អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ២១៤-២១៧ (បានកត់សម្គាល់ថា អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងបានពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួន ដើម្បីកំណត់ថា វិការនៅក្នុងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនបានធ្វើឱ្យការ

ទាក់ទងទៅនឹងកំហុសអំពី ចរិតលក្ខណៈនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងជាពិសេសកំហុសទាក់ទងទៅនឹង ការប្រើប្រាស់ធនាគារសិទ្ធិ [...]អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នឹងពិចារណាលើបញ្ហាថាតើ [ព្យួសនកម្មលើម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ] ដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពមិនយុត្តិធម៌ កើតមាននៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចជំនុំជម្រះទាំងមូលដែរឬយ៉ាងណា។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ពុំមែនកំហុសនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងអស់សុទ្ធតែនាំទៅរកការកែប្រែសាលក្រមនោះឡើយ លើកលែងតែកំហុសនោះបណ្តាលឱ្យ “មានលទ្ធផលមិនយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ”⁵⁶។

33. នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ អង្គជំនុំជម្រះនេះបានទទួលស្គាល់ដោយតុលាការថា កំហុសអង្គនីតិវិធីជាញឹកញាប់មិនមែនជារឿងស្លាប់រស់ឡើយ គឺអាចកែសម្រួលបាន។ បន្ទាប់ពីរំលឹកថា នៅពេលធ្វើការសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងដីកាដោះស្រាយក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ អ.ប.ជ បានសម្រេចយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា អង្គជំនុំជម្រះមានសិទ្ធិអំណាចចេញដីកាដោះស្រាយថ្មី ឬដីកាដោះស្រាយដែលកែប្រែ ដែលនឹងធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ អ.ជ.ត.ក បានបញ្ជាក់ថា៖

ការយល់ឃើញច្បាស់បែបនេះ នឹងនាំអ្នកវិភាគសមហេតុផលអាចសន្និដ្ឋានបានថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានដឹងអំពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ក្នុងការធ្វើលើសពីការប្រកាសភាពខុសច្បាប់ នៃស្ថានការណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចេញដីកាដោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នា និងចេញដីកាដោះស្រាយសុពលភាពរបស់ខ្លួនថ្មីមួយបាន⁵⁷។

34. យុត្តិសាស្ត្របានកំណត់ថា ការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះមួយ ចំពោះអ្វីដែលជាដំណោះស្រាយចាំបាច់ ប្រសិនបើមាន សម្រាប់កំហុសអង្គនីតិវិធី ដែលបានចោទប្រកាន់ ផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើអង្គហេតុនៃរឿងក្តីនីមួយៗ។ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវផ្តឹងផ្តែងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ធៀបទៅនឹងកត្តា

ជំនុំជម្រះអយុត្តិធម៌ឡើយ បានសម្រេចថាវិការៈត្រូវបានកែតម្រូវ និងមិនបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ជាសារវន្តដល់លទ្ធភាពរបស់ Nsengiyumva ក្នុងការរៀបចំការការពារក្តីរបស់គាត់ឡើយ)។

⁵⁶ សំណុំរឿង ០០២ ឯកសារ F36 សាលដីកា ថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ (“សាលដីកាសំណុំរឿង ០០២/០១”) កថាខណ្ឌ ១០០។

⁵⁷ សំណុំរឿង ០០៤/២ ឯកសារ E004/2/1/1/2 សាលដីការបស់ អ.ជ.ត.ក លើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ កថាខណ្ឌ ៦១។

ផ្សេងទៀត រួមទាំង ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម និងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ក្នុងការនាំយកជនទាំង ឡាយណាដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់អន្តរជាតិមកធ្វើការជំនុំជម្រះ⁵⁸។

35. ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ជាធម្មតាត្រូវបានចាត់ទុកថាជា “ដំណោះស្រាយដ៏គំហុក” ដែល មិនសមមាត្រទៅនឹងព្យសនកម្មដែលចោទប្រកាន់ដែលបានទទួលរងនោះឡើយ⁵⁹។ តុលាការបាន

⁵⁸ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ រឿងក្តី Ibrahim និងអ្នកដទៃទៀត ទល់នឹង ចក្រភពអង់គ្លេស Nos 50541/08, 50571/08, 505373/08 និង 40351/09 សាលក្រម (អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល) ថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ កថាខណ្ឌ ២៥២ (“លក្ខខណ្ឌតម្រូវទូទៅនៃភាពត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ អនុវត្តចំពោះគ្រប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយមិនគិតអំពីប្រភេទនៃបទល្មើស ដែលចោទជាបញ្ហា [...] នៅពេលធ្វើការសម្រេចថាតើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ជារួមមានភាពយុត្តិធម៌ ទម្ងន់នៃផលប្រយោជន៍ សាធារណៈ នៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះបទល្មើសជាក់លាក់ណាមួយ ដែលចោទជាបញ្ហា អាចត្រូវបាន យកមកធ្វើការពិចារណាដែរឬទេ”)។ សូមមើលផងដែរ Hudson ទល់នឹង Michigan, 547 U.S. 586, 591 (២០០៦) (តុលាការ កំពូលសហរដ្ឋអាមេរិកបានកត់សម្គាល់ថា ការបដិសេធន៍ស្តាប់ដែលបានមកដោយខុសច្បាប់ “បង្កើតឱ្យមាន “តម្លៃសង្គម ដ៏ខ្ពស់” និងធ្វើឱ្យ “ខូចខាតយ៉ាងច្រើន”ចំពោះការស្វែងរកយុត្តិធម៌ និងគោលបំណងនៃការអនុវត្តច្បាប់”។ ហេតុដូច្នោះ មាន “ឧបសគ្គដ៏ខ្ពស់” ដែលត្រូវតែបំពេញ វាគួរត្រូវបានដកចេញតែ “ក្នុងករណីដែលអត្ថប្រយោជន៍នៃការធ្វើឱ្យញឹកញាប់របស់វា ធ្ងន់ជាង “តម្លៃសង្គមដ៏ខ្ពស់របស់វា”)។ សូមមើលបន្ថែមទៀត យុត្តិសាស្ត្រដែលបានដកស្រង់នៅក្នុងជើងទំព័រ ១១៣ (កម្មវត្ថុ ផលប្រយោជន៍សហគមន៍អន្តរជាតិ ក្នុងការកាត់សេចក្តីដដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់មនុស្សធម៌ អន្តរជាតិ) ១១៤-១១៥ (កម្មវត្ថុ៖ តម្រូវការផ្ទឹងផ្ទែងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ រួមទាំងជនរងគ្រោះ និងអយ្យការ) យោងខាង ក្រោម។

⁵⁹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Lubanga Dyilo, ICC-01/04-01/06 សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ រដ្ឋអាជ្ញា ប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង១ ថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ដែលមានចំណងជើងថា “សេចក្តី សម្រេចលើសំណើបន្ទាន់របស់រដ្ឋអាជ្ញា សុំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរពេលវេលាកំណត់ ក្នុងការបញ្ចេញអត្តសញ្ញាណអន្តរការី ១៤៣ ឬជាជម្រើសមួយទៀត គឺផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី រងចាំការប្រឹក្សាបន្ថែម ជាមួយ VWU” អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្ពង់ខ្ពស់ ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ ៥៥ (ដោយបានសម្រេចថា ការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីគឺជាដំណោះស្រាយដ៏គំហុក និងពិសេស”) ៦០ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង D. Nikolić, IT-94-2-AR73, សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងខ្ពង់ខ្ពស់របស់បន្ទាន់បង្ខំ ទាក់ទងនឹង នីត្យានុកូលភាពសកលការចាប់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្ពង់ខ្ពស់ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ (“សាលដីកាលើនីត្យានុកូល ភាពក្នុងរឿងក្តី Nikolić”) កថាខណ្ឌ ៣០ (ក្រៅពីករណីលើកលែងទាំងនេះ “ដំណោះស្រាយនៃការបដិសេធយុត្តាធិការ តាមទស្សនៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ជាធម្មតានឹងមិនសមមាត្រនោះទេ”) អនុវត្តតាមដោយ សំណុំរឿង ០០២ ឯកសារ D264/2/6 សាលដីកាលើបណ្តឹងខ្ពង់ខ្ពស់របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបដិសេធសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបអង្កេតដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី (D264/1) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១០ (“សាលដីកា ក្នុងរឿងក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ចំពោះការរំលោភនីតិវិធី”) ជើងទំព័រ ៥២។ Kajelijeli តទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ញា ICTR-98-44A-A សាលក្រម អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្ពង់ខ្ពស់ ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥ (“សាលដីកា Kajelijeli”) កថាខណ្ឌ ២០៦។ សូម មើលផងដែរ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karemera និងគូកន ICTR-98-44-T សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិរបស់ Édouard Karemera ពាក់ បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

សម្រេចថា ការបញ្ចប់ចាំបាច់ត្រូវធ្វើឡើងតែក្នុងកាលៈទេសៈពិសេសប៉ុណ្ណោះ ដូចជា ការរំលោភ
 ដំណើរការនីតិវិធី ដែលមានលក្ខណៈ “គួរឱ្យស្អប់ខ្ពើម” ឬ “មិនគួរឱ្យពេញចិត្ត” ចំពោះរដ្ឋបាល
 តុលាការ ក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តទៅមុខ ឬក្នុងករណីដែលសិទ្ធិរបស់ជនជាប់
 ចោទ ត្រូវបានរំលោភបំពានដល់កម្រិតមួយដែលថា ការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌មិនអាចធ្វើ
 ទៅបាន⁶⁰។ ការង្ហាញថាការរំលោភបំពានចាំបាច់ធានាឱ្យមានការបញ្ចប់នោះ តម្រូវឱ្យមានលក្ខខណ្ឌ
 មត្រូវដ៏ខ្ពស់នៃការបញ្ជាក់ភស្តុតាង៖ អ.វ.ត.ក និង តុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិដទៃទៀត បាន
 បញ្ជាក់ច្បាស់ថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវនេះត្រូវបានបំពេញនៅពេលណាដែលជនជាប់ចោទទទួលរង
 ការធ្វើបាបធ្ងន់ធ្ងរ (ដូចជា ការប្រព្រឹត្តិបែបអមនុស្សធម៌ យោរយោ ហិង្សា និងបន្ទាបបន្ថោក ឬការធ្វើ
 ទារុណកម្ម) ឬការរំលោភ ជាក់ស្តែងលើសិទ្ធិរបស់គាត់⁶¹។

សិទ្ធិរបស់គាត់ ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះ ដោយមិនមានការពន្យារពេលមិនសមហេតុផល អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
 ថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ (“សេចក្តីសម្រេចលើការពន្យារពេលមិនត្រឹមត្រូវ ក្នុងរឿងក្តី Karemera”) កថាខណ្ឌ ៤, ៦។

⁶⁰ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Lubanga Dyilo, ICC-01/04-01/06-2690-Red2 សេចក្តីសម្រេចដោយកោសលុប ស្តីពី
 “សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី សុំឱ្យផ្អាកជាអចិន្ត្រៃយ៍ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ថ្ងៃទី៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ១៦៥-១៦៦,
 ២០៣-២០៥ (បានសន្និដ្ឋានថា ការខកខានដែលបានចោទប្រកាន់លើផ្នែកនៃអយ្យការ អាចត្រូវបានដោះស្រាយជាផ្នែកមួយនៃ
 ដំណើរការជំនុំជម្រះជាបន្តបន្ទាប់)។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Ntaganda, ICC-01/04-02/06-1883 សេចក្តីសម្រេចលើ
 សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី សុំផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយមានព្យសនកម្មចំពោះរដ្ឋអាជ្ញា, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្ងៃ
 ទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៧ កថាខណ្ឌ ២០។ សេចក្តីសម្រេចលើការពន្យារពេលមិនត្រឹមត្រូវ ក្នុងរឿងក្តី Karemera កថាខណ្ឌ
 ៦។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Kenyatta, ICC-01/09-02/11-868-Red, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី សុំ
 ផ្អាកអចិន្ត្រៃយ៍ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយសារតែមានការរំលោភបំពាននីតិវិធី, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្ងៃទី៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ
 ២០១៣ កថាខណ្ឌ ១៤។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Kallon & Kamara, SCSL-2004-15-AR72(E) & SCSL-2004-16-
 AR72(E) សេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់យុត្តាធិការ៖ កិច្ចព្រមព្រៀងលើកំលែងទោស Lomé អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្លួនឯង ថ្ងៃ
 ទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ កថាខណ្ឌ ៧៩។ ដូចដែលបានពន្យល់ ដោយ អ.ប.ជ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២-D264/2/6 សាលដីកា
 ក្នុងរឿងក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ចំពោះការរំលោភនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ១០ “ទ្រឹស្តីស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី ដែលមានដើមកំណើតនៅក្នុង
 ប្រព័ន្ធច្បាប់មិនឡ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាផ្នែកមួយនៃច្បាប់អន្តរជាតិ និងការអនុវត្តអន្តរជាតិ ដើម្បី
 ធានាថា ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរនានាលើកិច្ច ឬលើនីតិវិធីដែលមិនត្រឹមត្រូវ ឬខុសច្បាប់ទាំងស្រុងនោះ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាត
 ឱ្យមាន ដើម្បីលុបចោលនូវសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជនត្រូវចោទ ឬជនជាប់ចោទ
 នៅចំពោះមុខតុលាការនោះទេ” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁶¹ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ សំណុំរឿង ០០២ ឯកសារ D264/2/6 សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ចំពោះការរំលោភនីតិវិធី
 កថាខណ្ឌ ២៤, ២៧។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Šešelj, IT-03-67-T សេចក្តីសម្រេចលើសំណើផ្តល់មាត់ របស់ជនជាប់
 ចោទ លើការរំលោភបំពានលើនីតិវិធី ថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ ២២។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង D. Nikolić, IT-
 94-2-PT សេចក្តីសម្រេចលើព្យតិរិះរបស់មេធាវីការពារក្តី ជំទាស់ចំពោះការប្រើប្រាស់យុត្តាធិការ ដោយតុលាការ, អង្គជំនុំជម្រះ

ង. “គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ” ជាមូលដ្ឋាននៃក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក

36. មាត្រា ៧(៤) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក និង មាត្រា ២៣ថ្មី នៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក ចែងត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធជា៖

ការសម្រេចសេចក្តីរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលមិនអាចប្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ត្រូវមានសំឡេងឆ្នោតគាំទ្រដោយចៅក្រមយ៉ាងតិចបួនរូប។ [...] ប្រសិនបើគ្មានមតិភាគច្រើនដែលត្រូវការសម្រាប់ធ្វើការសម្រេចសេចក្តីទេ ការស៊ើបអង្កេត ឬការចោទប្រកាន់នឹងត្រូវបន្តដំណើរការទៅមុខទៀត⁶²។

37. វិធាន ៧២(ឃ) ចែងត្រង់ផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធជា៖

សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះតម្រូវឱ្យមានសំឡេងគាំទ្រពីចៅក្រម៤(បួន) រូបយ៉ាងតិច។ សេចក្តីសម្រេចនេះបិទផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ប្រសិនបើអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចរកបានសំឡេងគាំទ្រភាគច្រើនតាមការតម្រូវ ស្របតាមមាត្រា ២៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក នោះ សេចក្តីសម្រេចដែលមិនមានសំឡេងគាំទ្រមានន័យថា ដីកា ឬ កិច្ចស៊ើបសួរដែលធ្វើឡើងដោយ [ស.ច.ស] ណាម្នាក់ ត្រូវមានសុពលភាព ឬមានន័យថា ដីកា ឬកិច្ចស៊ើបសួរ ដែលបម្រុងនឹងធ្វើដោយ [ស.ច.ស] ម្នាក់ ត្រូវតែយកមកអនុវត្ត។

38. វិធាន ៧៧(១៣) ចែងថា៖

សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ តម្រូវឱ្យមានសំឡេងគាំទ្រជាវិជ្ជមានពីចៅក្រម៤(បួន)រូប យ៉ាងតិច។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបិទផ្លូវតវ៉ា។ ប្រសិនបើសំឡេង

សាលាដំបូង ថ្ងៃទី០៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ កថាខណ្ឌ ១១៤ (កត់សម្គាល់ថា នៅលើអង្គហេតុសរសេរឡើងក្តី ការប្រព្រឹត្តលើជនជាប់ចោទមិនមានលក្ខណៈជាក់ស្តែង ដែលបណ្តាលឱ្យមានឧបសគ្គដល់ការអនុវត្តយុត្តាធិការលើគាត់ឡើយ) ត្រូវបានគេដកសំឡេងសេចក្តីសម្រេចលើនីត្យានុកូលភាពក្នុងក្តី *Nikolić* កថាខណ្ឌ ២, ២៨, ៣៣។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង *Lubanga Dyilo*, ICC-01/04-01/06-772 សាលក្រមលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក Thomas Lubanga Dyilo ប្រឆាំងសេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់របស់ មេធាវីការពារក្តី ប្រឆាំងយុត្តាធិការរបស់តុលាការ អនុលោមតាមមាត្រា ១៩(២)(ក) នៃលក្ខន្តិកៈថ្ងៃទី៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌ ៣១។ សេចក្តីសម្រេច *Barayagwiza* ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ៧៥។

⁶² សូមមើលផងដែរ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៥(៤), ៦(៤), ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ២០ថ្មី។

ភាគច្រើនដែលតម្រូវមិនអាចរកបានទេ សេចក្តីសម្រេចដែលមិនមានសំឡេងគាំទ្រ
របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

(ក) ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឬ ពាក្យសុំមោឃភាពដីកា ឬកិច្ចស៊ើបសួរ
ដែលមិនមែនជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដីកា ឬកិច្ចស៊ើបសួរនោះ ត្រូវ
តម្កល់ទុកជាបានការ។

(ខ) ក្នុងករណីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹង ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវសម្រេចប្តឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូង ដោយឈរលើមូលដ្ឋានដីកាដោះស្រាយរបស់សហចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេត។

39. វិធាន ៧៧(១៤) ចែងថា៖

សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងវិធាននេះ រួមទាំងគំនិតជំទាស់ផង ត្រូវមាន
សំអាងហេតុ និងចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមទាំងនោះ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវ
ជូនដំណឹងដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សហព្រះរាជអាជ្ញា និងភាគីដទៃទៀត
ដោយក្រឡាបញ្ជីរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបន្តកិច្ចនីតិ
វិធីជាបន្ទាន់ស្របតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

40. វិធាន ៧៨(១) ចែងថា៖

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង *ទទួលបណ្តឹង* ដោយដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬ តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

41. ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ អង្គជំនុំជម្រះនេះបានថ្លែងថា៖

នៅពេលដែលភាពឯកច្ឆន្ទពុំទទួលបាន នៅក្នុងដំណាក់កាលណាមួយនៃកិច្ចស៊ើប
សួរ និងការចោទប្រកាន់ក្នុងដំណើរការមុនការជំនុំជម្រះ នឹងមានជំហរមិនពេញ
លេញដែលជួយដល់ការបន្តកិច្ចស៊ើបសួរ ឬការចោទប្រកាន់ បញ្ហាថាតើ ជារបស់
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬសហព្រះរាជអាជ្ញា⁶³។

⁶³ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ E004/2/1/1/2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ អ.ជ.ត.ក កថាខណ្ឌ៦២។
បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

IV. ភាពអាចទទួលយកបាន

- 42. សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិយល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខនេះអាចទទួលយកបាន អនុលោមតាម មាត្រា ១២(២) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក, មាត្រា ៣៣ថ្មី និង៣៧ថ្មី នៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក និងវិធាន ២១(១) ដែលតម្រូវថា អ.វ.ត.ក អនុវត្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ខ្លួន ដោយគោរពដល់សិទ្ធិនិងផល ប្រយោជន៍ របស់ភាគីទាំងអស់ និងគោរពតាមដំណើរការផ្លូវច្បាប់ត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងអនុលោមទៅ តាមគោលការណ៍ជាសារវន្ត នៃភាពប្រាកដប្រជាផ្នែកច្បាប់ រដ្ឋបាលតុលាការដែលល្អនិងត្រឹមត្រូវ យុត្តិធម៌ និងភារកិច្ចរបស់ចៅក្រម ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហានៅចំពោះមុខ⁶⁴។ ដូចដែលនឹងបង្ហាញ នៅផ្នែកខាងក្រោម កាលៈទេសៈនៃរឿងក្តីនេះ តម្រូវថាជាការចាំបាច់ ដែលត្រូវមានកិច្ចអន្តរាគមន៍ នៅដំណាក់កាលនេះ ដើម្បីជៀសវាងពីការខូចខាតដែលមិនអាចជួសជុលបាន ទាំងចំពោះភាពត្រឹម ត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងសិទ្ធិជាសារវន្តក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ សម្រាប់គ្រប់ភាគី⁶⁵។
- 43. ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះបានបញ្ជាក់ច្បាស់ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ថា នៅពេលធ្វើការសម្រេច លើបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងដីកាដោះស្រាយរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អ.ប.ជ មានកាតព្វកិច្ច ចេញសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ ដែលដោះកំណត់អានុភាពនៃការសន្និដ្ឋានដែលធ្វើឡើងដោយចៅក្រម អ.ប.ជ រួមទាំងសេចក្តីសម្រេចជាឯកជនរបស់ខ្លួន លើសុពលភាពនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ និង អានុភាពនៃគោលការណ៍ស្វ័យប្រវត្តិ⁶⁶។ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ភាគីបានជំទាស់តវ៉ាយ៉ាងខ្លាំងក្លា ទៅលើសកម្មភាពដែលបានតម្រូវដោយសេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ មុនពេលស្នើសុំ អ.ប.ជ ចាត់វិធានការដាច់ស្រេច ដើម្បីបិទបញ្ចប់ដំណាក់កាលមុនពេលជំនុំជម្រះនៃរឿងក្តីនេះ ប៉ុន្តែ អ.ប.ជ

⁶⁴ សុំមើលចំណុច III.ក ផ្នែកយុត្តាធិការដែលជាប់មកជាមួយ យោងខាងលើ សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិត ទាក់ទងច្បាប់ជាធរមាន ដែលក្នុងចំណោមរឿងផ្សេងទៀត សម្រេចផងដែរថា វិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងពីមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងខ្លួនណា។

⁶⁵ សុំមើល យោងខាងលើ។

⁶⁶ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ E004/2/1/1/2 សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក លើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ កថាខណ្ឌ ៦០-៦១, ៦៨។ ទោះជាបែបនេះក្តី ក្នុងការឆ្លើយតបចំពោះសំណើរបស់ភាគីនានា នៃសំណុំរឿង ០០៣ សុំឲ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះចេញសេចក្តី សម្រេចស្ថាពររបបនេះ អ.ប.ជ បានបញ្ជាក់ថា ដោយសារតែនេះគឺជាការកិច្ច របស់ចៅក្រមនីមួយៗក្នុងការសម្រេចតែម្នាក់ឯង និងដោយមានមនសិកាខ្ពស់ និងដោយសារតែមិនមានអត្ថបទណា តម្រូវឲ្យ អ.ប.ជ ឈានដល់ការសម្រេចជាឯកជន “ដូច្នេះតាម ផ្លូវច្បាប់ វាមិនត្រឹមត្រូវទេក្នុងការតម្រូវឲ្យមាន ការសម្រេចជាឯកជនពីក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃ កាតព្វកិច្ចតិចតួចស្រមៃមួយ ខណៈដែលកាតព្វកិច្ចនោះត្រូវធ្លាក់ទៅលើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយ៉ាងពិតប្រាកដ”។ សូមមើល ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៦៨។

សំណុំរឿងលេខ: ០០៣/០៤-១០-២០២១-អវតក/អ.ជ.ត.ក(០៥)

បានប្រកាសថាសំណើទាំងនោះមិនអាចទទួលយកបាន ហើយបានបញ្ជាក់ថាខ្លួនបានអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួនរួចរាល់ហើយ^{៦៧}។ អ.ប.ជ បានបញ្ជាក់បន្ថែមថា ឥឡូវនេះគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ស.ច.ស ក្នុងការអនុវត្តតាមជាបន្ទាន់ជាមួយផ្នែកដែលដំណើរការនៃសេចក្តីពិចារណា^{៦៨}។

- 44. ស.ច.ស មិនបានបញ្ជូនរឿងក្តី ០០៣ ទៅ អ.ជ.ស.ដ ដូចដែលបានតម្រូវដោយការតម្កល់ជាឯកច្ឆន្ទរបស់ អ.ប.ជ នៃសុពលភាពរបស់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះឡើយ ហើយពួកគាត់ក៏មិនបានអនុវត្តផ្នែកលើគោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិដែលជាមូលដ្ឋាននៃក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក ដែរ^{៦៩}។
- 45. ដោយសារតែភាពអសកម្មរបស់ អ.ប.ជ និង ស.ច.ស ពេលនេះគឺជាការចំបាច់បំផុត ដែល អ.ជ.ត.ក ត្រូវប្រើប្រាស់ធនធានសិទ្ធិដែលមានជាប់មកជាមួយរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ រក្សាសុចរិតភាពកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងផ្តល់សេចក្តីចម្រើនស្ថានភាពនេះ។ មានហេតុផលជាច្រើន ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសំណើសុំនេះ។
- 46. ទីមួយ អ.ប.ជ និង ស.ច.ស បានបន្ថោសគ្នាទៅវិញទៅមកជាច្រើនដងជាដដែលៗ ចំពោះការជាប់គាំងផ្នែកនីតិវិធី ដែលបានវិវឌ្ឍឡើងនៅក្នុងរឿងក្តីនេះ ព្រមទាំងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ និង ០០៤ ផងដែរ^{៧០}។ ដោយសារតែការឆ្លើយឆ្លងបែបសងសឹកគ្នាទៅវិញទៅមកកាន់តែកើនកម្តៅខ្លាំង

⁶⁷ ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង II. ប្រវត្តិនីតិវិធី យោងខាងលើ។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ២៤-៥៩ (សង្ខេបពិទស្សនៈរបស់ មាស មុត និង ស.ព.អ) កថាខណ្ឌ ៧២, ៧៦-៧៨ (ពិភាក្សាអំពីសំអាងហេតុរបស់ អ.ប.ជ)។

⁶⁸ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៧២។

⁶⁹ ដូចដែលបានពិភាក្សាលម្អិតនៅចំណុច V. អង្គសេចក្តី យោងខាងក្រោម។

⁷⁰ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ សូមមើលជាឧទាហរណ៍ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ១០៦-១០៩ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។ ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ ស.ច.ស កថាខណ្ឌ៨-១៤ (បញ្ជាក់ថាពួកគាត់ “ជាលើកទីពីរហើយ ដែលត្រូវបានទទួលរងនូវភាសាយ៉ាងកំណាច និងការនិយាយបញ្ជាក់បញ្ចៀង ដែលសឹងតែគ្មានការលាក់បាំងថា យើងចេញដីកាដោះស្រាយពីរ ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យខូចខាត ដល់ដំណើរការក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ និង ០០៣” ដោយបានយោងផងដែរទៅលើក្រមសីលធម៌តុលាការជាតិ និងច្បាប់ទូទៅស្តីពីការបរិហារកេរ្តិ៍ ដោយបញ្ជាក់ថា ចៅក្រម អ.ប.ជ “ដោយមិនមានភស្តុតាងសូម្បីបន្តិចនោះ ក្រៅពីការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួន ដោយលម្អៀងរបស់ពួកគេ ទៅលើព្រឹត្តិការណ៍” បានធ្វើការ “ចោទប្រកាន់ក្នុងវិជ្ជាជីវៈដ៏អាក្រក់បំផុត ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងទៅលើចៅក្រម” “ចោទប្រកាន់ថាពួកយើង ប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ”) កថាខណ្ឌ ២៥ បញ្ជាក់ថា អ.ប.ជ ជ្រើសរើសមិនចេញផ្នែកសម្រេចសេចក្តីស្ថាពរ “ជំនួសឱ្យការជ្រើសយកការបញ្ជាក់យោបល់ដ៏វែងអន្លាយជាថ្មីទៀត អំពីអសមត្ថភាពផ្លូវច្បាប់ និងលក្ខណៈសីលធម៌របស់យើង”។ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ២២ (“អង្គបុរេជំនុំជម្រះសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះការដែលចៅក្រមទាំងនេះ មិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ហើយបែរជាចាត់ទុកខ្លួនឯង ថាជាជនរងគ្រោះទៅវិញ នៅពេល

ឡើងៗ ស្ថានការណ៍កាន់តែប្រែទៅជាការកែប្រែចំណុចមួយដែលវាបង្ហាញថា ទាំង អ.ប.ជ និង ទាំង ស.ច.ស មិនមានឆន្ទៈស្តាប់អ្នកណាផ្សេង ដែលធ្វើឱ្យការជាប់គាំងនៅមានបន្តជារៀងរហូត និងគម្រាមកំហែងឱ្យមានការខូចខាតដែលមិនអាចជួសជុលបានចំពោះរដ្ឋបាលតុលាការដ៏ត្រឹមត្រូវ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៣។

47. ការបែកបាក់គ្នាបានកើតឡើងទាំងសងខាង។ ឧទាហរណ៍ ស.ច.ស បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២១ ថា សេចក្តីពិចារណា “មិនមានគោលដៅច្បាស់លាស់” សម្រាប់ដំណោះស្រាយត្រឹមត្រូវសម្រាប់រឿងក្តីនេះ ហើយពួកគាត់មិនប្រាកដថាមានផលវិបាកអ្វីកើតឡើង សម្រាប់ការសម្រេចដែលថា ការចេញដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាពីរ គឺជារឿងខុសច្បាប់នោះ⁷¹។ ទោះបីជាមានសំណើសុំការណែនាំនេះក្តី ប្តូរខែក្រោយមក នៅពេលដែល អ.ប.ជ ចេញសេចក្តី សម្រេចរបស់ខ្លួន ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំការបញ្ជាក់បំភ្លឺពីភាគី អ.ប.ជ នៅរក្សាជំហរថា វាគឺជា ការងាររបស់ ស.ច.ស ក្នុងការដំណើរការរឿងក្តីនេះស្របទៅតាមវិធាន ៧៧(១៣) និង(១៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ហើយជាថ្មីម្តងទៀត បានស្តីបន្ទោស ស.ច.ស ចំពោះស្ថានការណ៍បែបនេះ⁷²។

កំហុសធ្ងន់ធ្ងររបស់ខ្លួន ត្រូវបានលាតត្រដាង”) កថាខណ្ឌ ៧៤-៧៦ (បញ្ជាក់ផងដែរ ក្នុងចំណោមរឿងផ្សេងទៀត ថា “អង្គបុរេជំនុំជម្រះគ្រួសារបញ្ជាក់ពីភាពស្មុគស្មាញ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតកំពុងជួបប្រទះ ដើម្បីដោះស្រាយផលវិបាក នៃការអនុវត្ត មិនត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេ និងការរំលោភបំពានដោយចេតនា លើក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក” និងថាសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត “សម្រេចទុកជាមុនលើ “ជោគវាសនានៃសំណុំរឿងនេះ” ប្រសិនបើចេញសំណុំរឿងនោះ ត្រឡប់មកនៅចំពោះមុខពួកគេ ឡើងវិញក៏ដោយ” នេះគឺ “ស្ថានភាពទុំជោរ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបង្កើតឡើង ក្នុងការបដិសេធមិនអនុវត្តតាមច្បាប់ ឱ្យបានតឹងរឹង” ដោយចោទជាសំណួរទៅលើសំអាងហេតុរបស់ ស.ច.ស.អ ដែល “ប្រកាសសម្រេចក្រោមមូលដ្ឋានច្បាប់ ស្រមើស្រមៃ” ថាគ្មានសមត្ថភាពក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តី ទៅ អ.ជ.ស.ដ និងបញ្ជាក់ថា ស.ច.ស “យល់ច្រឡំ” ហើយការអនុវត្តមិន ត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេ បានបណ្តាលឱ្យមានភាពបរាជ័យបែបនេះ ដែលនាពេលនេះហាក់ដូចជាមិនអាចជម្រះបានចំពោះ “អ្នក ដែលបង្ក”។ សូមមើលផងដែរ សំណុំរឿង ០០៤/២ ឯកសារ D359/24 & D360/33 សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងដីកាដោះស្រាយ ថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២”) កថាខណ្ឌ ១២២-១២៤ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។ សំណុំរឿង ០០៤ ឯកសារ D381/45 & D382/43 សេចក្តីពិចារណាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំង ដីកាដោះស្រាយ ថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤”) កថាខណ្ឌ ១១២- ១១៥ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។

⁷¹ ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធ របស់ ស.ច.ស កថាខណ្ឌ ១៧, ២៥។

⁷² ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៧២។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ ៦៨ (សំអាងហេតុដែលថា ជាការខុសច្បាប់ ក្នុងការទាមទារឱ្យមានសេចក្តីសម្រេច (ស្ថាពរ) ជាឯកច្ឆន្ទ ពីក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាន “កាតព្វកិច្ចគតិយុត្តស្រមើស្រមៃមួយ” ដែលជាលក្ខណៈពិសេសចំពោះ ស.ច.ស ដែលអាចបំពេញ កិច្ចជាឯកត្តោភាគី)។

- 48. ស.ច.ស.អ ក៏បានបង្ហាញផងដែរពីចេតនាមិនពេញចិត្តក្នុងការគោរពតាមពាក្យពេចន៍ណែនាំ ដែល ចៅក្រម អ.ប.ជ បានណែនាំ - បើទោះបីជាការបដិសេធរបស់ពួកគេមិនចេញសេចក្តីសម្រេច ស្ថាពរក្តី - នៅក្នុងពេលដែលមានការស្តីបន្ទោសរបស់ពួកគាត់ជាសាធារណៈទៅលើ ស.ច.ស។ អ.ប.ជ បានបញ្ជាក់ថា ស.ច.ស មួយរូប អាចបំពេញកិច្ចតែម្នាក់ឯងដោយសុពលភាព ក្នុងការ បិទបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរតាមផ្លូវតុលាការ ហើយថាការដាក់ឱ្យដំណើរការឡើងវិញនៃ ស.ច.ស.អ បានអនុញ្ញាតឱ្យ ក.ស.ច.ស អាចអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការដំណើរការរឿងក្តីនេះ⁷³។ សំខាន់ ជាងនេះទៅទៀត អង្គជំនុំជម្រះឯកច្ឆន្ទបានចោទសួរទៅលើ សំអាងហេតុរបស់ ស.ច.ស.អ ចំពោះ “[ការ]ប្រកាសសម្រេចក្រោមមូលដ្ឋានស្របច្បាប់ ស្រមៃស្រមៃថាគ្មានសមត្ថភាពក្នុងការប្តឹងក្រុម ប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ” បន្ទាប់ពីបានបង្គាប់ឱ្យបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ⁷⁴។ ដោយមិនមានការសម្រេច ជាក់ច្បាស់ ទាំងអស់នេះបង្ហាញថា ជំហានបន្ទាប់ដែលសមស្រប គឺ ស.ច.ស.អ ត្រូវបិទបញ្ចប់ កិច្ចស៊ើបសួរជាឯកតោភាគី ដោយបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ស.ដ។
- 49. ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ស.ច.ស.អ មិនអនុវត្តតាមជំហាននេះឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស.ច.ស.អ បាន អះអាងរួមគ្នាថា បើមិនមានការសម្រេចស្ថាពរពី អ.ប.ជ ក្នុងការផ្តល់នូវភាពច្បាស់លាស់ទេ និង លើកលែងតែ ស.ព.អ មានបំណងប្តឹងទៅ អ.ជ.ត.ក នោះ កិច្ចដែលនៅសល់តែមួយគត់ គឺត្រូវ បញ្ចប់រឿងក្តីនេះ⁷⁵។ ហេតុដូច្នោះ ស.ច.ស បានធ្វើការកំណត់ទុកជាមុនលើបញ្ហានេះរួចទៅហើយ ដោយបញ្ជាក់ថា “បញ្ហាច្បាប់ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវបានជជែកលម្អិតដោយភាគីរួចរាល់អស់ហើយ។ យើងពុំឃើញមានទិដ្ឋភាពថ្មីណាមួយទំនងនឹងលេចចេញនោះទេ” ហើយ “បញ្ហាតែមួយគត់” ដែល ត្រូវសម្រេចគឺយុត្តាធិការរបស់ពួកគាត់ក្នុងការបញ្ចប់រឿងក្តីនេះ⁷⁶។

⁷³ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៦៧, ៧២។

⁷⁴ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៧៥ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ ៧៤ ដែលហាក់ដូចជាគូសបញ្ជាក់បន្ថែមថា ស.ច.ស អាចបញ្ជូនសំណុំរឿង ប៉ុន្តែពួកគេបានបដិសេធមិនគោរពដោយ ម៉ឺងម៉ាត់ទៅតាមច្បាប់ទេ។

⁷⁵ ស.ច.ស បានបញ្ជាក់ថា ពួកគេនឹងមិនបញ្ជូនសំណុំរឿងទាំងអស់គ្នា ឬជាបុគ្គល ទៅ អ.ជ.ស.ដ ឡើយ ប្រសិនបើបញ្ហានេះ ត្រូវបានបញ្ជូនត្រឡប់មកពួកគេវិញ។ សូមមើល ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ ស.ច.ស កថាខណ្ឌ ៣៥- ៣៧, ៤២-៤៣ ឯកសារ D273 ដីកាសម្រេចរបស់ ស.ច.ស លើសំណើសុំបិទបញ្ចប់សំណុំរឿង កថាខណ្ឌ ៦-៧។

⁷⁶ ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត កថាខណ្ឌ ៣៥-៣៧, ៤២-៤៣ ឯកសារ D273 ដីកាសម្រេចរបស់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លើសំណើសុំបិទបញ្ចប់សំណុំរឿង កថាខណ្ឌ ៥-៧ EN 01676518។ សូមកត់ សម្គាល់ថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះមានទស្សនៈដូចគ្នាដែលថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានសម្រេចរួចទៅហើយ លើជោគវាសនា នៃសំណុំរឿង។ សូមមើល ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ កថាខណ្ឌ ៧៤ (រៀបរាប់

- 50. និយាយដោយខ្លី ការស្វែងរកដំណោះស្រាយពីចៅក្រម ដែលបានធ្វើការកំណត់ទុកជាមុនទៅលើ បញ្ហារួចហើយ គឺជាការស្រមៃស្រមៃ និងបណ្តាលឱ្យមានព្យសនកម្មមិនអាចជួសជុលបាន និងមាន ភាពអយុត្តិធម៌ ហើយជាការធ្វើឱ្យភាគីធ្លាក់ចូលទៅក្នុងរដ្ឋនៃការប្តឹងផ្តល់គ្មានទីបញ្ចប់មួយផ្សេង ទៀត ព្រោះការបញ្ចប់នឹងបណ្តាលឱ្យមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទៅ អ.ប.ជ ដែល បានលើកឡើង រួចហើយថាខ្លួន “នឹងរក្សាទស្សនៈដូចគ្នា” លើបញ្ហាដែលខ្លួនបានពិចារណារួចហើយ ហើយដែលខ្លួន មិនអាចឈានដល់សំឡេងភាគច្រើនលើសលុបតាមការតម្រូវ ក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេច⁷⁷។
- 51. បើមិនមានការអន្តរាគមន៍ពី អ.ជ.ត.ក ទេ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនឹងនៅតែស្ថិតក្នុងភាពជាប់គាំងផ្នែក តុលាការ ទោះបីជាមានដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះដែលមានសុពលភាព ដែលបណ្តាលឱ្យមាន ព្យសនកម្មមិនអាចជួសជុលបាន និងការរំលោភបំពានទៅលើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកប ដោយយុត្តិធម៌របស់ភាគីទាំងអស់ ជាពិសេសជនរងគ្រោះរាប់ពាន់នាក់ ដែលបានរង់ចាំអស់បពេល បួនទសវត្សរ៍ ដើម្បីទទួលបានការសម្រេចចំពោះការទទួលខុសត្រូវតាមផ្លូវតុលាការ ប្រកបដោយ យុត្តិធម៌ និងឥតលម្អៀង។ លទ្ធផលបែបនេះ គឺជាយុត្តិធម៌សេធ ដែលផ្ទុយទៅនឹងអាណត្តិរបស់ តុលាការនេះ និងផ្ទុយទៅនឹងគោលការណ៍ ដែលនាំឱ្យមានបណ្តឹងសារទុក្ខនេះ។
- 52. ផ្អែកលើសំអាងហេតុខាងលើ ស.ព.អ សន្និដ្ឋានថា បណ្តឹងសារទុក្ខនេះអាចទទួលយកបាន។

V. អន្តរាគមន៍

ក. ដីកាដំណោះស្រាយផ្តល់គ្នាមិនត្រូវបានចេញដោយខុសច្បាប់ឡើយ - រឿងក្តីបន្តទៅជំនុំជម្រះ

53. រឿងក្តីត្រូវតែបន្តទៅជំនុំជម្រះ ផ្អែកលើការសម្រេចរបស់ចៅក្រម អ.ប.ជ ទាំងប្រាំរូប ដែលថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ឬម្យ៉ាងវិញទៀត តាមអានុភាពនៃគោលដំហែរស្វ័យ

លម្អិតពីការអនុវត្តមិនស្របគ្នា របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងបញ្ជាក់ថាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “សម្រេចទុកជាមុនលើ “ជោគវាសនានៃសំណុំរឿងនេះ” ប្រសិនបើជាចៃដន្យ សំណុំរឿងនោះត្រូវបញ្ជូនមកនៅចំពោះមុខពួកគេឡើងវិញ”)។

⁷⁷ កត្តាទាំងអស់បង្កើតបានជា “កាលៈទេសៈពិសេស” ដែលជាហេតុផលសម្រាប់រួចផុតពីការប្រើប្រាស់អស់លទ្ធភាពនៃលក្ខណៈ តម្រូវដំណោះស្រាយ ដែលអាចមាន ដែលជាយុត្តិកម្មសម្រាប់ការចូលអន្តរាគមន៍របស់ អ.ជ.ត.ក នៅដំណាក់កាលនៃកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីនេះ។ សូមមើល ផ្នែក III.ក. ការរួចផុតពីលក្ខណៈតម្រូវប្រើប្រាស់ដោះស្រាយអស់លទ្ធភាព យោងខាងលើ។ សូម មើលផងដែរ ឯកសារ D271/5 & D272/3 សេចក្តីសម្រេចរួមរបស់ អ.ប.ជ កថាខណ្ឌ ៧៧។

ប្រវត្តិ ដូចបានពិភាក្សាខាងក្រោម⁷⁸។ ការចេញដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាដោយមូលហេតុនៃការមិន ចុះសម្រុងគ្នាដែលមិនអាចផ្សះផ្សាបាន មិនបដិសេធផលនេះទេ។ ការចេញបែបនេះគឺ ពុំមាន ហាមឃាត់នៅក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក ឡើយ។ ការណ៍នេះត្រូវបានបង្ហាញដោយឋានៈស្មើគ្នា និងឯករាជ្យរបស់ ស.ច.ស និងចរិតលក្ខណៈដែលអនុញ្ញាតនៃយន្តការដោះស្រាយការខ្វែងយោបល់ គ្នាដែលបានអនុម័ត⁷⁹។ ជាការពិតណាស់ លទ្ធផលបែបនេះត្រូវបានប្រមើលដោយតុល្លីភាព នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ច្បាប់ អ.វ.ត.ក (“ឯកសារមូលដ្ឋានគោល”) និងវិធានផ្ទៃក្នុង។

54. ស.ច.ស ម្នាក់ៗមានសិទ្ធិស្មើគ្នា និង មានអាណត្តិបំពេញកិច្ចដោយឯករាជ្យ⁸⁰។ ការសម្រេចរបស់ អ.ប.ជ ដែលថាគួរចេញតែដីកាដោះស្រាយតែមួយ⁸¹ គឺផ្ទុយទៅនឹងឯករាជ្យភាពនេះ។ ការ សម្រេចនេះ យោងតាមសំអាងហេតុពីមុន (*a posteriori*) តម្រូវថា ស.ច.ស មួយរូបគួរតែបាន រំលោភភារកិច្ចឯករាជ្យនេះ ដោយស្រុះស្រួលជាមួយជំហរផ្ទុយទាំងស្រុងរបស់សមាគីរបស់ខ្លួន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ការសម្រេចនេះយកទម្រង់ធំជាងខ្លឹមសារ ដោយតម្រូវថា ការខ្វែងយោបល់គ្នា មិនអាចផ្សះផ្សាបានដែលតម្រូវឱ្យមានឯកសារចំនួនពីរ គួរតែដាក់ក្នុងឯកសារតែមួយគត់។

55. ឯកសារមូលដ្ឋានគោល បានប្រមើលទុកជាមុននូវការខ្វែងយោបល់ ប៉ុន្តែមិនតម្រូវឱ្យមានការ ដោះស្រាយជាក់ហិត⁸²។ វិធាន៧២ ចែងយ៉ាងច្បាស់ថា យន្តការដោះស្រាយវិវាទមានលក្ខណៈ អនុញ្ញាត៖ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតណាម្នាក់ ឬទាំងពីរ អាចធ្វើកំណត់ហេតុអំពីមូលហេតុពិតប្រាកដ នៃការខ្វែងយោបល់គ្នានេះ ហើយក្នុងរយៈពេល៣០ថ្ងៃ អាចនាំយកករណីខ្វែងយោបល់គ្នានេះ ទៅចំពោះមុខ អ.ប.ជ⁸³។ កិច្ចមុនៗរបស់ ស.ច.ស នៅក្នុងរឿងក្តីនេះមិនអាចបដិសេធដោយ

⁷⁸ សូមមើល ផ្នែក V.គ យោងខាងលើ។

⁷⁹ សូមមើល ផ្នែកទី III.គ យោងខាងលើ។

⁸⁰ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៣ (៣), ៥ (៣)។ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា១០ ថ្មី, ២៥។

⁸¹ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ១០៤។

⁸² សូមមើល ផ្នែកទី III.គ យោងខាងលើ រៀបរាប់ពាក្យពេចន៍ដែលចែងអនុញ្ញាត (ជាជាងពាក្យពេចន៍ដែលចែងចាប់បង្ខំ) ទាក់ទងនឹងដំណោះស្រាយនៃការខ្វែងយោបល់របស់ ស.ច.ស ។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ D262.2 ដីកាសម្រេចលើសំណើ បន្ទាន់របស់អា អាន សុំដាក់បង្ហាញឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការខ្វែងយោបល់ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៧ កថាខណ្ឌ១៣- ១៨ (សេចក្តីសម្រេចចេញដោយ ស.ច.ស ជូនដំណឹងដល់ភាគីក្នុងសំណុំរឿង០០៤/២, ០០៣ និង០០៤ អំពីទស្សនៈរបស់ ពួកគាត់អំពីការចេញដីកាដោះស្រាយដាច់ដោយឡែក)។ ឯកសារ D266/18.2 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍សំណុំរឿង ០០៣ ថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ KH 01652863-64 (សេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្ទាល់មាត់របស់ ស.ព.អ លើបញ្ហានេះ)។

⁸³ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ៣២ យោងខាងលើ។

ការបកស្រាយផ្ទុយគ្នាថ្មីៗនេះរបស់ អ.ប.ជ ដែលធ្វើឱ្យបទប្បញ្ញត្តិជាជម្រើសមួយមានលក្ខណៈ ជាការកំហិតនោះទេ⁸⁴។

56. ផ្ទុយពីការហាមឃាត់ការចេញដីកាដោះស្រាយចំនួនពីរ ក្នុងករណីដែលមានការមិនចុះសម្រុងគ្នា ដែលមិនអាចផ្សះផ្សាបាន ឯកសារមូលដ្ឋានគោលប្រមើលឃើញដោយតុលាការស្ថិតិភាពនូវសេណារីយោ នេះ និងផ្តល់ដំណោះស្រាយ៖ គោលជំហរជាសារវន្ត និងកំណត់សម្រេចផ្តល់អាណត្តិថា ការស៊ើប អង្កេតត្រូវបន្ត⁸⁵។ ក្នុងបរិបទនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង អសប បានប្រមើលមើលដោយ តុលាការស្ថិតិភាពនូវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននេះ។

57. ភរនីយភាពនៃការចេញដីកាដោះស្រាយចំនួនពីរ ដែលមានការមិនចុះសម្រុងគ្នាមិនអាចផ្សះផ្សា បាន ដូចក្នុងរឿងក្តីនេះ ត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះនេះទទួលស្គាល់រួចហើយ។ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/០២ អ.ជ.ត.ក បានសន្និដ្ឋានថា ការខ្វែងយោបល់គ្នាជាច្រើនរវាង ស.ច.ស អស់ជាងមួយ ទសវត្សបានធ្វើឱ្យការចេញដីកាដោះស្រាយដែលផ្ទុយគ្នា “ស្ទើរតែមិនអាចចៀសរួច”⁸⁶។ សំណុំ រឿង០០៣ ពុំមានអ្វីខុសគ្នាទេ⁸⁷។ ការខ្វែងយោបល់គ្នារវាង ស.ច.ស គឺកាន់តែទំនងកើតឡើងនៅក្នុង រឿងក្តីនេះ ចាប់តាំងពីពេលដែល ស.ច.ស.ជ ដកខ្លួនជាធរមានចេញពីកិច្ចស៊ើបសួរក្រោយថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១⁸⁸។

58. ហេតុដូច្នោះ ស.ព.អ សន្និដ្ឋានថា ភាសានៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលសំដៅទៅលើដីកាដោះស្រាយមួយ ត្រូវតែបកស្រាយដោយពិចារណាលើឯកសារមូលដ្ឋានគោល និងវិធានផ្សេងទៀត

⁸⁴ សូមមើល ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ១០៤។
⁸⁵ សូមមើល កថាខណ្ឌ ៣០-៣១ រៀបរាប់អំពីបទប្បញ្ញត្តិ និងការប្រើពាក្យពេចន៍ដែលចែងចាប់បង្ខំ “ត្រូវធ្វើបន្ត”។ សេណារីយ៉ូ ដដែលនេះ មានសុពលភាព ប្រសិនបើការខ្វែងយោបល់មួយ ត្រូវបានដាក់ជូន អ.ប.ជ ឱ្យដោះស្រាយ។ ក្នុងករណីបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះ កិច្ចស៊ើបសួរ/រឿងក្តី បន្តទៅមុខ ប្រសិនបើមិនមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ច្រានចោលទេ (សូមមើល បទប្បញ្ញត្តិដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងផ្នែក III ង យោងខាងលើនិងការពិភាក្សាបន្ថែមនៅក្នុងផ្នែក V.យ យោងខាងក្រោម)។
⁸⁶ សំណុំរឿង០០៤/២- ឯកសារ E004/2/1/1/2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខត្តាមៗរបស់ អ.ជ.ត.ក កថាខណ្ឌ ៥៩ និងគូសបញ្ជាក់ឡើងវិញ ក្នុងកថាខណ្ឌ ៦២។
⁸⁷ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងផ្នែកទី II. ប្រវត្តិនិតិវិធី យោងខាងលើ។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ D267 ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំ ជម្រះ កថាខណ្ឌ ៥, ៧, ១៥, ២៧ (ការខ្វែងយោបល់ ត្រូវបានកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីរវាង ស.ច.ស នៅថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣, ថ្ងៃទី២២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣, ថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤, ថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧ និងថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលការកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីចុងក្រោយពាក់ព័ន្ធនឹងការចេញដីកាដោះស្រាយដាច់ដោយឡែក និងផ្ទុយគ្នា)។
⁸⁸ ដូចបានរៀបរាប់ក្នុងផ្នែកទី II. ប្រវត្តិនិតិវិធី កថាខណ្ឌ ៩ និងជើងទំព័រ ១៧, ២៤ យោងខាងលើ។

ដូចបានពិភាក្សាខាងលើ ដែលប្រមើលទុកនូវការខ្វែងយោបល់គ្នា ដែលអាចនាំឱ្យមានការចេញដីកា ដំណោះស្រាយផ្ទុយគ្នាចំនួនពីរ។ ឧទាហរណ៍ វិធាន៦៧(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលតម្រូវឱ្យ ស.ច.ស បិទបញ្ចប់កិច្ចសន្យាសន្តិសុខដោយចេញដីកាដំណោះស្រាយមួយ ត្រូវបកស្រាយនៅក្នុងបរិបទនេះ និង ផ្តួចផ្តើមជាមួយវិធាន១(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលចែងថាការយោងដល់ ស.ច.ស រួមទាំងការបំពេញកិច្ច រួមគ្នា និង បំពេញកិច្ចដាច់តែឯង។ មានន័យដោយតុល្យភាពថា ស.ច.ស ម្នាក់ៗអាចចេញដីកា ដំណោះស្រាយមួយ។

59. ការវិភាគលើប្រព័ន្ធដីកានាំដោយចៅក្រម ទាំងនៅកម្រិតជាតិ និងកម្រិតអន្តរជាតិ រំលែចអំពីលក្ខណៈ ពិសេសនៃក្របខណ្ឌគតិយុត្តនៃតុលាការនេះ ដែលអនុញ្ញាតការចេញដីកាដំណោះស្រាយផ្ទុយគ្នា ចំនួនពីរ។ នៅកម្រិតជាតិ ពុំមានប្រព័ន្ធដែលចៅក្រមស៊ើបសួរឯករាជពីររូប ឬច្រើនរូប ដែលមាន ឋានៈស្មើគ្នាធ្វើការជាមួយគ្នាលើសំណុំរឿងមួយ ដោយគ្មាននីតិវិធីធ្វើការសម្រេចចិត្តច្បាស់លាស់ ដើម្បីបញ្ជ្រាញការទាល់ច្រកផ្នែកនីតិវិធីឡើយ។ នៅក្នុងប្រទេសអនុវត្តប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលឡាភាគច្រើន ដែលប្រើចៅក្រមស៊ើបអង្កេត⁸⁹ រួមទាំងកម្ពុជាផង⁹⁰ ចៅក្រមស៊ើបសួរជាធម្មតាធ្វើការម្នាក់ឯង ជាលទ្ធផល គឺច្បាប់ពុំមានចែងអំពីលទ្ធភាពនៃការចាត់តាំងចៅក្រមលើសពីមួយរូបក្នុងសំណុំរឿង មួយឡើយ⁹¹។ ក្នុងប្រទេសដែលមានការចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរចំនួន២ ឬច្រើនរូប

⁸⁹ ប្រហែលពាក់កណ្តាលនៃប្រទេសប្រើប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលឡា មិនមានមុខងារចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឯករាជក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្ត របស់ខ្លួនទេ។ ក្នុងនោះមានប្រទេសអង់ដូរ៉ា, អូស្ត្រីស, បូស្នី និងហ្វីលីពីន។ ប្រទេសស៊ីស, ប្រេស៊ីល, ប៊ូរុនឌី, ចិន (សាធារណរដ្ឋ ប្រជាមានិត), ស៊ីលី, កូឡុំប៊ី, កូស្តារីកា, ក្រូអាស៊ី, ដាលីម៉ាក, សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ, ហ្វាំងឡង់, ក្វាតឺម៉ាល, ហុងគ្រី, អ៊ីស្រាអែល, អ៊ីតាលី, ជប៉ុន, កូសូវ៉ូ, ឡេតូនី, ម៉ិកស៊ិក, នីការ៉ាហ្គា, ន័រវែស, ប៉ារ៉ាហ្គាយ, ប៉េរូ, សាធារណរដ្ឋម៉ាសេដ្ឋាន ខាងជើង, សាធារណរដ្ឋកូរ៉េ, រុស្ស៊ី, រ៉ូម៉ានី, ស៊ីប៊ី, ស៊ុយអែត, ស្វីស, តៃវ៉ាន់ (សាធារណរដ្ឋ), តួកគី, អ៊ុយរ៉ូហ្គាយ និង វេណេស៊ុយអេឡា។

⁹⁰ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា មិនចែងអំពីការចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតច្រើនជាងមួយរូបក្នុងមួយសំណុំរឿងឡើយ (ក្រម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧)។ ក្នុងករណីមានទំនាស់រវាងចៅក្រមស៊ើប សួរនៃសាលាដំបូងខុសគ្នា មាត្រា ១២៣ ចែងថាប្រធានសភាស៊ើបសួរ ដោះស្រាយទំនាស់នោះ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សំណុំរឿង មួយ អាចដកហូតពីចៅក្រមស៊ើបសួរមួយរូប ហើយប្រគល់ឱ្យចៅក្រមស៊ើបសួរម្នាក់ទៀត ដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃរដ្ឋបាលដំណើរ នៃយុត្តិធម៌ (មាត្រា៥៣) ហើយចៅក្រមស៊ើបសួរមួយរូប ក៏អាចចេញដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបជំនួសដោយអនុញ្ញាតឱ្យចៅក្រមមួយរូប ទៀត ធ្វើការស៊ើបសួរជំនួសឱ្យខ្លួន។ ដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបជំនួស បញ្ជាក់អំពីចរិតលក្ខណៈនៃកិច្ចស៊ើបសួរដែលត្រូវអនុវត្ត (មាត្រា ១៧៣-១៧៤)។

⁹¹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃប្រទេសអាហ្សង់ទីន ថ្ងៃទី២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ មាត្រា ១៨០, ១៨៨, ១៩៤, ១៩៦។ ប្រទេសបែលហ្ស៊ិក Titre préliminaire (នៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤) មាត្រា ១២ ស្នូន Livre premier (នៅថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១១) មាត្រា៥៥-៥៦, ៦១, ៦២ ស្នូន, ១២៧ Livre II, Titre V (នៅថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៦) មាត្រា

ធ្វើការជាមួយគ្នាលើរឿងក្តីស្តុកស្តុកមួយ ចៅក្រមមួយរូបជាអ្នកសម្របសម្រួល និងសម្រេច ជាចុងក្រោយលើបញ្ហាសំខាន់ ខណៈដែលចៅក្រមដទៃទៀតជាអ្នកជួយ។ ជាជម្រើសម្យ៉ាងទៀត សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមតិភាគច្រើន ឬ ចៅក្រមដែលសម្របសម្រួល/ជាប្រធាន មានសំឡេងសម្រេច។

60. ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងតុលាការខ្លះក្នុងប្រទេសបារាំង ចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវបានបង្កើតជាក្រុមស៊ើបសួរ ដែលក្នុងនោះចៅក្រមស៊ើបសួរពីររូប ឬច្រើនរូបអាចទទួលរឿងក្តីរួមគ្នា ដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬស្តុកស្តុក (ក្នុងនោះមានដូចជាភារកម្ម និង ឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ)។ នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ចៅក្រមស៊ើបសួរមួយរូបត្រូវបានចាត់តាំងទទួលបន្ទុកស៊ើបសួរ សម្របសម្រួល និងធ្វើការសម្រេច តែម្នាក់ឯង ដូចជាការព្រាង និងការចេញដីកាដោះស្រាយ ចំណែកចៅក្រមផ្សេងទៀតគ្រាន់ តែជួយគាត់⁹²។ ប្រទេសអាល់ហ្សេរី, សាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្តាល, ហ្វីលីពីន និង ហ្គាបុង សុទ្ធតែ

៥៤០។ ប្រទេសបេណាំង ថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣ មាត្រា ៤៣, ៨៦, ៨៩។ ប្រទេសបួលីវី ថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ មាត្រា ៥៤។ ប្រទេស បួគីណាហ្វាសូ ថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩ មាត្រា ២៤៣-១, ២៤៣-២៤៣-៣, ២៤៣-៤, ២៦១- ២។ ប្រទេសនាមីប៊ី នៅថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ មាត្រា ២៣១-២៣២។ សាធារណរដ្ឋមីនីស្ត្រី ថ្ងៃទី២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ មាត្រា៦៣, ៧៣, ៧៧។ ប្រទេសអេស្តូនី នៅថ្ងៃទី៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ មាត្រា ២១, ២៤។ ប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ នៅថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ មាត្រា១៦២, ១៦៥, ១៦៩។ ប្រទេសក្រិក ថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ មាត្រា ៣១ (២), ២៤៦-២៤៧។ ប្រទេសហ្វីលីពីន នៅខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨ មាត្រា ៥១, ៦៥, ៧២។ ប្រទេសហៃទី ឆ្នាំ១៩៣៥ មាត្រា ៣៥, ៤៨, ៥១។ ប្រទេសម៉ុងតេណេហ្គ្រូ នៅថ្ងៃទី១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ មាត្រា ២៧៦, ២៩៣។ ប្រទេសម៉ារុក នៅថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១ មាត្រា ៤៤, ៥២-៥៥។ ប្រទេសហ្សឺនី នៅថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ មាត្រា ៥៩ក, ៦៣, ១០៥, ១១០, ១៧០, ១៧២, ១៧៧, ១៨២, ២៣៨។ ប្រទេសព័រទុយហ្គាល់ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២១ មាត្រា ១៧, ១៤២, ២៦៨, ២៨៨។ សាធារណរដ្ឋកុងហ្គោ ថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៦៣ មាត្រា ៥៨១-៥៨២។ ប្រទេសស្លូវេនី នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ មាត្រា ២៥, ១៧១។ ប្រទេសអេស្បាញ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ មាត្រា ២២-២៣, ៣០៣។ ប្រទេសទុយនីស៊ី នៅថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ មាត្រា ៤៩។

⁹² ប្រទេសបារាំង៖ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ (“FCCP”) មាត្រា ៥២-១ (*បកប្រែក្រៅផ្លូវការ*៖ “ [...] នៅក្នុងសាលាក្តីខ្លះ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងក្រុមស៊ើបសួរ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរ ដែលជាផ្នែកមួយនៃក្រុម ស៊ើបសួរ [...] មានសមត្ថភាពពេញលេញសម្រាប់កិច្ចស៊ើបសួរ ដែលត្រូវចាត់ឱ្យបំពេញជាមួយគ្នា អនុលោមតាមមាត្រា ៨៣- ១ និង ៨៣-២”)។ មាត្រា ៨៣-១ (*បកប្រែក្រៅផ្លូវការ* “នៅពេលមានមូលហេតុសមស្រប ផ្អែកលើស្ថានទម្ងន់ ឬភាពស្តុកស្តុក កិច្ចស៊ើបសួរ អាចត្រូវចាត់ឱ្យបំពេញជាមួយគ្នា [...]។ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះដែលមានក្រុមស៊ើបសួរ [...] នៅពេលបើកកិច្ច ស៊ើបសួរ ចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបសួរមួយរូប ឬច្រើនរូប ដើម្បីជួយចៅក្រមទទួលបន្ទុកកិច្ចស៊ើបសួរ”)។ មាត្រា ៨៣-២ (*បកប្រែ ក្រៅផ្លូវការ*៖ “ក្នុងករណីបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរជាមួយគ្នា ចៅក្រមស៊ើបសួរទទួលបន្ទុកកិច្ចស៊ើបសួរ ធ្វើការសម្របសម្រួល លើកិច្ចស៊ើបសួរ។ មានតែគាត់ម្នាក់គត់ដែលមានសិទ្ធិស្នើឱ្យចៅក្រមទទួលខុសត្រូវលើការដោះលែង និងការឃុំឃាំង ចេញដីកា ដោះលែងតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ និងចេញសេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចស៊ើបសួរ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៧៥ និងដីកា

មានប្រព័ន្ធស្រដៀងគ្នានេះ⁹³។ ក្នុងប្រទេសអាយុរ៉ូម ដីកា - រួមមានដីកាដំណោះស្រាយផងដែរ - ត្រូវបានសម្រេចដោយសហចៅក្រមស៊ើបសួរដែលបានចាត់តាំង។ ក្នុងករណីជាប់គាំង សហចៅក្រមស៊ើបសួរដែលសម្របសម្រួលត្រូវតែមានសំឡេងកំណត់សម្រេច⁹⁴។

ដំណោះស្រាយ”)។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សេចក្តីជូនដំណឹងនេះ និងដីកានេះ អាចត្រូវបានចុះហត្ថលេខារួមគ្នាដោយចៅក្រមមួយរូប ឬច្រើនជាងមួយរូបដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររួមគ្នា” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។ សូមមើលផងដែរ B. Bouloc និង គូកិន Procédure pénal ការបោះពុម្ពផ្សាយលើកទី២៧ (២០២០) កថាខណ្ឌ ៥៩៥ (ក), ៥៩៦ (គ), L. Belfanti, “Juge d’instruction – Le statut du juge d’instruction”, Répertoire de droit pénal et de procédure pénale, Dalloz, ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣១៦, ៧០៦, C. Guéry និង P. Chambon, Droit et pratique de l’instruction préparatoire, ការបោះពុម្ពផ្សាយលើកទី១០ (២០០៧) , Dalloz Action, “Chapitre 112 – Désignation du juge d’instruction”, កថាខណ្ឌ១១២.២៩។

⁹³ **រាល់ហឃ្លី:** ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឆ្នាំ២០០៧ មាត្រា ៧០ (ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ: “ក្នុងករណីមានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ឬ ភាពស្មុគស្មាញនៃរឿងក្តីតម្រូវ រដ្ឋអាជ្ញាសាធារណៈអាចតែងតាំងចៅក្រមស៊ើបសួរម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ដែលគាត់នឹងតែងតាំង បន្ថែមលើ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលទទួលបន្ទុកការស៊ើបអង្កេត [...]។ ចៅក្រមទទួលបន្ទុកស៊ើបអង្កេតត្រូវសម្របសម្រួលវឌ្ឍនភាព នៃការស៊ើបអង្កេត និងត្រូវមានអំណាចសម្រេចលើការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ និងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងចេញដីកា សម្រេច”(គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។ **សាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្តាល:** ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ មាត្រា ៥៣ (ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ: “ក្នុងករណីមានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ឬ ភាពស្មុគស្មាញនៃរឿងក្តីតម្រូវ ប្រធានតុលាការខ្លួនឯង [...] អាចតែងតាំងចៅក្រមស៊ើបសួរម្នាក់ ឬច្រើននាក់ពីដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីជួយចៅក្រមស៊ើបសួរ [...]។ ចៅក្រមទទួល បន្ទុកស៊ើបអង្កេតត្រូវសម្របសម្រួលដំណើរការនៃការស៊ើបអង្កេត។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វិធានការនៃការឃុំខ្លួន ការដោះ លែង ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ និងដីកាសម្រេចត្រូវធ្វើឡើងរួមគ្នា។ ចៅក្រមសម្របសម្រួលនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចុះ ហត្ថលេខាលើឯកសារពាក់ព័ន្ធតែម្នាក់ឯង។” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)) មាត្រា ៣៤(ខ)។ នៅហ្គីណេ ចំពោះរឿងក្តីស្មុគស្មាញ ច្បាប់ចែងថា ក្រុមចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចត្រូវបានបង្កើតឡើង ប៉ុន្តែមានតែចៅក្រមម្នាក់ដែលទទួលខុសត្រូវលើការស៊ើប អង្កេតនីមួយៗ (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌថ្មី ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦ មាត្រា ៦២, ១៥៣)។ នៅប្រទេសហ្គាបុង លទ្ធភាពនៃ ការចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពីរនាក់ ឬ ច្រើននាក់សម្រាប់រឿងក្តីស្មុគស្មាញមាន ប៉ុន្តែមិនមានបទប្បញ្ញត្តិចែងច្បាស់អំពី របៀបដែលសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើង (ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌថ្មីទី៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ មាត្រា ៩២)។ នៅក្នុងស្ថានភាព ជាក់ស្តែងទាំងអស់ វាក្មួនតែត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងដីកាបង្គាប់ចាត់តាំងសហចៅក្រម។

⁹⁴ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៩ មាត្រា ១០២ (ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ: “ក្នុងករណីមានចៅក្រមស៊ើបសួរ ជាច្រើននៅក្នុងតុលាការ ប្រធានតុលាការត្រូវចាត់តាំងចៅក្រមដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការស៊ើបអង្កេតនីមួយៗ។ ប្រធាន តុលាការក៏អាចចាត់តាំងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពីរ ឬ ច្រើននាក់ ឱ្យបំពេញកិច្ចនៅក្នុងរឿងក្តីស្មុគស្មាញ ឬ ធ្ងន់ធ្ងរពាក់ព័ន្ធបទចោទ ច្រើន។ ក្នុងករណីនេះ ប្រធានតុលាការត្រូវតែងតាំងចៅក្រមស៊ើបសួរម្នាក់ដើម្បីសម្របសម្រួលការស៊ើបអង្កេត។ រាល់កិច្ចស៊ើប អង្កេតនីមួយៗត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមស៊ើបសួរដែលបានស៊ើបអង្កេត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដីកាសម្រេចត្រូវធ្វើ ឡើងរួមគ្នា។ ក្នុងករណីមានការមិនឯកភាព ចៅក្រមសម្របសម្រួលមានសិទ្ធិសម្រេច (សម្រេច)” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

61. នៅកម្រិតអន្តរជាតិ តុលាការព្រហ្មទណ្ឌពិសេសក្នុងសាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្តាល (ដែលជាសាលាក្តីកូនកាត់មួយទៀតផ្នែកលើប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលឡ) អនុវត្តយន្តការដោះស្រាយវិវាទដែលមានអាណត្តិចែងច្បាស់លាស់ ជាការផ្ទុយស្រឡះទៅនឹងយន្តការនៅ អ.វ.ត.ក។ នៅពេលមានការខ្វែងយោបល់គ្នារវាង ស.ច.ស ជាតិ និងអន្តរជាតិ ដែលមានឋានៈស្មើគ្នាលើអង្គសេចក្តីនៃរឿងក្តី *Chambre d'Accusation Spéciale* (សភាចោទប្រកាន់ពិសេស ដូចគ្នានឹង អ.ប.ជ ដែរ) ដែលមានសមាសភាពចៅក្រមអន្តរជាតិពីររូប និង ចៅក្រមជាតិមួយរូប ទទួលដោះស្រាយវិវាទដោយស្វ័យប្រវត្តិដែលត្រូវបានដោះស្រាយដោយសេចក្តីសម្រេចពីមតិភាគច្រើន ដែលចេញនៅក្នុងរយៈពេល៥ថ្ងៃ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់សភាចោទប្រកាន់ពិសេស ចងកាតព្វកិច្ចចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីរ⁹⁵។ រចនាសម្ព័ន្ធនេះរវាងមិនឱ្យមានដីកាសារធាតុផ្ទុយគ្នាណាមួយ ពីសំណាក់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើយ។

ខ. ដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នាមិនមោឃៈ និងគ្មានសុពលភាពទេ ទោះបីជាការចេញក្នុងពេលដំណាលគ្នារបស់វាខុសច្បាប់ក៏ដោយ - រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ

62. ដីកាដោះស្រាយដែលផ្ទុយគ្នានេះមិនបានបញ្ឈប់រឿងក្តីនេះមិនឱ្យបន្តដំណើរការទៅជំនុំជម្រះឡើយ សូម្បីតែសន្មត សម្រាប់គោលបំណងវែកញែក ថាការចេញក្នុងពេលដំណាលគ្នារបស់ពួកវាខុសច្បាប់ក្តី។ ដូចបានកត់សម្គាល់ខាងលើ វាត្រូវបានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិនានា រួមទាំង អ.វ.ត.ក ផង និងជាពិសេសនោះ អង្គជំនុំជម្រះនេះ ថាប្រសិនបើ កំហុសផ្នែកនីតិវិធីកើតមាន កំហុសនេះមិននាំឱ្យដីកាដោះស្រាយដែលជាលទ្ធផលទាំងនោះ ទៅជាមោឃៈ និងគ្មានសុពលភាពនោះទេ⁹⁶។ ផ្ទុយទៅវិញ វាស្ថិតនៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់អ.ប.ជ ដែលជាអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍នៅដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះ ក្នុងការជួសជុលវិការ:

⁹⁵ ឯកសារ D271/1.1.36 សាធារណរដ្ឋអាហ្វ្រិកកណ្តាល Loi Organique No.15.003 Portant Création Organisation et Fonctionnement de la Cour Pénale Spéciale ថ្ងៃទី៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ មាត្រា ១១ (ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ: “សភាស៊ើបសួរមាន ៣ ការិយាល័យ។ ការិយាល័យនីមួយៗ មានចៅក្រមជាតិម្នាក់ និងចៅក្រមអន្តរជាតិម្នាក់”)។ មាត្រា ១២ (សភាចោទប្រកាន់ពិសេស មានចៅក្រមបីរូប (ចៅក្រមអន្តរជាតិពីររូប និងចៅក្រមជាតិមួយរូប) សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចដែលចេញដោយការិយាល័យស៊ើបអង្កេត) មាត្រា ៤១ (ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពីររូប ជាតិមួយរូប និងអន្តរជាតិមួយរូប ក្នុងពេលដំណាលគ្នា ចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីសម្រេចនីមួយៗទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារនៃរឿងក្តី) មាត្រា ៤២ (ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការ: “ក្នុងករណីមានការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងចៅក្រមស៊ើបសួរនៃការិយាល័យតែមួយ ចំណុចនៃការខ្វែងយោបល់គ្នាត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងរបាយការណ៍ និងបញ្ជូនតាមរយៈរដ្ឋអាជ្ញាពិសេស ទៅកាន់សភាចោទប្រកាន់ពិសេស ដែលត្រូវសម្រេចក្នុងរយៈពេលប្រាំថ្ងៃ។ សេចក្តីសម្រេចរបស់សភាចោទប្រកាន់ពិសេស [...] ចងកាតព្វកិច្ចសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត”។

⁹⁶ សូមមើល ផ្នែក III.២ យោងខាងលើ។

សំណុំរឿងលេខ: ០០៣/០៤-១០-២០២១-អវតក/អ.ជ.ត.ក(០៥)

ណាមួយ តាមរយៈការពិនិត្យលើអង្គសេចក្តីរបស់ដីកាដោះស្រាយនីមួយៗ ដែលសម្រាប់សំអាង ហេតុខុសគ្នា បានបញ្ជាក់សុពលភាពនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ⁹⁷។ តាមពិត មានតែ ការពិចារណាលើអង្គសេចក្តីនៃដីកាដោះស្រាយនីមួយៗប៉ុណ្ណោះ ទើបទទួលបានដោះស្រាយ ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ តាមតក្កវិជ្ជា និងយុត្តិធម៌សម្រាប់រឿងក្តីនេះ។ ហេតុដូច្នោះ កំហុសដែល អ.ប.ជ បានប្រព្រឹត្ត គឺមិនមែនក្នុងការពិចារណាលើអង្គសេចក្តីនៃដីកាដោះស្រាយនីមួយៗនោះទេ កំហុស នោះគឺការបរាជ័យមិនបានបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ ដូចដែលត្រូវបានតម្រូវដោយការសន្និដ្ឋានរបស់ ខ្លួនថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព។

63. ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះនេះមិនឯកភាព ហើយត្រូវទៅការពិចារណារបស់ខ្លួនអំពីដោះស្រាយ សមស្របនោះ ការវាយតម្លៃនេះត្រូវតែពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួន រួមមាន ទីមួយ និងសំខាន់បំផុត ថា តើការចេញដីកាដោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នា នាំឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ឬទេ ឬថា ម្យ៉ាងវិញទៀត បាន បណ្តាលឱ្យមានលទ្ធផលអយុត្តិធម៌ទាំងស្រុងនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឬទេ⁹⁸។ កត្តាផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវតែពិចារណា រួមមាន ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានចោទប្រកាន់ តម្លៃសង្គមនៃ ការរារាំងរឿងក្តីមិនឱ្យបន្តទៅមុខ ផលប្រយោជន៍ និងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ និងភាពសមាមាត្រនៃ ដោះស្រាយណាមួយចំពោះព្យសនកម្មដែលបានចោទប្រកាន់⁹⁹។ ដូចបានរៀបរាប់លម្អិត ខាងក្រោម ការវាយតម្លៃបែបនេះអាចសន្និដ្ឋានបានតែថា សំណុំរឿង ០០៣ ត្រូវតែបន្តទៅជំនុំជម្រះ។

កំហុសផ្នែកនីតិវិធីរបស់ ស.ច.ស មិនបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង ផលប៉ះពាល់សំខាន់ ឬការរំលោភដំណើរការនីតិវិធីឡើយ

64. វាគឺជាច្បាប់ដែលបានកំណត់ត្រឹមត្រូវដែលថា មិនមែនគ្រប់កំហុសនីតិវិធីមុនការជំនុំជម្រះទាំងអស់ រារាំងរឿងក្តីមិនឱ្យដំណើរការទៅមុខនោះទេ¹⁰⁰។ ដូចបានកត់សម្គាល់ខាងលើ អ.ជ.ត.ក បានទទួល ស្គាល់ចំណុចនេះដោយផ្ទាល់ និងដោយតុណ្ណិភាព ដោយបានសម្រេចនៅក្នុងសាលដីកាបណ្តឹងសាទុក្ខ នៃសំណុំរឿង ០០២/១ ថា មានតែកំហុសផ្នែកនីតិវិធី ដែលនាំឱ្យមាន “លទ្ធផលមិនយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង

⁹⁷ សំណុំរឿង ០០៤/២-D359/24 & D360/33 សេចក្តីពិចារណា អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២”) កថាខណ្ឌ ៥២, ៨៩។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ ៣៣-៣៤ យោងខាងលើ។
⁹⁸ សូមមើល ផ្នែក III.២ យោងខាងលើ។
⁹⁹ សូមមើល ផ្នែក III.២ យោងខាងលើ។
¹⁰⁰ សូមមើល ផ្នែក III.២ យោងខាងលើ។

សំណុំរឿងលេខ: ០០៣/០៤-១០-២០២១-អវតក/អ.ជ.ត.ក(០៥)

នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ” ប៉ុណ្ណោះ តម្រូវឱ្យមានអន្តរាគមន៍ភ្លាមៗ¹⁰¹ ហើយ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ថា អ.ប.ជ អាចជួសជុលការចេញខុសប្រក្រតីនៃដីកាដោះស្រាយ ទាំងពីរបាន ដោយការចេញដីកាដោះស្រាយមានសុពលភាពរបស់ខ្លួន ដែលអាចប្រើជាមូលដ្ឋាន នៃការជំនុំជម្រះ¹⁰²។ សំណុំរឿង ០០៣ មានលក្ខណៈខុសពីសំណុំរឿង ០០៤/២។ បន្ថែមលើ គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ ដែលកំណត់អាណត្តិការជំនុំជម្រះ មានដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះដែល ចៅក្រមទាំងប្រាំបួនបានសន្និដ្ឋានថាមានសុពលភាព ដើម្បីប្រើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ។ អ.ប.ជ បានពិនិត្យអង្កេតលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមួយៗ ដូច្នោះបានចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃដូចគ្នាដែលខ្លួន បានធ្វើ ប្រសិនបើ ស.ច.ស បានដាក់ការខ្វែងយោបល់របស់ពួកគេមក អ.ប.ជ ដើម្បីដោះស្រាយ អនុលោមតាមវិធាន ៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ការវាយតម្លៃនោះ ជាចុងក្រោយបានសន្និដ្ឋានថា ដីកា បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ទោះបីជាមានសំអាងហេតុខុសគ្នាក៏ដោយ។ ហេតុដូច្នោះ មិនមានលទ្ធផលអយុត្តិធម៌ទាំងស្រុងដែលតម្រូវឱ្យមានដំណោះស្រាយភ្លាមៗ នៃការបញ្ចប់ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។

65. លើសពីនេះទៀត មិនមានចែងទាល់តែសោះនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ឬច្បាប់ អ.វ.ត.ក ដែលហាមឃាត់យ៉ាងជាក់លាក់មិនឱ្យចេញដីកាដោះស្រាយពីរខ្វែងគ្នា។¹⁰³ ដូច្នោះ បញ្ហាវិវាទ សម្រាប់ការវិភាគរបស់ អ.ជ.ត.ក អាស្រ័យលើការបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក។ ដូចនៅទីនេះ ក្នុងករណីដែលការចេញដីកាដោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នា បង្កើតបានជាការរំលោភបំពានណាមួយ ដែលអាចមានលើវិធានផ្ទៃក្នុងទាំងអស់នោះ¹⁰⁴ យុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិបញ្ជាក់ច្បាស់ថា រឿងក្តីមួយ ត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យរំកិលទៅមុខប្រសិនបើមានការបង្ហាញពីកំហុសដែលបណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះ ពាល់សំខាន់តែប៉ុណ្ណោះ¹⁰⁵។ មិនមានការបង្ហាញបែបនេះនៅទីនេះទេ។ ហើយក៏មិនអាចមានដែរ។ ការកំណត់ពីការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ដូចជា អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ និង

¹⁰¹ សំណុំរឿង ០០២-F36 សាលដីកាសំណុំរឿង ០០២/០១ កថាខណ្ឌ ១០០។
¹⁰² សូមមើល សំណុំរឿង ០០៤/២-E004/2/1/1/2 2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ អ.ជ.ត.ក កថាខណ្ឌ ៦១ (មានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ៣៤ យោងខាងលើ)។ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ អ.ប.ជ បានជួសជុលកំហុសដែលមិនធ្ងន់ធ្ងរ ដោយ ការឯកភាពជាឯកច្ឆន្ទថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ដែលជាសេចក្តីសម្រេចក្នុងអត្ថន័យ ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ។ ឬ ជាជម្រើសម្យ៉ាងទៀត គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ និងកំណត់សម្រេចបញ្ជូន រឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ (សូមមើល ផ្នែក V.យ យោងខាងក្រោម)។
¹⁰³ សូមមើល ផ្នែក V.ក យោងខាងលើ។
¹⁰⁴ ដូចបានពិភាក្សានៅក្នុងផ្នែក V. ក យោងខាងលើ ស.ព.អ សន្និដ្ឋានការចេញនេះមិនរំលោភលើវិធានទាំងនោះទេ។
¹⁰⁵ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារសំអាងផ្លូវច្បាប់ដែលបានដកស្រង់ក្នុងជើងទំព័រ៥៤ និង៥៥ យោងខាងលើ។

ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ នៅក្នុងការជំនុំជម្រះដីត្រីមត្រូវ និងមិនលម្អៀង ដែលគោរពដល់ សិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ នឹងមិនបង្កផលប៉ះពាល់សំខាន់ដល់ មាស មុត ឡើយ។ ហើយគេក៏មិនអាច តវ៉ាថា ការដែលត្រូវបដិសេធអត្តប្រយោជន៍ដោយចៃដន្យ នៃការគេចចេញពីការសម្រេចតាមផ្លូវ តុលាការចំពោះការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ បង្កើតបានជាផលប៉ះពាល់សំខាន់នោះទេ។ អំណះ អំណាងបែបនេះគឺផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ តក្កវិជ្ជា និងយុត្តិធម៌។ តាមពិត មាស មុត បានតវ៉ាដោយផ្ទាល់ ជាដដែលៗថា វាជាការបរាជ័យក្នុងការមិនមានឱកាសតទល់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដែល បង្កើតព្យសនកម្មដល់រូបគាត់¹⁰⁶។

66. កាលៈទេសៈនានានៃរឿងក្តីនេះក៏បង្ហាញផងដែរថា ការចេញដីកាដោះស្រាយពីរខ្សែគ្នារបស់ ស.ច.ស មិនបានបណ្តាលឱ្យមានការរំលោភបំពានជាក់ស្តែងលើសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយ ត្រីមត្រូវយុត្តិធម៌របស់ មាស មុត ដែលបង្កើតបានជាការរំលោភលើដំណើរការដែលចាំបាច់ត្រូវ បញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ¹⁰⁷។ ហើយក៏មិនមានមូលដ្ឋានណាផ្សេងពីនេះដើម្បីសន្និដ្ឋាន ពីការរំលោភបំពានណាមួយលើដំណើរការ ដែលចាំបាច់ត្រូវមានដំណោះស្រាយបែបនោះដែរ។ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយមិនមានការពន្យារពេលហួសហេតុ ដោយផ្អែកទៅ លើភាពស្មុកស្មាញផ្នែកអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់នៃរឿងក្តី (រួមទាំង ក្នុងចំណោមរឿងផ្សេងទៀត ចំនួនឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានចោទប្រកាន់ ទម្រង់ផ្សេងៗនៃការទទួលខុសត្រូវ វិសាលភាពភូមិសាស្ត្រ និងពេលវេលានៃរឿងក្តី និងបរិមាណនៃភស្តុតាង)¹⁰⁸។ ជាងនេះទៀត ពេលនេះ មាស មុត មិនស្ថិតនៅក្នុងការឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ទេ ហើយក៏មិនធ្លាប់បានដែរ ដោយបានរស់នៅយ៉ាងមាន សេរីភាពក្នុងរយៈពេលនៃការស៊ើបអង្កេតទាំងមូល ដោយមិនមានការរឹតត្បិតដ៏មានអត្ថន័យលើ

¹⁰⁶ សូមមើល ឧទាហរណ៍ D272 សំណើរបស់ មាស មុត សុំឱ្យបញ្ចប់ កថាខណ្ឌ ៥៤, ៧១។ ឯកសារ D267/27 សារណាបន្ថែមរបស់ មាស មុត ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន ជំទាស់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ ទំព័រ១ កថាខណ្ឌ ២៤, ៥០។ ឯកសារ D267/4 បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ជំទាស់នឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ កថាខណ្ឌ ៤, ៤២-៤៣។ ឯកសារ D256/11 ចម្លើយតបរបស់ មាស មុត ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរ កថាខណ្ឌ ១៩, ៦៧។ ឯកសារ D249/2 សារណារបស់ មាស មុត ស្តីពីស្ថានភាពថវិការបស់ អ.វ.ត.ក. និង ផលប៉ះពាល់លើរឿងក្តី ០០៣ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ កថាខណ្ឌ ២៨-២៩។

¹⁰⁷ សូមមើល កថាខណ្ឌ ៣៦ យោងខាងលើ។

¹⁰⁸ សម្រាប់ការពិភាក្សាពេញលេញលើកត្តាទាំងអស់នេះ និងយុត្តិសាស្ត្រដែលកត្តាទាំងនេះផ្អែកលើ សូមមើល ឯកសារ D272/1 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ទៅនឹងសំណើរបស់ មាស មុត សុំឱ្យបញ្ចប់នីតិវិធី បោះត្រា និងដាក់បញ្ចូល សំណុំរឿង ០០៣ ទៅក្នុងបណ្តុំសារ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ (“ចម្លើយតបរបស់ ស.ព.អ ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី”) កថាខណ្ឌ ៤-១៦។

សេរីភាពបុគ្គលរបស់គាត់ឡើយ¹⁰⁹។ តាមពិតនោះ ការស្ទង់មតិរបស់តុលាការអន្តរជាតិផ្សេងទៀតបង្ហាញថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតុលាការដែលមានរយៈពេលវែងស្រដៀងគ្នាទៅនឹងសំណុំរឿង ០០៣ នេះ មិនត្រូវបានរកឃើញថាត្រូវបានពន្យារពេលហួសហេតុឡើយ ទោះបីជាអង្គហេតុដែលជាជនជាប់ចោទផ្សេងទៀតស្ថិតក្នុងការឃុំខ្លួនក៏ដោយ¹¹⁰។ ជារួម មិនមានការរំលោភបំពានដែលបង្កឡើងដោយកំហុសផ្នែកនីតិវិធីរបស់ ស.ច.ស ដែលអាចបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវដ៏ខ្ពស់ដែលចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់យុត្តិកម្មដល់ការបញ្ចប់ឡើយ¹¹¹។

ដំណោះស្រាយណាដែលរារាំងរឿងក្តីនេះមិនឱ្យបន្តទៅមុខបាន គឺមិនសមាមាត្រទៅនឹង ព្យសនកម្មដែលបានចោទប្រកាន់

67. ផ្អែកលើអង្គហេតុនៃរឿងក្តីនេះ ការចេញដីកាដំណោះស្រាយពីរផ្ទុយគ្នាមិនតម្រូវឱ្យមានវិធានការដំណោះស្រាយនោះទេ។ សន្មតថា ដំណោះស្រាយចាំបាច់ត្រូវមាន ការកំណត់អំពីអ្វីដែលជាដំណោះស្រាយនោះ តម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម និងតម្លៃសង្គមដ៏ខ្ពស់ដែលមាន ប្រសិនបើឧក្រិដ្ឋកម្មបែបទាំងនេះមិនត្រូវបានវិនិច្ឆ័យទេនោះ¹¹²។ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវរក្សាវឌ្ឍន៍ផងដែរនូវ ការឆ្លឹងផ្ទៃដីត្រឹមត្រូវរវាងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ និងផលប្រយោជន៍ជាសាធារណៈរបស់សហគមន៍កម្ពុជា និងអន្តរជាតិ ក្នុងការកាត់សេចក្តីជនទាំងឡាយដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិធ្ងន់ធ្ងរបំផុត ដើម្បីជាការធានាថា ជនរងគ្រោះនៃឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនោះ មានសំឡេងដ៏មានអត្ថន័យ¹¹³។ សិទ្ធិរបស់ភាគីត្រូវតែទទួលបានការពិចារណា រួមទាំងសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ

¹⁰⁹ ឯកសារ D272/1 ចម្លើយតបរបស់ ស.ព.អ ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ១៣។
¹¹⁰ ឯកសារ D272/1 ចម្លើយតបរបស់ ស.ព.អ ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ១៦។
¹¹¹ សូមមើល ផ្នែក III.យ យោងខាងលើ ជាពិសេស កថាខណ្ឌ ៣៦។
¹¹² សូមមើល ផ្នែក III.យ យោងខាងលើ ជាពិសេស កថាខណ្ឌ ៣៥។ សំណុំរឿង ០០២-D264/2/6 សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី អៀង ធីរិទ្ធ ចំពោះការរំលោភនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ២៨។ *Hudson ទល់នឹង Michigan*, 547 U.S. 586, 591 (២០០៦)។
¹¹³ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ D264/2/6 សាលដីកាស្តីពីការរំលោភបំពានដំណើរការក្នុងរឿងក្តី អៀង ធីរិទ្ធ, កថាខណ្ឌ ២៨។ ចំណុចនេះមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ជាពិសេស ក្នុងការអះអាងអំពីការរំលោភបំពានដំណើរការនីតិវិធី ដែលបានលើកនៅឯតុលាការ ICTY, ICTR និង ICC។ សូមមើល *ឧទាហរណ៍* សេចក្តីសម្រេចស្តីពីនីត្យានុកូលភាពក្នុងរឿងក្តី *Nikolić*, កថាខណ្ឌ ២៤ (“ក្នុងករណីបទឧក្រិដ្ឋ ដូចជា អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ និងឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម ដែលឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងផ្តន្ទាទោសជាសកលថាជា [...] អាចនិយាយបានថា តុលាការនានាហាក់ដូចជារកឃើញពីចរិតកលក្ខណៈពិសេសនៃបទល្មើសទាំងនេះ និងនៅក្នុងភាពធ្ងន់ធ្ងររបស់ពួកវា នូវមូលហេតុដ៏ល្អក្នុងការពិចារណាលើយុត្តាធិការ”) ២៥-២៦, ៣០ (“អាស្រ័យហេតុនេះ តុលាការដែលត្រឹមត្រូវ ត្រូវតែរក្សាឱ្យបានរវាងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទ និងផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិនៅក្នុងការចោទប្រកាន់ជនត្រូវចោទចំពោះការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរបណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

សំណុំរឿងលេខ: ០០៣/០៨-១០-២០២១-អវតក/អ.ជ.ត.ក(០៥)

និងអយ្យការផង ដូចមានចែងក្នុងវិធាន ២១(១)¹¹⁴។ ផលប្រយោជន៍បែបទាំងនេះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងច្បាប់បារាំង និងកម្ពុជា និងដោយតុលាការនេះ ព្រមទាំងតុលាការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត¹¹⁵។ ការបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅជំនុំជម្រះ គឺជាការឆ្លឹងផ្ទៃក្នុងដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ផលប្រយោជន៍

លើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ”)។ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karadžić*, IT-95-5/18-AR73.4, សាលដីកាសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ Karadžić ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីកិច្ចព្រមព្រៀង Holbrooke ដែលរងការជំទាស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ កថាខណ្ឌ៤៩, ៥២-៥៣ (រឿងកថា “គោលដៅមួយក្នុងចំណោមគោលដៅនានាជាមូលដ្ឋានរបស់តុលាការ និងសាលាក្តីព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ គឺដើម្បីបញ្ចប់និទណ្ឌភាព និងដើម្បីធានាឱ្យប្រាកដថា ការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលើច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ត្រូវបានចោទប្រកាន់ និងផ្តន្ទាទោស” និងអង្គហេតុនានាដែលនាំឱ្យកើតមាននូវការរំពឹងរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះនិទណ្ឌភាព និងបើទោះបីជាមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ ក៏វានឹងមិនបញ្ជាក់ឱ្យមានការរំលោភបំពានដំណើរការដើម្បីយកជាយុត្តិកម្មក្នុងការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះដែរ)។ *សាលដីកាក្នុងរឿងក្តី Kajelijeli* កថាខណ្ឌ ២០៦។ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការពន្យារពេលមិនត្រឹមត្រូវក្នុងរឿងក្តី *Karemara* កថាខណ្ឌ ៨, ១១។ ការអនុវត្តតាមអភិក្រមនេះ នឹងផ្តល់នូវទម្ងន់យ៉ាងសំខាន់ទៅលើគោលបំណងធំរបស់ អ.វ.ត.ក គឺក្នុងគោលបំណងវិនិច្ឆ័យទោសមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងជនទាំងឡាយដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ប្រឆាំងនឹងប្រជាជនកម្ពុជា (*សូមមើល* កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ១ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ១, ២ថ្មី)។

¹¹⁴ វិធាន ២១(១)។ *សូមមើលផងដែរ* មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃយុត្តិធម៌សម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម និងការបំពានអំណាច UNGA Res 40/34 ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៥ គោលការណ៍ទី ៤ (“ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះជនរងគ្រោះដោយក្តីមេត្តា និងគោរពចំពោះសេចក្តីផ្តួចផ្តើមរបស់ពួកគេ។ ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានយន្តការយុត្តិធម៌នានា និងដោះស្រាយទាន់ពេលវេលាចំពោះព្យសនកម្មដែលពួកគាត់បានទទួលរង ដូចមានចែងនៅក្នុងនីតិប្បញ្ញត្តិជាតិ”)។

¹¹⁵ **ប្រទេសបារាំង៖** CCP, article préliminaire; Conseil Constitutionnel, No. 95-360, ថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៥ កថាខណ្ឌ ៥។ Pradel, *Manuel de Procédure Pénale* (បោះពុម្ពលើកទី១៤) ថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ទំព័រ ១៤១។

ប្រទេសកម្ពុជា៖ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៤។ **អ.វ.ត.ក៖** សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ D411/3/6 សាលដីកាលើគ្រប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចនានារបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លើភាពអាចទទួលយកបាននៃពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ៦៧ (“អង្គបុរេជំនុំជម្រះបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុងដោយគិតពិចារណាទៅលើលក្ខណៈ ទំហំ និងទម្រង់នៃការចូលរួម ព្រមទាំងធាតុផ្សំបង្កើតបទល្មើសដែលរងការចោទប្រកាន់ព្រមទាំងពិតប្រាកដរបស់សហគមន៍ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ ដូចមានចែងក្នុងលិខិតុបករណ៍ជាសាររន្តរបស់ អ.វ.ត.ក” (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ E50/2/1/4 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ នួន ជា និង អៀង ធីរិទ្ធ លើសំណើសុំដោះលែងជាបន្ទាន់ ចុះថ្ងៃទី៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ៣៩ (កត់សម្គាល់ថា “សេចក្តីណែនាំអំពីការបកស្រាយចេញនៃវិធាន ២១(១) មិនមានន័យថា វិធានផ្ទៃក្នុងត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទដោយស្វ័យប្រវត្តិនៅក្នុងគ្រប់ស្ថានភាពជាក់លាក់ ដែលកើតចេញពីការបកស្រាយនៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ”)។ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ E50/3/1/4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ ខៀវ សំផន ស្តីពីសំណើសុំដោះលែងជាបន្ទាន់ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ៣០។ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ F10/2 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់សហមេធាវីនាំមុខបណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

បែបទាំងនេះ មិនអាចត្រូវបានលុបលើដោយកំហុសនីតិវិធីមុនការជំនុំជម្រះ ដែលមិនបានដកហូត សិទ្ធិស្របច្បាប់ណាមួយរបស់ មាស មុត នោះទេ។

68. ផ្អែកលើសំអាងហេតុទាំងអស់នេះ តាមកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តីនេះ ការបញ្ចប់រឿងក្តីនេះ គឺមិនសមា មាត្រទៅនឹងចរិតលក្ខណៈនៃកំហុសនីតិវិធីមុនការជំនុំជម្រះដែលមិនធ្ងន់ធ្ងរនេះឡើយ។ លើសពីនេះ ប្រសិនបើតម្រូវឱ្យមានសកម្មភាពជាដំណោះស្រាយណាមួយនោះ អ.ប.ជ បានចាត់វិធានការនោះ រួចហើយ តាមរយៈការពិចារណាលើអង្គសេចក្តីនៃដីកាដោះស្រាយនីមួយៗ។ ក្របខណ្ឌគតិយុត្ត របស់តុលាការនេះ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ច្បាប់ អ.វ.ត.ក និងវិធានផ្ទៃក្នុង តម្រូវឱ្យបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅជំនុំជម្រះស្របតាមការសន្និដ្ឋានជាឯកច្ឆន្ទរបស់ អ.ប.ជ ដែលថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព ឬតាមជម្រើសផ្សេង គឺគោលជំហរ ស្វ័យប្រវត្តិជាសារវន្ត និងកំណត់សម្រេច។

តំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤, កថាខណ្ឌ ១២។ **ICTY:** រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Aleksovski, IT-95-14/1, សាលដីកាសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់រដ្ឋអាជ្ញា ស្តីពី ភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាង អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ២៥។ **ICTR:** រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Zigiranyirazo, ICTR-2001-73-T, សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់រដ្ឋអាជ្ញា សុំឱ្យបើកសំណុំរឿង របស់ខ្លួនឡើងវិញ និងពិចារណាលើសេចក្តីសម្រេចថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការស្តាប់សវនាការសាក្សី Michel Bagaragaza តាមវីដេអូលីវីង អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌ ១៨។ សេចក្តីសម្រេចស្តីពី ការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងរឿងក្តី Karemera កថាខណ្ឌ ២៦។ **ICC:** ស្ថានភាពនៅក្នុងសាធារណរដ្ឋប្រជាធិប តេយ្យក្នុងហ្គេណា ICC-01/04-135tEN សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់អយ្យការ ស្នើការអនុញ្ញាតដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹង សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីពាក្យសុំចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ VPRS 1, VPRS 2, VPRS 3, VPRS 4, VPRS 5 និង VPRS 6, អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌ ៣៨។ ស្ថានភាពនៅក្នុងអ៊ីហ្គាន់ដា, ICC-02/04-112, សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់អយ្យការ ស្នើការអនុញ្ញាតដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំចូលរួមរបស់ជនរងគ្រោះ a/0010/06, a/0064/06 ទៅ a/0070/06, a/0081/06 ទៅ a/0104/06 និង a/0111/06 ទៅ a/0127/06, អង្គបុរេជំនុំជម្រះ, ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧, កថាខណ្ឌ ២៧។ FCCP, article préliminaire; Conseil Constitutionnel លេខ: 95-360, ចុះថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៥ កថាខណ្ឌ ៥។ Pradel, *Manuel de Procédure Pénale* (បោះពុម្ពលើកទី១៤), ថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ទំព័រ ១៤១, CCCP, មាត្រា ៤។

**គ. ដីកាដោះស្រាយបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះត្រូវបានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ៍ថាមានសុពលភាព -
រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ**

- 69. នៅក្នុងសេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ចៅក្រមទាំង ៥ រូប បានសន្និដ្ឋានថាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ដែលបញ្ជូន មាស មុត ទៅជំនុំជម្រះ មានសុពលភាព¹¹⁶។ ការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ៍នេះបង្កើតបានជាសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប នៅក្នុងអត្ថន័យនៃវិធាន ៧៧ (១៣) ដូច្នេះ ក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក កំណត់អាណត្តិថា រឿងក្តីនេះត្រូវតែបន្តទៅជំនុំជម្រះដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ¹¹⁷។
- 70. ភាពជាឯកច្ឆន្ទ៍នៃការសម្រេចនេះមិនត្រូវបានហោប៉ៅដោយសារអង្គហេតុដែលថា វាមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងផ្នែកស្តីពី “សេចក្តីសម្រេចរួម” នៃសេចក្តីពិចារណាឡើយ ហើយក៏មិនមែនដោយសារចៅក្រមបានឈានដល់ការរកឃើញជាឯកច្ឆន្ទ៍នេះ តាមរយៈសំអាងហេតុផ្សេងគ្នានៅក្នុងមតិយោបល់ដែលបានចុះហត្ថលេខាដាច់ដោយឡែកពីគ្នានោះដែរ¹¹⁸។ តាមពិតនោះ ទោះបីជា អ.ប.ជ

¹¹⁶ សូមមើល ផ្នែកទី II. ប្រវត្តិនិតិវិធី កថាខណ្ឌ ១៦ យោងខាងលើ ជាពិសេស ការសន្និដ្ឋានដកស្រង់នៅក្នុងជើងទំព័រ ២២។

¹¹⁷ វិធាន ៧៧(១៣) វិធាន ៧៩(១) ដែលចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ៣៩, ៤១ យោងខាងលើ។

¹¹⁸ ស.ព.អ ពុំយល់ស្របជាមួយសេចក្តីផ្តើមកាណែនរបស់ប្រធាន អ.ប.ជ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ថា៖ “[មានតែ] ផ្នែកសេចក្តីសម្រេចរួមបានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ៍ និងចុះហត្ថលេខាដោយចៅក្រមទាំង ៥រូប ទើបត្រូវមានអានុភាពអនុវត្ត” (សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ D359/34 & D360/43 អនុស្សាវរណៈរបស់ប្រធានពាក់ព័ន្ធនឹងការជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីពិចារណារបស់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ EN 01640437) និងជាមួយនឹងការយល់ឃើញរបស់ ស.ច.ស លើបញ្ហានេះ (ឯកសារ D270/7 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធរបស់ ស.ច.ស កថាខណ្ឌ ២៣)។ អ.ប.ជ ជាធម្មតា បានធ្វើសេចក្តីសម្រេចចាប់បង្ខំ (រួមទាំង សេចក្តីសម្រេចមិនអាចរកសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបបានយោងតាមវិធាន ៧៨) ដែលវាស្ថិតនៅក្រៅអត្ថន័យនៃការសម្រេចប្រកបជាឯកច្ឆន្ទ៍។ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ C2/4 សេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះលើសំណើបន្ទាន់របស់ មាស មុត សុំផ្អាកការអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ កថាខណ្ឌ ១១-១២ ផ្នែកសេចក្តីសម្រេច។ ឯកសារ D20/4/4 សេចក្តីពិចារណាលើសំណើទាក់ទងនឹងកិច្ចស៊ើបសួរកថាខណ្ឌ ១៣-១៤ ផ្នែកសេចក្តីសម្រេច។ ឯកសារ D11/2/4/4 សេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះទាក់ទងនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការទទួលយក ពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោក រ៉ូប៊ីត ហាមីល (Robert Hamill) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ១២-១៣ ផ្នែកសេចក្តីសម្រេច។ សំណុំរឿង ០០៤-ឯកសារ D203/1/1/2 ការពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ យីម ទិត្យ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើរបស់គាត់សុំការបំភ្លឺ ថាគាត់អាចស៊ើបសួរដោយខ្លួនឯងបាន ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣០-៣១ ផ្នែកសេចក្តីសម្រេច។ ជាពិសេសនៅក្នុងការពិចារណារបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងការខ្វែងយោបល់គ្នារបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអំពីថាតើត្រូវប្តឹងសំណុំ រឿង ០០៣ និង ០០៤ ទៅ ស.ច.ស ដែរឬទេ ការសម្រេចរបស់ អ.ប.ជ ដែលថា ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ គួរតែបញ្ជូន ស.ច.ស មិនមាននៅក្នុងផ្នែកសម្រេចសេចក្តីឡើយ។ សូមមើល ឯកសារ D1/1.3 សេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះពាក់ព័ន្ធនឹង

បានបញ្ជាក់ជាឯកច្ឆន្ទថា ខ្លួនមិនអាចឈានដល់ការសម្រេចមួយ ដោយផ្អែកលើសំអាងហេតុរួម ចៅក្រមទាំងអស់យល់ឃើញរួមគ្នាចំពោះការសន្និដ្ឋានចុងក្រោយថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មានសុពលភាព¹¹⁹។

71. ការអនុវត្តជាអន្តរជាតិកំណត់ថា សំអាងហេតុរួមពុំមែនជាបុរេលក្ខណ៍ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរួម នោះទេ និងថាសេចក្តីសម្រេច និងសាលក្រមអាចមានមតិដោយឡែក (ឯកភាព)¹²⁰។

ការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអនុលោមតាមវិធាន ៧១ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ (“សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ អនុលោមតាមវិធាន ៧១”) កថាខណ្ឌ ៤៥ (ដូចបានកែតម្រូវនៅក្នុងឯកសារកែតម្រូវ D1/1/2 ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩) ផ្នែកសេចក្តីសម្រេច EN 00620551, FR 01616997, KH 00620604។

¹¹⁹ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ១១០ ផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេចត្រង់ទំព័រ ៥៦ (ភាសាខ្មែរ)។

¹²⁰ សូមមើល ឧទាហរណ៍ អវតក៖ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៤(២)។ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤ ថ្មី(២)។ វិធាន ១០១(២) ១១១(១)។ ICTY៖ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Krnojelac, IT-97-25-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ មតិដោយឡែករបស់ចៅក្រម Schomburg ទំព័រ ១-៦ (ឯកភាពជាមួយនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន សម្រេចដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ប៉ុន្តែមិនមែនជាមួយនឹងហេតុផលដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងសាលដីកានោះឡើយ)។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Kupreškić, IT-95-16 មតិដោយឡែកចៅក្រម David Hunt លើបណ្តឹងសាទុក្ខដោយ Dragan Papić ប្រឆាំងដីកាសម្រេចបន្តនីតិវិធីដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ២ (“ខ្ញុំយល់ស្របជាមួយសេចក្តីសម្រេចថា បណ្តឹងសាទុក្ខអនុញ្ញាតឱ្យប្តឹង [...] ខ្ញុំមិនអាចយល់ស្របជាមួយ ហេតុផលទាំងអស់ដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរួមចំពោះលទ្ធផលនោះទេ។ នាពេលនេះ ខ្ញុំផ្តល់សំអាងហេតុផលខ្លួន ក្រោយបញ្ហានេះត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខ”។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Tadić, IT-94-1 មតិដោយឡែកចៅក្រម Abi-Saab ស្តីពីញត្តិរបស់មេធាវីស្តីប្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំលើយុត្តាធិការ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ កថាខណ្ឌ ១។ ICTR៖ រឿងក្តី Kanyabashi ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ញា ICTR-96-15-A សាលដីកាលើញត្តិរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់ បង្ខំលើយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី I អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ មតិស្រប និងដោយឡែករួមគ្នា របស់ចៅក្រម Wang Tieya និងចៅក្រម Rafael Nieto-Navia កថាខណ្ឌ ១។ រឿងក្តី Ngeze & Nahimana ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ញា ICTR-99-52-A សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំ អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ មតិដោយឡែករបស់ចៅក្រម Shahabuddeen កថាខណ្ឌ ១ (“ខ្ញុំយល់ស្របជាមួយសាលដីការបស់អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ប៉ុន្តែស្នើលើកឡើងត្រង់ចំណុចមួយដែលមានភាពខុសគ្នានៃយោបល់។ ភាពខុសគ្នានេះពុំប៉ះពាល់លទ្ធផល នៃរឿងក្តីនោះទេ”)។ SCSL៖ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Brima និងអ្នកផ្សេងទៀត SCSL-2004-16-AR73 មតិស្រប និងដោយឡែក រួមគ្នារបស់ចៅក្រម Robertson ស្តីពីសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវីការពារក្តី Brima-Kamara ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមភាគច្រើននៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II លើសំណើសុំរួមគ្នាសំខាន់បន្ទាន់បំផុតសុំ តែងតាំងសាលាថ្មីចៅក្រម Kevin Metzger និង Wilbert Harris ជាមេធាវីនាំមុខសម្រាប់ Alex Tamba និង Brima Bazy Kamara អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចុះថ្ងៃទី៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ កថាខណ្ឌ ១។ សូមមើលផងដែរ ប្រកាសផ្តែមនៅក្នុងឯកសារ D271/1 សំណើសុំ អ.ប.ជ បញ្ចប់សំណុំរឿង ជើងទំព័រ ៥៦ (ទាក់ទងនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃលក្ខន្តិកៈសាលាក្តីផ្សេងទៀត ស្តីពីយោបល់ដោយឡែក ដែលត្រូវដាក់ភ្ជាប់នឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះ។

វានឹងផ្ទុយនឹងច្បាប់ តក្កវិជ្ជា និងយុត្តិធម៌ ក្នុងការមិនអើពើនឹងការសន្និដ្ឋានយ៉ាងច្បាស់របស់ចៅក្រម ទាំង ៥រូប ដែលថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព។ យោងតាមក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក ប្រសិនបើសំណុំរឿងភាគច្រើនលើសលុបតម្កល់ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ រឿងក្តីត្រូវតែ បញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ¹²¹។

72. ការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទនេះ គឺផ្ទុយស្រឡះទៅនឹងការសម្រេចរបស់ អ.ប.ជ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ ដែលក្នុងសំណុំរឿងនោះ ចៅក្រមជាតិបានមោឃៈដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ¹²²។ ដោយ បានសន្និដ្ឋានថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនៃសំណុំរឿង ០០៣ មានសុពលភាព ចៅក្រមជាតិ មានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក ដូចមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងវិធាន ៧៧(១៣) ហើយត្រូវរួមគ្នាជាមួយចៅក្រមអន្តរជាតិ ដើម្បីបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ស.ដ ដើម្បីជំនុំជម្រះ។ ការខកខានរបស់ពួកគាត់ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ គឺជាកំហុសអង្គច្បាប់។

73. សំអាងហតុដែលផ្តល់ដោយចៅក្រមជាតិចំពោះការមិនធ្វើដូច្នោះគឺផ្ទុយស្រឡះ និងមិនគួរឱ្យជឿជាក់។ ផ្ទុយពីសំអាងហេតុរបស់ខ្លួន¹²³ ការបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅជំនុំជម្រះនឹងមិនធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ ឋានៈស្មើគ្នានៃ ស.ច.ស នោះឡើយ។ កិច្ចបែបនេះគ្រាន់តែជាការទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់ថា ដីកា បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានវិសមភាពជាមួយនឹងដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ ហើយវា ជាកត្តាកំណត់ចុងក្រោយស្របតាមក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលថា ដីកាដំណោះស្រាយតែមួយគត់ ដែលត្រូវបានតម្កល់ដោយយ៉ាងហោចណាស់សំណុំរឿងភាគច្រើន លើសលុប (និង កាន់តែច្បាស់ទៀតនេះ ដោយភាពជាឯកច្ឆន្ទ) គឺជាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ¹²⁴។

¹²¹ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៧(៤)។ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ២៣ថ្មី។ វិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
¹²² សូមមើល សំណុំរឿង ០០៤-២-ឯកសារ D359/24 & D360/33 សំណុំរឿង ០០៤/២ សេចក្តីពិចារណា អ.ប.ជ យោបល់របស់ចៅក្រម ប្រាក់ គីមសាន, នៃ ថុល និង ហួត រុទ្ធី កថាខណ្ឌ ១៧០-៣០២ ជាពិសេស កថាខណ្ឌ ៣០២(x) និងផ្នែកសម្រេចសេចក្តី (“ដីកាដំណោះស្រាយចោទប្រកាន់ អោ អាន បញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ ដែលសម្រេចសេចក្តីមកនេះ ធ្វើឡើងពុំត្រឹមត្រូវតាមកិច្ចព្រមព្រៀង និងច្បាប់ អ.វ.ត.ក ឡើយ ត្រូវទុកជាមោឃៈ។ ហេតុដូច្នោះសម្រេចតម្កល់ដីកា ដំណោះស្រាយលើកលែងចោទប្រកាន់ អោ អាន ទុកជាបានការ។ ទុកជាមោឃៈដីកាដំណោះស្រាយចោទប្រកាន់ អោ អាន បញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ។”)។
¹²³ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៦។
¹²⁴ សូមមើល ផ្នែកទី II. ប្រវត្តិនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ១៦ យោងខាងលើ។ សូមមើលផងដែរ ការពិភាក្សានៅក្នុងផ្នែក V.យ យោងខាងក្រោម។

- 74. ដូចបានបង្ហាញហេតុផល¹²⁵ ការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់សច្ចធារណ៍និរទោសរបស់ មាស មុត នោះទេ។ គាត់នឹងទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងតម្លាភាព ដែលការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់នឹងត្រូវកំណត់ដោយក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះមិនលំអៀង និងឯករាជ្យ ដែលផ្អែកតែទៅលើអង្គហេតុ និងច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ។ សច្ចធារណ៍និរទោសរបស់គាត់ នឹងត្រូវបានធានានិងការពារក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះ។
- 75. ផ្អែកលើសំអាងហេតុដូចបានលើកឡើងក្នុងបណ្តឹងនេះ កិច្ចដាច់ស្រេចដែលតម្រូវនោះគឺត្រូវបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅជំនុំជម្រះដោយមិនបង្កង់។ នេះគឺជាលទ្ធផលតែមួយគត់ ដែលស្របតាមក្របខណ្ឌគតិយុត្ត អ.វ.ត.ក និងការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទរបស់ អ.ប.ជ ថា ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាព។

ឃ. ដីកាដោះស្រាយបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនត្រូវបានបដិសេធដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប - រឿងក្តីត្រូវបន្តទៅជំនុំជម្រះ

- 76. សម្រាប់គោលបំណងផែកញ្ជែក បើទោះបីជាផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ និងតក្កវិជ្ជាក្តី និងបើទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះនេះយល់ឃើញថា មិនមានការសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទតាមព្រឹត្តិស័យ ដែលថាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមានសុពលភាពក្តី ទោះជាយ៉ាងណាក៏ អ.ប.ជ មានកាតព្វកិច្ចបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ស.ដ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជម្រះ ដោយហេតុថាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមិនត្រូវបានបដិសេធដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបរបស់ អ.ប.ជ ហើយមិនមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបតម្កល់សុពលភាពនៃដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ទេ។
- 77. ដូចដែលបានបង្ហាញខាងលើ មាត្រា ៥(៤) និង ៧(៤) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក, មាត្រា ២៣ថ្មីនៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក និងវិធាន ៧៧(១៣)(ខ) និង ៧៩(១)¹²⁶ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង តម្រូវឱ្យ អ.ប.ជ បញ្ជូនដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះទៅ អ.ជ.ស.ដ ដោយគោរពទៅតាមអ្វីដែល អ.ប.ជ បានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទថា ជាគោលដំហែរស្វ័យប្រវត្តិ “ជាសារវន្ត និងកំណត់សម្រេច” ដែលថាការស៊ើបអង្កេត

¹²⁵ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៦។
¹²⁶ សូមមើល ផ្នែកច្បាប់ជាធរមាន កថាខណ្ឌ ៣០, ៣៧, ៣៩ និង ៤១ យោងខាងលើ (កថាខណ្ឌ ៣០៖ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក, មាត្រា ៥(៤) កថាខណ្ឌ ៣៧៖ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៧(៤), ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ២៣ ថ្មី កថាខណ្ឌ ៣៩៖ វិធាន ៧៧(១៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង កថាខណ្ឌ ៤១៖ វិធាន ៧៩(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)។

ត្រូវតែបន្ត¹²⁷។ ចៅក្រមអន្តរជាតិនៃ អ.ប.ជ បានរៀបរាប់ដោយត្រឹមត្រូវអំពីគោលការណ៍ស្នូលនេះថាជា “គោលការណ៍បន្តកិច្ចស៊ើបសួរ និងការជំនុំជម្រះ”¹²⁸ ដែលលុបបំបាត់នូវភាពមិនប្រាកដប្រជា នៅពេលដែលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមិនត្រូវបានបដិសេធ¹²⁹។ គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិនេះ ត្រូវបានទទួលយកដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងអង្គការសហប្រជាជាតិ¹³⁰ ហើយត្រូវ

¹²⁷ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ៩៤, ៩៧, ៩៨ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។ សូមមើលផងដែរ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ D359/24 & D360/33 សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ១០៦-១០៧, ១១១, ១១៧ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។ សេចក្តីប្រកាសរបស់ អ.ជ.ត.ក ក្នុងកថាខណ្ឌ ៤២ យោងខាងលើ។

¹²⁸ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមអន្តរជាតិ កថាខណ្ឌ ២៥៦, ២៦១។ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ D359/24 & D360/33 សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ យោបល់របស់ចៅក្រម Baik និង Beauvallet កថាខណ្ឌ ៣២០។ សំណុំរឿង ០០៤-ឯកសារ D381/45 & D382/43 សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ យោបល់របស់ចៅក្រម Kang Jin Baik និងចៅក្រម Olivier Beauvallet (“យោបល់របស់ចៅក្រមអន្តរជាតិ”) កថាខណ្ឌ ១៦៩, ១៧៤, ៥៣៣, ៥៣៨។

¹²⁹ សំណុំរឿង ០០៤-ឯកសារ D381/45 & D382/43 សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤ យោបល់របស់ចៅក្រមអន្តរជាតិ កថាខណ្ឌ ១៧៤ (“ទង្វើករណីអំពី ចន្លោះប្រហោងដែលអាចមាននៅក្នុងក្របខណ្ឌគតិយុត្តរបស់ អ.វ.ត.ក ពាក់ព័ន្ធនឹងផលវិបាកគតិយុត្តនៃការចេញដីកាដោះស្រាយផ្ទុយគ្នា គឺមិនអាចអនុវត្តបានឡើយក្នុងសំណុំរឿងបច្ចុប្បន្ន [...] ភាពមិនជាក់លាក់ដែលចោទឡើង ត្រូវបានលុបបំបាត់ចោលតាមរយៈការបកស្រាយដោយសមស្របទៅលើអត្ថបទគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ [...] ដែលតម្កល់គោលការណ៍បន្តកិច្ចស៊ើបសួរ និងការជំនុំជម្រះ។ ចៅក្រមអន្តរជាតិសូមបញ្ជាក់ថា យោងតាមវិធាន ៧៧(១៣)(១)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅពេលដែលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះមិនត្រូវបានប្រោសចោលទេនោះ ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះត្រូវមានសុពលភាព កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីចាំបាច់ត្រូវបន្ត ហើយសំណុំរឿងចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះ”)។

¹³⁰ នៅក្នុងថ្ងៃជាមួយគ្នាដែល អ.ស.ប បានផ្តល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជាលើកដំបូងនូវពាក្យពេចន៍មាត្រា ៧(៤) Hans Corell អគ្គលេខាធិការរងទទួលបន្ទុកកិច្ចការច្បាប់ និងទីប្រឹក្សាច្បាប់របស់ អ.ស.ប បានថតកិច្ចសន្ទនាមួយជាមួយឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីសុខ អាន ដែលជាប្រធានក្រុមអ្នកចរចារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយបានបដិសេធការស្នើសុំរបស់គាត់ឱ្យមានលក្ខខណ្ឌសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ដើម្បីសម្រេចទៅលើការបន្តកិច្ចស៊ើបសួរ ឬការចោទប្រកាន់។ Hans Corell បានពន្យល់ថា យន្តការខ្វែងយោបល់គ្នាដែលបានពង្រឹងរួចហើយនោះ មានន័យថា “លោកចាំបាច់ត្រូវមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ដើម្បីបញ្ឈប់កិច្ចស៊ើបសួរ ឬការចោទប្រកាន់” (សូមមើល ឯកសារ D181/2.30 លិខិតពីអគ្គលេខាធិការ អ.ស.ប ផ្ញើជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ ភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនូវកំណត់សម្គាល់ពី Hans Corell ផ្ញើជូនអគ្គលេខាធិការ កម្មវត្ថុ៖ ការស្នើសុំបន្ទាន់ពីកម្ពុជា — ជម្រើសនានាក្នុងការដោះស្រាយការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងចៅក្រមស៊ើបសួរ/ព្រះរាជអាជ្ញា ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ EN 01326090)។ Hans Corell បានបញ្ជាក់ជំហរនេះកាលពីខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ បន្ទាប់ពីមានកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក ដែលមានខ្លឹមសារថា ឯកភាពទៅលើពាក្យពេចន៍ដែលនេះ (D181/2.36 សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់អគ្គលេខាធិការរង Hans Corell នៅពេលចាកចេញពីរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ERN (ភាសាអង់គ្លេស) 01326112)។ សូមមើល ផងដែរ David Scheffer in M. Cherif Bassiouni (ed), “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា” ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ បោះពុម្ពលើកទីបី រ៉ុល III ឆ្នាំ២០០៨ ទំព័រ ២៣១, បណ្តឹងសារទុក្ខរបស់ ស.ព.អ អំពីការខកខានរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការបញ្ជូនរឿងក្តីទៅជំនុំជម្រះ

បានអនុវត្តជាប្រចាំដោយអង្គជំនុំជម្រះនានានៃ អ.វ.ត.ក រួមទាំងចៅក្រមជាតិ នៃ អ.ប.ជ ផងដែរ¹³¹។ ចំណុចនេះចាំបាច់ត្រូវបកស្រាយផងដែរដោយផ្អែកលើគោលដៅ និងគោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញារវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា “ដើម្បីកាត់សេចក្តីមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងជនទាំងឡាយដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុត” ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ¹³²។

78. ក្នុងបរិបទនេះ ច្បាស់ណាស់ថា “ការស៊ើបអង្កេត ឬការចោទប្រកាន់នឹងត្រូវបន្តដំណើរការទៅមុខទៀត” ដែលមានន័យសាមញ្ញថា “រឿងក្តីត្រូវតែបន្ត” ដោយរួមបញ្ចូលទាំងដំណាក់កាលនៃការ

២៤៦ (ដែលបញ្ជាក់ថា អនុលោមតាមវិធានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប “វិធីតែមួយគត់ដែលការចោទប្រកាន់ ឬកិច្ចស៊ើបសួរអាចបញ្ឈប់បាន លុះត្រាតែ [អ.ប.ជ] សម្រេចដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបថា ការចោទប្រកាន់ ឬកិច្ចស៊ើបសួរនោះគួរតែបញ្ឈប់”)។

¹³¹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ អ.ជ.ត.ក៖ សំណុំរឿង ០០១-ឯកសារ F28 សាលដីកា ខុច កថាខណ្ឌ ៦៥ (“ប្រសិនបើអង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតណាមួយមានកំហុសក្នុងការសម្រេចចេញ ឬក្នុងការស្នើឱ្យចេញដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឬដីកាលើកលែងការចោទប្រកាន់ដោយមូលហេតុថា ជនត្រូវចោទគឺជា ឬមិនមែនជាជនទាំងឡាយដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុត ហើយប្រសិនបើអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនអាចទទួលបានសំឡេងគាំទ្រភាគច្រើនលើសលុបទៅលើផលវិបាកនៃសេណារីយ៉ូនេះទេ “ដំណើរការស៊ើបអង្កេតត្រូវបន្តទៅមុខ”។ សូមមើលបន្ថែមទៀត ការវិភាគលើសាលដីកានេះ នៅក្នុងឯកសារ D267/10 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ប្រឆាំងនឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ (D267) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩ កថាខណ្ឌ ៣៤-៣៥។ អ.ប.ជ៖ ឯកសារ D1/1.3 សេចក្តីពិចារណារបស់ អ.ប.ជ យោងតាមវិធាន ៧១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង កថាខណ្ឌ ១៦, ១៧, ២៦, ៤៥ (ជាឯកច្ឆន្ទ) យោបល់របស់ចៅក្រម ប្រាក់ គឹមសាន ចៅក្រម ន័យ ផុល និងចៅក្រម ហួត វុឌ្ឍិ កថាខណ្ឌ ១៨-១៩ (ដែលចៅក្រមជាតិនៃ អ.ប.ជ មិនយល់ស្របជាមួយវិធីដែលការស៊ើបអង្កេតបឋមត្រូវបានចាប់ផ្តើម និងអនុវត្តដោយ ស.ព.អ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤ ប៉ុន្តែ ចៅក្រមជាតិ ជាមួយនឹងចៅក្រមអន្តរជាតិ បានយល់ស្របជាឯកច្ឆន្ទលើឧត្តមភាពនៃគោលការណ៍បន្តកិច្ចស៊ើបសួរ និងការជំនុំជម្រះ)។ ឯកសារ D1/1.1 ឧបសម្ព័ន្ធ II៖ សេចក្តីដកស្រង់នៃសេចក្តីពិចារណារបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ទាក់ទងនឹងការខ្វែងយោបល់គ្នារវាងសហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៧១នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន។ សំណុំរឿង ០០៤/១-ឯកសារ A122/6.1/3 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់របស់អ្នកស្រី អ៊ឹម ថែម សុំព្យួរការអនុវត្តដីកាកោះហៅអ្នកស្រី ឱ្យមកបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ កថាខណ្ឌ ១៤។ ឯកសារ D117/1/1/2 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ មាស មុត ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអន្តរជាតិ លើសំណើរបស់ជនសង្ស័យទាក់ទងនឹងដីកាកោះ ដែលចុះហត្ថលេខាដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតតែម្នាក់ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៤ កថាខណ្ឌ ១៦។

¹³² កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ១ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ១។

បញ្ជូនដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះទៅ អ.ជ.ស.ដ¹³³។ តាមពិតទៅ គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ ត្រូវតែ ទទួលបានការគោរព នៅក្នុងគ្រប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៃ អ.វ.ត.ក រួមទាំងក្រោយពេលបញ្ចប់ ដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ នៅចំពោះមុខ អ.ប.ជ ទោះជាចាត់ទុកថា ការបញ្ជូនដីកាបញ្ជូនរឿងទៅ ជំនុំជម្រះ និងសំណុំរឿងទៅ អ.ជ.ស.ដ ជាផ្នែកនៃការស៊ើបអង្កេត ឬជាផ្នែកនៃការចោទប្រកាន់ ឬយ៉ាងណា¹³⁴។ ការបង្កើតប្រព័ន្ធមួយ ដែលការខ្វែងយោបល់គ្នាដំបូងៗត្រូវបានដោះស្រាយដើម្បីជា ប្រយោជន៍ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ប៉ុន្តែការខ្វែងយោបល់គ្នានាពេលក្រោយៗលើបញ្ហាតែមួយ ត្រូវ បានដោះស្រាយដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី គឺជារឿងឥតប្រយោជន៍ ចំណាយថវិកាច្រើន និងចំណាយពេលវេលាយូរ ដោយសឹងតែគ្មានសង្ឃឹមថានឹងទៅដល់ដំណាក់ កាលជំនុំជម្រះ។

79. គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិដែលចែងក្នុង វិធាន ៧៧(១៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលពាក់ព័ន្ធជាពិសេស ជាមួយដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មានអានុភាពជាច្បាប់ពិសេស លើពាក្យពេចន៍ទូទៅនៃវិធាន ៧៧(១៣)(ក) ពាក់ព័ន្ធដីកាទូទៅ មិនមែនដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ¹³⁵។ ប្រសិនអ្នកតាក់តែង

¹³³ នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ អ.ប.ជ បានសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមួយដែលចុះកាលបរិច្ឆេទមុនការសម្រេច របស់ អ.ជ.ត.ក នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ថា ឃ្លា “ការស៊ើបអង្កេតត្រូវបន្តទៅមុខ” រួមបញ្ចូលដំណាក់កាល នៅពេលដែលដីកា បញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះប្តឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ *សូមមើល* សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ D427/1/30 សាលដីកា លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ កថាខណ្ឌ ២៧៤ (“[ស.ច.ស] មិនមានភាពព្រួយបារម្ភក្នុងការ ជូនដំណឹងដល់ [អ.ប.ជ] ទេ នៅពេលខ្លួនមិនព្រមព្រៀងគ្នាលើបញ្ហាណាមួយដែលនៅចំពោះមុខ ហើយក្នុងករណីនេះ សេចក្តីសម្រេចនោះគឺថា “ការស៊ើបអង្កេតត្រូវតែបន្ត” ស្របទៅនឹងវិធីសាស្ត្រ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានយកមក អនុវត្តនៅក្នុងករណីបច្ចុប្បន្ននេះ”)។

¹³⁴ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ៩៨ (ជាឯកច្ឆន្ទ) (“គោលការណ៍ដែលមានលក្ខណៈសារវន្ត និងកំណត់សម្រេចដូចជា គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិនេះ គឺមិនលុបចោល ឬដកចេញនូវស្ថានទម្ងន់ និងអានុភាពពេញលេញ ទាំងស្រុងរបស់វា ដោយការរៀបចំការបកស្រាយសំប្លាញ”)។ សំណុំរឿង ០០៤/២-ឯកសារ D359/24 & D360/33 សេចក្តី ពិចារណារបស់ អ.ប.ជ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៤/២ កថាខណ្ឌ ១១២ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។ *សូមមើលផងដែរ* ឯកសារ D266/18.2 ប្រតិចារឹកសវនាការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ ថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ KH 01652879 (ដែល អ.ប.ជ បានសួរទៅ ស.ព.អ ថាតើ ក្នុងន័យសាមញ្ញ ការផ្ទេរការចោទប្រកាន់ និងសំណុំរឿងទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជាផ្នែកនៃការ ស៊ើបអង្កេត ឬជាផ្នែកនៃការជំនុំជម្រះ ឬយ៉ាងណា)។

¹³⁵ ឃ្លាឡាតាំង *ច្បាប់ពិសេស (lex specialis)* សំដៅទៅលើទ្រឹស្តីមួយទាក់ទិនទៅនឹងការបកស្រាយច្បាប់ ដែលយោងតាម ទ្រឹស្តីនេះ ច្បាប់មួយដែលបញ្ញត្តិអំពីកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងជាក់លាក់មួយ (ច្បាប់ពិសេស) មានអធិកភាពលើច្បាប់មួយដែលគ្រាន់តែ បញ្ញត្តិអំពីបញ្ហាទូទៅ (ច្បាប់ទូទៅ (*lex generalis*))។ វាជាយន្តការនៃការបកស្រាយដែលគេទទួលស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ រួមទាំងនៅ អ.វ.ត.ក ផងដែរ។ *សូមមើល ឧទាហរណ៍* សំណុំរឿង ០០១-F28

វិធានផ្ទៃក្នុងមានចេតនាថា ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ នឹងបញ្ចប់សំណុំរឿង ដោយមិនមានសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ដើម្បីបដិសេធវាទេនោះ អ្នកតាក់តែងវិធាននេះនឹងបញ្ជាក់ច្បាស់ៗបែបនេះ នៅក្នុងវិធាន ៧៧(១៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ហេតុដូច្នោះ គោលការណ៍នៃការបន្តរឿងក្តីតម្រូវថា អ.ជ.ស.ដ ត្រូវទទួលយកដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ហើយរឿងក្តីត្រូវតែជំនុំជម្រះ¹³⁶។

80. ការមិនគោរពតាមគោលការណ៍នៃការបន្ត គឺបង្កើតបានជាកំហុសអង្គច្បាប់ ដោយចៅក្រមនៃអ.ប.ជ ដែលបណ្តាលឱ្យមាន “លទ្ធផលគតិយុត្តដែលមិនមានសំអាងហេតុទាល់តែសោះ ហើយនាំឱ្យមានការរំលោភបំពាន ទាំងទៅលើច្បាប់អន្តរជាតិ និងច្បាប់កម្ពុជា”¹³⁷ រួមទាំងគោលការណ៍គ្របដណ្តប់ដែលថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីចាំបាច់ត្រូវអនុលោមតាមនិក្ខន្ធកូលភាព ភាពយុត្តិធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព។

81. ទោះបីជា អ.ប.ជ បានរំលឹកជាឯកច្ឆន្ទ នូវតម្លៃនៃគោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ ដើម្បីផ្តល់នូវមធ្យោបាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គេចចេញពីការជាប់គាំងផ្នែកនីតិវិធីដែលអាចមានណាមួយបណ្តាលមកពីការខ្វែងយោបល់គ្នា¹³⁸ក៏ដោយ ក៏ អ.ប.ជ មិនបានអនុវត្តគោលជំហរនេះចំពោះសំណុំរឿង ០០៣

សាលដីកា រឿងក្តី ខុច កថាខណ្ឌ ២៩៨, ៣៤៨។ សូមមើល ផងដែរ មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ របាយការណ៍របស់គណៈកម្មការច្បាប់អន្តរជាតិ សម័យប្រជុំលើកទី ៥៨ ឆ្នាំ២០០៦ កថាខណ្ឌ ៦១។ មហាសន្និបាត អ.ស.ប របាយការណ៍របស់គណៈកម្មការច្បាប់អន្តរជាតិ សម័យប្រជុំលើកទី ៥៦ ឆ្នាំ២០០៤ កថាខណ្ឌ ៣០៥។ *Beagle Channel Arbitration (រឿងក្តីប្រទេសអាហ្សង់ទីន គល់ទល់នឹង ប្រទេសឈីលី)* របាយការណ៍ និងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការមជ្ឈត្តកម្ម ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៧ កថាខណ្ឌ ៣៦, ៣៨-៣៩។ រឿងក្តី *Brannigan និង McBride តទល់នឹងចក្រភពអង់គ្លេស* លេខ ១៤៥៥៣/៨៩ និង ១៤៥៥៤/៨៩ សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៣ កថាខណ្ឌ ៧៦។ រឿងក្តី *Nikolova គល់ទល់ប្រទេសហ្វីលីពីន* លេខ ៣១១៩៥/៩៦ សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ៦៩។ *C-96/00 Rudolf Gabriel* សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ លេខ 2002 ECR-I-06367 ទំព័រ ៦៣៩៨-៦៣៩៩ កថាខណ្ឌ ៣៥-៣៦ និងទំព័រ ៦៤០៥ កថាខណ្ឌ ៥៩។

¹³⁶ សូមមើល សំណុំរឿង ០០១-ឯកសារ F28 សាលដីកា ខុច កថាខណ្ឌ ៦៥ ដកស្រង់ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក មាត្រា ២៣៥, កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៧(៤), វិធាន ៧២(៤)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ទោះបីជាការសម្រេចនេះកើតឡើងចេញពីការពិភាក្សាអំពីសេណារីយ៉ូដែល ស.ច.ស មួយរូប ឬទាំងពីររូបបានបញ្ជូនបញ្ជាក់នៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ ឬដីកាលើកលែងចោទប្រកាន់ដែលផ្ទុយគ្នា ទៅ អ.ប.ជ អនុលោមតាមវិធាន ៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងក៏ដោយ ក៏លទ្ធផលដ៏សំខាន់អាចយកមកអនុវត្តបានស្មើគ្នាចំពោះស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ដែល អ.ប.ជ ទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពីភាគីនានា ដោយសារតែលក្ខណៈដែល អ.ប.ជ ទទួលយកបញ្ហាដូចគ្នានេះមកពិនិត្យ គឺមិនពាក់ព័ន្ធឡើយ ទោះបីជាចៅក្រមរូបណាមានកំហុសក្នុងការចេញដីកាលើកលែងចោទប្រកាន់ ឬដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះក៏ដោយ។

¹³⁷ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ៩៨ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។

¹³⁸ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា កថាខណ្ឌ ៩៤, ៩៧, ៩៨ (ជាឯកច្ឆន្ទ)។

ដោយបញ្ជូនរឿងក្តីនេះទៅ អ.ជ.ស.ដ ឡើយ។ ជាពិសេស ដោយផ្ទុយទៅនឹងតក្កវិជ្ជា និងសង្គតភាពទាំងអស់ ចៅក្រមជាតិមិនបានទទួលស្គាល់ ទាំងថាដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះត្រូវបានតម្កល់ជាឯកច្ឆន្ទ (ហើយ កាន់តែច្បាស់ទៀតនេះ មិនត្រូវបានបដិសេធចោលដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប) ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមិនទទួលស្គាល់ទៀតថា ដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់មិនត្រូវបានតម្កល់ដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុប ហើយដូច្នោះ គោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិប្រវត្តិរឿងក្តីបន្តទៅមុខ¹³⁹។ បើទោះជាក្នុងស្ថានភាពដែលកម្រកើតមាន ដែលដីកាសម្រេចលើកលែងចោទប្រកាន់ មានអានុភាពស្របគ្នាជាមួយដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះក្តី ក៏រឿងក្តីត្រូវតែបន្តទៅជំនុំជម្រះ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនោះ ព្រោះនេះគឺច្បាស់ណាស់ថាជាអ្វីដែលភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក បានគ្រោងទុកជាមួយគោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិនេះ៖ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីអាចត្រូវបានផ្អាកដោយសំឡេងភាគច្រើនលើសលុបប៉ុណ្ណោះ¹⁴⁰។

82. ជាចុងក្រោយ នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីកម្ពុជា មូលហេតុនៃការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា ក្រៅពីការលើកលែងចោទប្រកាន់ ផ្អែកលើអង្គសេចក្តី ដែលកម្រិតកំណត់យ៉ាងច្បាស់ដោយមាត្រា ៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា គឺមរណភាពរបស់ជនជាប់ចោទ ការផុតអាជ្ញាយុកាល ការផ្តល់ការលើកលែងទោស និងរករណីនៃច្បាប់ និងអាជ្ញាអស់ជំនុំ¹⁴¹។ គ្មានមូលហេតុណាមួយក្នុងចំណោមមូលហេតុទាំងអស់នេះអាចអនុវត្តបានចំពោះសំណុំរឿង ០០៣ ឡើយ ហើយ អ.ជ.ត.ក និង អ.ជ.ស.ដ សុទ្ធតែបានសម្រេចថា អ.វ.ត.ក មិនមានសិទ្ធិអំណាចបង្គាប់ឱ្យរលត់បណ្តឹងអាជ្ញាដោយមូលហេតុផ្សេងពីនេះបានទេ¹⁴²។

¹³⁹ ឯកសារ D266/27 & D267/35 សេចក្តីពិចារណា យោបល់របស់ចៅក្រមជាតិ កថាខណ្ឌ ១១៥-១១៨។
¹⁴⁰ កិច្ចព្រមព្រៀង អ.វ.ត.ក មាត្រា ៧(៤)។ តាមរយៈពាក្យពេចន៍នៃបទប្បញ្ញត្តិនេះ បទប្បញ្ញត្តិនេះពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងយន្តការដោះស្រាយជម្លោះផ្លូវការ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៣៥ នៃច្បាប់ អ.វ.ត.ក និង វិធាន ៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដូច្នោះហើយ វាមិនដោះស្រាយចំពោះស្ថានភាពនីតិវិធីជាក់លាក់ឡើយ ប៉ុន្តែវា វិភាគដោះស្រាយចំពោះស្ថានភាពនេះ ជាសារវាតុ៖ ស.ច.ស ពីររូបមិនយល់ស្របគ្នាចំពោះថាតើ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវតែបន្តទៅមុខ ឬយ៉ាងណា។
¹⁴¹ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា មាត្រា ៧។
¹⁴² សំណុំរឿង ០០២-E138/1/10/1/5/7 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដោយឥតលក្ខខណ្ឌ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ កថាខណ្ឌ ៣៨។ សំណុំរឿង ០០២-ឯកសារ E116 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ (ឯកសារ E51/3 E82 E88 និង E92) ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១១ កថាខណ្ឌ ១៦-២៧ (យល់ឃើញថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ អ.វ.ត.ក អាចត្រូវបានបញ្ចប់យោងតាមវិធាន ៨៩(១)(ខ) ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានមួយក្នុងចំណោមមូលដ្ឋានមានកម្រិតដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា ៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាតែប៉ុណ្ណោះ)។

VI. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

- 83. ចៅក្រម អ.ប.ជ ទាំងអស់ ទាំងចៅក្រមជាតិ និងចៅក្រមអន្តរជាតិ បានសម្រេចថា ដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះប្រឆាំងនឹង មាស មុត មានសុពលភាពយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហេតុដូច្នោះគឺជា ការសន្និដ្ឋានដែលមានជាប់មកជាមួយថាមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការនាំខ្លួន មាស មុត ទៅជំនុំ ជម្រះចំពោះអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ការបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើ អនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ និងឧក្រិដ្ឋកម្មក្រោមក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៥៦។ ច្បាប់ អ.វ.ត.ក កំណត់អាណត្តិថា សំណុំរឿង ០០៣ ត្រូវតែបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះផ្នែកលើមូលដ្ឋាននៃការសម្រេចជា ឯកច្ឆន្ទនេះ ក៏ដូចជាផ្នែកលើមូលដ្ឋាននៃគោលជំហរស្វ័យប្រវត្តិ ដែលត្រូវចាប់ផ្តើមឡើងនៅពេល ដែលដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ មិនត្រូវបានបដិសេធដោយយ៉ាងហោចណាស់សំឡេងភាគច្រើន លើសលុប។ ការបរាជ័យរបស់ អ.ប.ជ ក្នុងការចាត់វិធានការចុងក្រោយដើម្បីបិទបញ្ចប់ដំណាក់ កាលមុនការជំនុំជម្រះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដោយការបញ្ជូនសំណុំរឿង ០០៣ ទៅជំនុំជម្រះ បង្កើតបាន ជាកំហុសអង្គច្បាប់ ដែលតម្រូវឱ្យមានអន្តរាគមន៍ពី អ.ជ.ត.ក។
- 84. ការសន្និដ្ឋានរបស់ អ.ប.ជ ដែលថា ការចេញដីកាដោះស្រាយពីរគឺខុសច្បាប់ មិនបានរារាំងរឿងក្តី មិនឱ្យបន្តទៅជំនុំជម្រះឡើយ។ ការសន្និដ្ឋាននេះផ្ទាល់ មើលរំលងមិនត្រឹមត្រូវនូវក្របខណ្ឌគតិយុត្ត ដ៏ពិសេសតែមួយគត់របស់ អ.វ.ត.ក ដែលមិនត្រឹមតែអនុញ្ញាតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងគ្រោង ទុកជាមុនអំពីការចេញដីកាដោះស្រាយពីរ ក្នុងករណីដែលមានការខ្វែងយោបល់គ្នាមិនអាចផ្សះ ផ្សាបាន រវាង ស.ច.ស ដែលមានឋានៈស្មើគ្នា។ ទោះបីជា ការសន្និដ្ឋានរបស់ អ.ប.ជ ត្រូវបានទទួល យក ការចេញដោយខុសច្បាប់របស់ ស.ច.ស បង្កើតបានជាកំហុសផ្នែកនីតិវិធីដែល អ.ប.ជ បានជួសជុល និងដែលមិនបានបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ទាំងស្រុង មិនមានផលប៉ះពាល់សំខាន់ និងមិនមានការរំលោភលើដំណើរការនីតិវិធី ដែលតម្រូវឱ្យមានការបញ្ចប់សំណុំរឿង ០០៣ ដោយ អ.ជ.ត.ក នោះឡើយ។ ដំណោះស្រាយបែបនេះពិតជាមិនសមាមាត្រទាល់តែសោះទៅនឹងកំហុស ដែលបានចោទ និងបដិសេធសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ និងសហគមន៍សកលលោកទាំងមូល ក្នុងការ ទទួលបានការវិនិច្ឆ័យជាសាធារណៈចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរបែបនេះ នៅចំពោះមុខអ្នកសម្រេច អង្គហេតុដ៏យុត្តិធម៌ និងមិនលម្អៀង។

VII. ដំណោះស្រាយដៃលស្នើសុំ

85. ផ្អែកលើសំអាងហេតុដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបង្គាប់ថា សំណុំរឿង ០០៣ ត្រូវបញ្ជូនទៅ អ.ជ.ស.ដ ដើម្បីធ្វើការជំនុំជម្រះ។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២១	លោកស្រី Brenda J. HOLLIS សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ	